

Euroopan unionin virallinen lehti

C 38 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

52. vuosikerta

17. helmikuuta 2009

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

III Valmistelevat säädökset

NEUVOSTO

2009/C 38 E/01	Neuvoston 20 päivänä marraskuuta 2008 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 3/2009 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kasvinsuojeluaineita koskevista tilastoista ⁽¹⁾	1
2009/C 38 E/02	Neuvoston 17 päivänä joulukuuta 2008 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 4/2009 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä ⁽²⁾	26

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

⁽²⁾ ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti

III

(Valmistelevat säädökset)

NEUVOSTO

Neuvoston 20 päivänä marraskuuta 2008 vahvistama**YHTEINEN KANTA (EY) N:o 3/2009,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kasvisuojeluaineita koskevista tilastoista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2009/C 38 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽³⁾ todettiin, että torjunta-aineiden vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön on edelleen vähennettävä erityisesti maataloudessa käytettävien kasvisuojeluaineiden osalta. Päätöksessä korostettiin tarvetta pyrkiä torjunta-aineiden kestävämpään käyttöön ja vaadittiin vähentämään huomattavasti torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvia riskejä ja käyttämään torjunta-aineita tavalla, joka vastaa asianmukaisen kasvisuojelun vaatimuksia.

⁽¹⁾ EUVL C 256, 27.10.2007, s. 86.⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. maaliskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, hyväksytty 20. marraskuuta 2008 ja Euroopan parlamentin päätös ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽³⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

(2) Komission tiedonannossa neuvostolle, Euroopan parlamentille sekä talous- ja sosiaalikomitealle, ”Kohti torjunta-aineiden kestäväen käytön teemakohtaista strategiaa”, todettiin, että yksityiskohtaiset, yhdenmukaiset ja ajantasaisten tilastotiedot torjunta-aineiden myynnistä ja käytöstä yhteisön tasolla ovat tarpeen. Tällaisia tilastoja tarvitaan kestäväen kehitystä koskevien Euroopan unionin toimintalinjojen arvioimiseksi ja soveltuvien indikaattoreiden laskemiseksi torjunta-aineiden käytön ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamia riskejä varten.

(3) Torjunta-aineiden myyntiä ja käyttöä koskevat yhdenmukaistetut ja vertailukelpoiset tilastot ovat oleellisia yhteisön lainsäädännön ja toimintalinjojen kehittämiseksi torjunta-aineiden kestäväen käytön teemakohtaisen strategian yhteydessä.

(4) Koska biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽⁴⁾ vaikutukset tulevat esille vasta hyvän aikaa vuoden 2006 jälkeen, jolloin ensimmäinen biosidituotteissa käytettävien teho-aineiden arviointi saadaan valmiiksi, ei komissiolla eikä useimmilla jäsenvaltioilla ole vielä riittävästi tietoa tai kokemusta, jotta ne voisivat tehdä ehdotuksia biosidejä koskeviksi lisätoimenpiteiksi. Tämän asetuksen soveltamisalan olisi siten rajoituttava kasvisuojelua-aineiden markkinoille saattamisesta ... päivänä ...kuuta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 ⁽⁵⁾ soveltamisalaan kuuluviin kasvisuojelua-aineisiin, joiden osalta tiedonkeruusta on jo paljon kokemusta.

⁽⁴⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L ...

- (5) Komission kokemukset kasvinsuojeluaineiden myyntiä ja käyttöä koskevien tietojen keruusta useiden vuosien ajalta ovat osoittaneet, että tarvitaan yhdenmukaistettu menetelmä tilastotietojen keräämiseksi yhteisön tasolla sekä markkinoille saattamisen vaiheessa että käyttäjiltä. Koska tavoitteena on laskea tarkat riski-indikaattorit torjunta-aineiden kestävän käytön teemakohtaisen strategian mukaisesti, tilastojen on lisäksi ulotuttava tehoaineiden tasolle.
- (6) Eri tiedonkeruuvaihtoehtoja arvioitiin torjunta-aineiden kestävän käytön teemakohtaisen strategian vaikutusten arvioinnissa, ja parhaana vaihtoehtona suositeltiin pakollista tiedonkeruuta, sillä se mahdollistaisi tarkkojen ja luotettavien tietojen saamisen kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä nopeasti ja kustannustehokkaasti.
- (7) Yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 322/97⁽¹⁾ muodostaa viitekehyksen tämän asetuksen säännöksille. Sen mukaan tilastojen laatimisessa on noudatettava puolueettomuutta, luotettavuutta, relevanssia, kustannustehokkuutta, tilastosalaisuutta ja avoimuutta.
- (8) Salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta säädetään asetuksessa (EY) N:o 322/97 sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle 11 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 1588/90⁽²⁾. Kyseisten asetusten mukaisesti toteutetuilla toimilla varmistetaan salassapidettävien tietojen fyysinen ja looginen suojaus sekä se, ettei yhteisön tilastoja tuotettaessa eikä levitettäessä tietoja paljasteta sääntöjenvastaisesti eikä käytetä muuhun kuin tilastointitarkoituksiin.
- (9) Kaupallisesti arvokkaiden tietojen salassapito turvataan muun muassa julkaistavien tilastotietojen asianmukaisella aggregoinnilla.
- (10) Jotta tulokset olisivat vertailukelpoiset, kasvinsuojeluaineita koskevat tilastot olisi tuotettava määrätyn jaottelun mukaisesti, asianmukaisessa muodossa ja tietyn ajan kuluessa viitevuoden päättymisestä tämän asetuksen liitteissä määritellyllä tavalla.
- (11) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti⁽³⁾.
- (12) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta määritellä käsittely ala ja mukauttaa liite III. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (13) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, eli yhteisen kehyksen luomista kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista ja käyttöä koskevien yhteisön tilastojen järjestelmällistä tuottamista varten, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (14) Neuvoston päätöksellä 89/382/ETY, Euratom⁽⁴⁾ perustettua tilasto-ohjelmakomiteaa on kuultu,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde, soveltamisala ja tavoitteet

- Tällä asetuksella luodaan yhteiset puitteet kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista ja käyttöä koskevien yhteisön tilastojen tuottamiselle.
- Tuotettavat tilastot koskevat:
 - markkinoille saatettujen kasvinsuojeluaineiden vuosittaisia määriä liitteen I mukaisesti,
 - maataloudessa käytettyjen kasvinsuojeluaineiden vuosittaisia määriä liitteen II mukaisesti.
- Tilastojen tarkoituksena on muiden asiaan liittyvien tietojen kanssa olla hyödyksi erityisesti torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevan yhteisön politiikan puitteista ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY⁽⁵⁾ 14 artiklan säännösten noudattamisessa.

⁽¹⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 151, 15.6.1990, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽⁵⁾ EUVL L ...

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'kasvinsuojeluaineilla' asetuksen (EY) N:o .../2009 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kasvinsuojeluaineita,
- b) 'aineilla' asetuksen (EY) N:o .../2009 3 artiklassa määriteltyjä aineita mukaan luettuina tehoaineet, suoja-aineet ja tehosteaineet,
- c) 'tehoaineilla' asetuksen (EY) N:o .../2009 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä tehoaineita,
- d) 'suoja-aineilla' asetuksen (EY) N:o .../2009 2 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määriteltyjä suoja-aineita,
- e) 'tehosteaineilla' asetuksen (EY) N:o .../2009 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa määriteltyjä tehosteaineita,
- f) 'markkinoille saattamisella' asetuksen (EY) N:o .../2009 3 artiklassa määriteltyä markkinoille saattamista,
- g) 'luvanhaltijalla' asetuksen (EY) N:o .../2009 3 artiklassa määriteltyä luvanhaltijaa,
- h) 'maatalouskäytöllä' kasvinsuojeluaineen käyttöä, joka liittyy suoraan tai epäsuorasti kasvintuotantoon maatilan taloudellisen toiminnan yhteydessä,
- i) 'ammattikäyttäjällä' direktiivin 2009/.../EY 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä ammattikäyttäjää,
- j) 'maatilalla' maatalojen rakennetutkimuksista ja maatalouden tuotantomenetelmiä koskevasta tutkimuksesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 ⁽¹⁾ määritelmän mukaista maatilaa.

3 artikla

Tietojen keruu, toimittaminen ja käsittely

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä liitteissä I ja II lueteltujen muuttujien määrittelymisen tarvittavat tiedot käyttäen seuraavia menetelmiä:

- kyselytutkimukset,
- kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevat velvoitteet; erityisesti asetuksen (EY) N:o .../2009 67 artiklan mukaiset velvoitteet,
- ammattikäyttäjiin sovellettavat velvoitteet, jotka perustuvat kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevaan kirjanpitoon, erityisesti asetuksen (EY) N:o .../2009 67 artiklan mukaiset velvoitteet,

⁽¹⁾ EUVLL ...

— hallinnolliset lähteet, tai

— näiden menetelmien yhdistelmät, mukaan luettuna tilastollinen estimointi asiantuntija-arvioiden tai mallien perusteella.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tilastotiedot, mukaan lukien salassapidettävät tiedot, komissiolle (Eurostat) liitteissä I ja II määriteltyjen aikataulujen ja tilastojaksojen mukaisesti. Tiedot on esitettävä liitteessä III annetun luokituksen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot sähköisesti sellaisessa teknisessä muodossa, jonka komissio (Eurostat) hyväksyy 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Salassapitoon liittyvistä syistä komissio (Eurostat) aggregoi tiedot ennen niiden julkaisemista liitteessä III esitetyn kemiallisen luokituksen tai tuoteluokkien mukaisesti, ottaen asianmukaisesti huomioon salassapidettävien tietojen suojaamisen yksittäisten jäsenvaltioiden tasolla. Asetuksen (EY) N:o 322/97 15 artiklan mukaisesti kansalliset viranomaiset ja komissio (Eurostat) saavat käyttää salassapidettäviä tietoja ainoastaan tilastotarkoituksiin.

4 artikla

Laadunarviointi

1. Tämän asetuksen mukaisesti toimitettavaan tietoihin on sovellettava seuraavia laadun arvioinnin osatekijöitä:

- 'relevanssi', jolla tarkoitetaan sitä, missä määrin tilastot vastaavat käyttäjien nykyisiä ja mahdollisia tarpeita;
- 'tarkkuus', jolla tarkoitetaan sitä, missä määrin arviot vastaavat tuntemattomia todellisia arvoja;
- 'ajantasaisuus', jolla tarkoitetaan tiedon saatavuuden ja sen kuvaaman tapahtuman tai ilmiön välistä viivettä;
- 'oikea-aikaisuus', jolla tarkoitetaan tietojen toimitusajankohdan ja toimituksen tavoiteajankohdan välistä viivettä;
- 'saatavuus' ja 'selkeys', joilla tarkoitetaan edellytyksiä ja tarkempia menettelytapoja, joiden mukaisesti käyttäjät voivat saada, käyttää ja tulkita tietoja;
- 'vertailukelpoisuus', jolla tarkoitetaan sitä, millaisia vaikutuksia käytettyjen tilastokäsitteiden ja mittausvälineiden ja -menetelmien erot aiheuttavat, kun verrataan maantieteellisiä alueita tai eri aloja koskevia tai aikaan liittyviä tilastoja;
- 'yhtenäisyys', jolla tarkoitetaan sitä, onko tietoja riittävästi, jotta niitä voidaan luotettavasti yhdistellä eri tavoin ja eri käyttötarkoituksia varten.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) selvitys toimitettujen tietojen laadusta liitteiden I ja II mukaisesti. Komissio (Eurostat) arvioi toimitettujen tietojen laadun.

5 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Komissio hyväksyy soveltuvan teknisen muodon tietojen toimittamista varten 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy liitteessä II olevassa 2 osassa tarkoitettua 'käsittelyn alan' määritelmän. Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Komissio voi muuttaa liitteessä III määriteltyä yhdenmukaistettua aineluokitusta sen mukauttamiseksi siinä tehoaineiden luettelossa tapahtuneisiin muutoksiin, joka on hyväksytty asetuksen (EY) N:o .../2009 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa tilasto-ohjelmakomitea.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

7 artikla

Kertomus

Komissio antaa joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti toimitettujen tietojen laatua 4 artiklan mukaisesti, tietojen keruusta yrityksille, maataloille ja kansallisille viranomaisille aiheutuvaa rasitetta sekä kyseisten tilastojen hyödyllisyyttä torjunta-aineiden kestävän käytön teemakohtaisen strategian yhteydessä erityisesti 1 artiklassa asetettujen tavoitteiden kannalta. Siinä on oltava tarvittaessa ehdotuksia tietojen laadun parantamiseksi edelleen ja yrityksille, maataloille ja kansallisille viranomaisille aiheutuvan rasitteen vähentämiseksi.

Ensimmäinen kertomus annetaan 1 päivään tammikuuta ... (*) mennessä.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(*) Pyydetään lisäämään vuosi, joka on tämän asetuksen antamisvuotta seuraava kahdeksas vuosi.

LITE I

KASVINSUOJELUAINEIDEN MARKKINOILLE SAATTAMISTA KOSKEVAT TILASTOT

1 JAKSO

Kattavuus

Tilastojen on katettava liitteessä III olevassa luettelossa mainitut kussakin jäsenvaltiossa markkinoille saatettuihin kasvinsuojeluaineisiin sisältyvät aineet. Erityistä huomiota on kiinnitettävä kahdenkertaisen laskennan välttämiseen tuotetta koskevien ehtojen muuttuessa tai luvan siirtyessä luvanhaltijalta toiselle.

2 JAKSO

Muuttujat

Kunkin liitteessä III luetellun, markkinoille saatettuihin kasvinsuojeluaineisiin sisältyvän aineen määrä on ilmoitettava.

3 JAKSO

Mittayksikkö

Tiedot ilmoitetaan kilogrammoina kyseistä ainetta.

4 JAKSO

Viitejakso

Viitejakso on kalenterivuosi.

5 JAKSO

Ensimmäinen viitejakso, tilastojakso ja tulosten toimittaminen

1. Ensimmäinen viitejakso on ... päivää ...kuuta ... (*) seuraava toinen kalenterivuosi.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot jokaiselta kalenterivuodelta ensimmäisen viitejakson jälkeen.
3. Tiedot on toimitettava komissiolle (Eurostat) 12 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä.

6 JAKSO

Laatuselvitys

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) 4 artiklassa tarkoitettu laatuselvitys, jossa kuvaillaan:

- käytetty tiedonkeruumenetelmä,
- laatuun liittyvät seikat käytetyn tiedonkeruumenetelmän mukaisesti,
- käytetyt estimoinnit, aggregoinnit ja poissulkemismenetelmät.

Selvitys on toimitettava komissiolle (Eurostat) 15 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä.

(*) Pyydetään lisäämään tämän asetuksen voimaantulopäivä.

LIITE II

KASVINSUOJELUAINEIDEN MAATALOUSKÄYTTÖÄ KOSKEVAT TILASTOT

1 JAKSO

Kattavuus

1. Tilastojen on katettava liitteessä III luetellut aineet, jotka sisältyvät kussakin jäsenvaltiossa maataloudessa kullekin valitulle viljelykasville käytettyihin kasvinsuojeluaineisiin.
2. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava 5 jaksossa tarkoitetun viisivuotiskauden aikana tarkasteltavien viljelykasvien valikoima. Valikoiman on oltava edustava jäsenvaltiossa viljeltyihin viljelykasveihin ja käytettyihin aineisiin nähden.

Viljelykasvien valinnassa on otettava huomioon viljelykasvit, joilla on eniten merkitystä direktiivin 2009/.../EY 4 artiklassa tarkoitettujen kansallisten toimintasuunnitelmien kannalta.

2 JAKSO

Muuttujat

Kunkin valitun viljelykasvin osalta on koottava seuraavat muuttujat:

- a) kunkin liitteessä III luetellun, viljelykasville käytettyihin kasvinsuojeluaineisiin sisältyvän aineen määrä, ja
- b) kullakin aineella käsitelty ala.

3 JAKSO

Mittayksiköt

1. Aineiden määrät ilmoitetaan kilogrammoina.
2. Käsitellyt alat ilmaistaan hehtaareina.

4 JAKSO

Viitejakso

1. Viitejakso on periaatteessa korkeintaan 12 kuukauden pituinen ja se kattaa kaikki viljelykasviin liittyvät kasvinsuojelukäsittelyt.
2. Viitejaksoksi ilmoitetaan vuosi, jona sadonkorjuu alkoi.

5 JAKSO

Ensimmäinen viitejakso, tilastojakso ja tulosten toimittaminen

1. Kunkin viisivuotiskauden osalta jäsenvaltioiden on koottava tilastot kasvinsuojeluaineiden käytöstä kunkin valitun viljelykasvin osalta 4 jaksossa tarkoitetun viitejaksoson aikana.
2. Jäsenvaltiot voivat valita viitejaksoksi minkä tahansa jakson kyseisen viisivuotiskauden aikana. Jakso voidaan valita erikseen kunkin valitun viljelykasvin osalta.
3. Ensimmäinen viisivuotiskausi alkaa ... päivää ...kuuta ... (*) seuraavasta ensimmäisestä kalenterivuodesta.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot kultakin viisivuotiskaudelta.
5. Tiedot on toimitettava komissiolle (Eurostat) 12 kuukauden kuluessa kunkin viisivuotiskauden päättymisestä.

(*) Pyydetään lisäämään tämän asetuksen voimaantulopäivä.

6 JAKSO

Laatuselvitys

Toimittaessaan tuloksiaan jäsenvaltioiden on annettava komissiolle (Eurostatille) 4 artiklassa tarkoitettu laatuselvitys, jossa:

- ilmoitetaan tutkimuksen otantamenetelmä,
- ilmoitetaan käytetty tiedonkeruumenetelmä,
- esitetään arvio tarkasteltujen viljelykasvien suhteellisesta merkityksestä kasvinsuojeluaineiden käytön kokonaismäärään nähden,
- ilmoitetaan laatuun liittyvät seikat käytetyn tiedonkeruumenetelmän mukaisesti,
- esitetään vertailu kyseisten viiden vuoden aikana käytettyjen ja saman kauden aikana markkinoille saatettujen kasvinsuojeluaineiden määristä.

LIITE III

AINEIDEN YHDENMUKAISTETTU LUOKITTELU

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
Sienitautien torjunta-aineet (fungisidit) ja bakteeritautien torjunta-aineet (bakterisidit)	F0				
Epäorgaaniset fungisidit	F1				
	F1.1	KUPARIYHDISTEET	KAIKKI KUPARIYHDISTEET		44
	F1.1		BORDEAUX-SEOS	8011-63-0	44
	F1.1		KUPARIHYDROKSIDI	20427-59-2	44
	F1.1		KUPARIOKSIKLORIDI	1332-40-7	44
	F1.1		KOLMIEMÄKSINEN KUPARISULFAATTI	1333-22-8	44
	F1.1		KUPARI(I)OKSIDI	1319-39-1	44
	F1.1		MUUT KUPARISUOLAT		44
	F1.2	EPÄORGAANINEN RIKKI	RIKKI	7704-34-9	18
	F1.3	MUUT EPÄORGAANISET FUNGISIDIT	MUUT EPÄORGAANISET FUNGISIDIT		
Karbamaatteihin ja ditiokarbamaatteihin perustuvat fungisidit	F2				
	F2.1	KARBANILAATTIFUNGISIDIT	DIETOFEEKARBI	87130-20-9	513
	F2.2	KARBAMAATTIFUNGISIDIT	BENTIAVALIKARBI	413615-35-7	744
	F2.2		IPROVALIKARBI	140923-17-7	620
	F2.2		PROPAMOKARBI	24579-73-5	399
	F2.3	DITIOKARBAMAATTIFUNGISIDIT	MANKOTSEBI	8018-01-7	34
	F2.3		MANEBI	12427-38-2	61
	F2.3		METIRAAMI	9006-42-2	478
	F2.3		PROPINEBI	12071-83-9	177
	F2.3		TIRAAMI	137-26-8	24
	F2.3		ZIRAAMI	137-30-4	31
Bentsimidatsoleihin perustuvat fungisidit	F3				
	F3.1	BENTSIMIDATSOLIFUNGISIDIT	KARBENDATSIIMI	10605-21-7	263
	F3.1		FUBERIDATSOLI	3878-19-1	525
	F3.1		TIABENDATSOLI	148-79-8	323
	F3.1		TIOFANAATTIMETYYLI	23564-05-8	262

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
Imidatsoleihin ja triatsoleihin perustuvat fungisidit	F4				
	F4.1	KONATSOLIFUNGISIDIT	BITERTANOLI	55179-31-2	386
	F4.1		BROMOKONATSOLI	116255-48-2	680
	F4.1		SYPROKONATSOLI	94361-06-5	600
	F4.1		DIFENOKONATSOLI	119446-68-3	687
	F4.1		DINIKONATSOLI	83657-24-3	690
	F4.1		EPOKSIKONATSOLI	106325-08-0	609
	F4.1		ETRIDIATSOLI	2593-15-9	518
	F4.1		FENBUKONATSOLI	114369-43-6	694
	F4.1		FLUKINKONATSOLI	136426-54-5	474
	F4.1		FLUSILATSOLI	85509-19-9	435
	F4.1		FLUTRIAFOLI	76674-21-0	436
	F4.1		HEKSAKONATSOLI	79983-71-4	465
	F4.1		IMATSALIILI (ENILKONATSOLI)	58594-72-2	335
	F4.1		METKONATSOLI	125116-23-6	706
	F4.1		MYKLOBUTANIILI	88671-89-0	442
	F4.1		PENKONATSOLI	66246-88-6	446
	F4.1		PROPIKONATSOLI	60207-90-1	408
	F4.1		PROTIKONATSOLI	178928-70-6	745
	F4.1		TEBUKONATSOLI	107534-96-3	494
	F4.1		TETRAKONATSOLI	112281-77-3	726
	F4.1		TRIADIMENOLI	55219-65-3	398
	F4.1		TRISYKLATSOLI	41814-78-2	547
	F4.1		TRIFLUMITSOLI	99387-89-0	730
	F4.1		TRITIKONATSOLI	131983-72-7	652
	F4.2	IMIDATSOLIFUNGISIDIT	SYATSOFAMIDI	120116-88-3	653
	F4.2		FENAMIDONI	161326-34-7	650
	F4.2		TRIATSOKSIDI	72459-58-6	729
Morfoliineihin perustuvat fungisidit	F5				
	F5.1	MORFOLIINIFUNGISIDIT	DIMETOMORFI	110488-70-5	483
	F5.1		DODEMORFI	1593-77-7	300
	F5.1		FENPROPIMORFI	67564-91-4	427

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
Muut fungisidit	F6				
	F6.1	ALIFAATTISET TYPPIFUNGISIDIT	SYMOKSANIILI	57966-95-7	419
	F6.1		DODIINI	2439-10-3	101
	F6.1		GUATSATIINI	108173-90-6	361
	F6.2	AMIDIFUNGISIDIT	BENALAKSYYLI	71626-11-4	416
	F6.2		BOSKALIDI	188425-85-6	673
	F6.2		FLUTOLANIILI	66332-96-5	524
	F6.2		MEPRONIILI	55814-41-0	533
	F6.2		METALAKSYYLI	57837-19-1	365
	F6.2		METALAKSYYLI-M	70630-17-0	580
	F6.2		PROKLORATSI	67747-09-5	407
	F6.2		SILTIOFAAMI	175217-20-6	635
	F6.2		TOLYYLIFLUANIDI	731-27-1	275
	F6.2		ZOKSAMIDI	156052-68-5	640
	F6.3	ANILIDIFUNGISIDIT	KARBOKSIINI	5234-68-4	273
	F6.3		FENHEKSAMIDI	126833-17-8	603
	F6.4	ANTIBIOOTTISET FUNGISIDIT JA BAKTERISIDIT	KASUGAMYSIINI	6980-18-3	703
	F6.4		POLYOKSIINI	11113-80-7	710
	F6.4		STREPTOMYSIINI	57-92-1	312
	F6.5	AROMAATTISET FUNGISIDIT	KLOROTALONIILI	1897-45-6	288
	F6.5		DIKLORAANI	99-30-9	150
	F6.6	DIKARBOKSIMIDIFUNGISIDIT	IPRODIONI	36734-19-7	278
	F6.6		PROSYMIDONI	32809-16-8	383
	F6.7	DINITROANILIINIFUNGISIDIT	FLUATSINAMI	79622-59-6	521
	F6.8	DINITROFENOLIFUNGISIDIT	DINOKAPPI	39300-45-3	98
	F6.9	ORGAANISIIN FOSFORIYHDISTEISIIN PERUSTUVAT FUNGISIDIT	FOSETYYLI	15845-66-6	384
	F6.9		TOLKLOFOSSI-METYYLI	57018-04-9	479
	F6.10	OKSATSOLIFUNGISIDIT	HYMEKSATSOLI	10004-44-1	528
	F6.10		FAMOKSADONI	131807-57-3	594
	F6.10		VINKLOTSOLIINI	50471-44-8	280
	F6.11	FENYYLIPYRROLIFUNGISIDIT	FLUDIOKSONIILI	131341-86-1	522

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	F6.12	FTAALI-IMIDIFUNGISIDIT	KAPTAANI	133-06-2	40
	F6.12		FOLPETTI	133-07-3	75
	F6.13	PYRIMIDIINIFUNGISIDIT	BUPIRIMAATTI	41483-43-6	261
	F6.13		SYPRODINIILI	121552-61-2	511
	F6.13		FENARIMOLI	60168-88-9	380
	F6.13		MEPANIPYRIIMI	110235-47-7	611
	F6.13		PYRIMETANIILI	53112-28-0	714
	F6.14	KINOLIINIFUNGISIDIT	KINOKSIFEENI	124495-18-7	566
	F6.14		8-HYDROKSIKINOLIINI SULFAATTI	134-31-6	677
	F6.15	KINONIFUNGISIDIT	DITIANONI	3347-22-6	153
	F6.16	STROBILURIINIFUNGISIDIT	ATSOKSISTROBIINI	131860-33-8	571
	F6.16		DIMOKSISTROBIINI	149961-52-4	739
	F6.16		FLUOKSASTROBIINI	361377-29-9	746
	F6.16		KRESOKSIIMIMETYyli	143390-89-0	568
	F6.16		PIKOKSISTROBIINI	117428-22-5	628
	F6.16		PYRAKLOSTROBIINI	175013-18-0	657
	F6.16		TRIFLOKSISTROBIINI	141517-21-7	617
	F6.17	UREAFUNGISIDIT	PENSYKURONI	66063-05-6	402
	F6.18	LUOKITTELEMATTOMAT FUNGISIDIT	ASIBENTSOLAARI	126448-41-7	597
	F6.18		BENTSOEHAPPO	65-85-0	622
	F6.18		DIKLOROFEENI	97-23-4	325
	F6.18		FENPROPIDIINI	67306-00-7	520
	F6.18		METRAFENONI	220899-03-6	752
	F6.18		2-FENYYLIFENOLI	90-43-7	246
	F6.18		SPIROKSAMIINI	118134-30-8	572
	F6.19	MUUT FUNGISIDIT	MUUT FUNGISIDIT		
Rikkakasvien torjunta-aineet (herbisidit), varsiston hävittämisaaineet ja sammaleen torjunta-aineet	H0				
Fenoksifytohormoneihin perustuvat herbisidit	H1				
	H1.1	FENOKSIHERBISIDIT	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		DIKLORPROPPI-P	15165-67-0	476
	H1.1		MCPA	94-74-6	2

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	H1.1		MCPB	94-81-5	50
	H1.1		MEKOPROPPI	7085-19-0	51
	H1.1		MEKOPROPPI-P	16484-77-8	475
Triatsiineihin ja triatsinoneihin perustuvat herbisidit	H2				
	H2.1	METYYLITRIATSIIHERBISIDIT	METOPROTRYNY	841-06-5	94
	H2.2	TRATSIIHERBISIDIT	SIMETRYNY	1014-70-6	179
	H2.2		TERBUTYLATSIIINI	5915-41-3	234
	H2.3	TRATSINONIHERBISIDIT	METAMITRONI	41394-05-2	381
	H2.3		METRIBUTSIINI	21087-64-9	283
Amideihin ja anilideihin perustuvat herbisidit	H3				
	H3.1	AMIDIHERBISIDIT	BEFLUBUTAMIDI	113614-08-7	662
	H3.1		DIMETENAMIDI	87674-68-8	638
	H3.1		FLUPOKSAAMI	119126-15-7	8158
	H3.1		ISOKSABEENI	82558-50-7	701
	H3.1		NAPROPAMIDI	15299-99-7	271
	H3.1		PETOKSAMIDI	106700-29-2	665
	H3.1		PROPYTSAMIDI	23950-58-5	315
	H3.2	ANILIDIHERBISIDIT	DIFLUFENIKAANI	83164-33-4	462
	H3.2		FLORASULAMI	145701-23-1	616
	H3.2		FLUFENASETTI	142459-58-3	588
	H3.2		METOSULAMI	139528-85-1	707
	H3.2		METATSAKLORI	67129-08-2	411
	H3.2		PROPANIILI	709-98-8	205
	H3.3	KLOORIASETANILIDIHERBISIDIT	ASETOKLORI	34256-82-1	496
	H3.3		ALAKLORI	15972-60-8	204
	H3.3		DIMETAKLORI	50563-36-5	688
	H3.3		PRETILAKLORI	51218-49-6	711
	H3.3		PROPAKLORI	1918-16-7	176
	H3.3		S-METOLAKLORI	87392-12-9	607

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
Karbamaatteihin ja biskarbamaatteihin perustuvat herbisidit	H4				
	H4.1	BISKARBAMAATTIHERBISIDIT	KLORPROFAAMI	101-21-3	43
	H4.1		DESMEDIFAAMI	13684-56-5	477
	H4.1		FENMEDIFAAMI	13684-63-4	77
	H4.2	KARBAMAATTIHERBISIDIT	ASULAAMI	3337-71-1	240
	H4.2		KARBETAMIDI	16118-49-3	95
Dinitroaniliinjohdannaisiin perustuvat herbisidit	H5				
	H5.1	DINITROANILIINIHERBISIDIT	BENFLURALIINI	1861-40-1	285
	H5.1		BUTRALIINI	33629-47-9	504
	H5.1		ETALFLURALIINI	55283-68-6	516
	H5.1		ORITSALIINI	19044-88-3	537
	H5.1		PENDIMETALIINI	40487-42-1	357
	H5.1		TRIFLURALIINI	2582-09-8	183
Urea-, urasiili- tai sulfonyyliureajohdannaisiin perustuvat herbisidit	H6				
	H6.1	SULFONYyliUREAHERBISIDIT	AMIDOSULFURONI	120923-37-7	515
	H6.1		ATSIMSULFURONI	120162-55-2	584
	H6.1		BENSULFURONI	99283-01-9	502
	H6.1		KLORSULFURONI	64902-72-3	391
	H6.1		SINOSULFURONI	94593-91-6	507
	H6.1		ETOKSISULFURONI	126801-58-9	591
	H6.1		FLATSASULFURONI	104040-78-0	595
	H6.1		FLUPYRSULFURONI	150315-10-9	577
	H6.1		FORAMSULFURONI	173159-57-4	659
	H6.1		IMATSOSULFURONI	122548-33-8	590
	H6.1		JODOSULFURONI	185119-76-0	634
	H6.1		MESOSULFURONI	400852-66-6	663
	H6.1		METSULFURONI	74223-64-6	441
	H6.1		NIKOSULFURONI	111991-09-4	709
	H6.1		OKSASULFURONI	144651-06-9	626
	H6.1		PRIMISULFURONI	113036-87-6	712
	H6.1		PROSULFURONI	94125-34-5	579

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	H6.1		RIMSULFURONI	122931-48-0	716
	H6.1		SULFOSULFURONI	141776-32-1	601
	H6.1		TIFENSULFURONI	79277-67-1	452
	H6.1		TRIASULFURONI	82097-50-5	480
	H6.1		TRIBENURONI	106040-48-6	546
	H6.1		TRIFLUSULFURONI	135990-29-3	731
	H6.1		TRITOSULFURONI	142469-14-5	735
	H6.2	URASIILHERBISIDIT	LENASIILI	2164-08-1	163
	H6.3	UREAHERBISIDIT	KLOROTOLURONI	15545-48-9	217
	H6.3		DIURONI	330-54-1	100
	H6.3		FLUOMETURONI	2164-17-2	159
	H6.3		ISOPROTURONI	34123-59-6	336
	H6.3		LINURONI	330-55-2	76
	H6.3		METABENTSTIATSURONI	18691-97-9	201
	H6.3		METOBROMURONI	3060-89-7	168
	H6.3		METOKSURONI	19937-59-8	219
Muut herbisidit	H7				
	H7.1	ARYYLIOKSIFENOKSIPROPIONI-HAPPOHERBISIDIT	KLODINAFOPPI	114420-56-3	683
	H7.1		SYHALOFOPPI	122008-85-9	596
	H7.1		DIKLOFOPPI	40843-25-2	358
	H7.1		FENOKSAPROPPI-P	113158-40-0	484
	H7.1		FLUATSIFOPPI-P-BUTYYLI	79241-46-6	395
	H7.1		HALOKSIFOPPI	69806-34-4	438
	H7.1		HALOKSIFOPPI-R	72619-32-0	526
	H7.1		PROPAKVITSAFOPPI	111479-05-1	713
	H7.1		KVITSALOFOPPI	76578-12-6	429
	H7.1		KVITSALOFOPPI-P	94051-08-8	641
	H7.2	BENTSOFURAANIHERBISIDIT	ETOFUMESAATTI	26225-79-6	233
	H7.3	BENTSOEHAPPOHERBISIDIT	KLORTAALI	2136-79-0	328
	H7.3		DIKAMBA	1918-00-9	85
	H7.4	BIPYRIDYYLIHERBISIDIT	DIKVATTIBROMIDI	85-00-7	55
	H7.4		PARAKVATTI	4685-14-7	56

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	H7.5	SYKLOHEKSAANIDIONIHERBISIDIT	KLETODIIMI	99129-21-2	508
	H7.5		SYKLOKSIDIIIMI	101205-02-1	510
	H7.5		TEPRALOKSIDIIIMI	149979-41-9	608
	H7.5		TRALKOKSIDIIIMI	87820-88-0	544
	H7.6	DIATSIINIHERBISIDIT	PYRIDAATTI	55512-33-9	447
	H7.7	DIKARBOKSIMIDIHERBISIDIT	SINIDONIETYYLI	142891-20-1	598
	H7.7		FLUMIOKATSIIINI	103361-09-7	578
	H7.8	DIFENYYLIEETTERIHERBISIDIT	AKLONIFEENI	74070-46-5	498
	H7.8		BIFENOKSI	42576-02-3	413
	H7.8		NITROFEENI	1836-75-5	170
	H7.8		OKSIFLUORFEENI	42874-03-3	538
	H7.9	IMIDATSOLINONIHERBISIDIT	IMATSAMETABENTSI	100728-84-5	529
	H7.9		IMATSAMOKSI	114311-32-9	619
	H7.9		IMATSETAPYYRI	81335-77-5	700
	H7.10	EPÄORGAANISET HERBISIDIT	AMMONIUMSULFAMAATTI	7773-06-0	679
	H7.10		KLORAATIT	7775-09-9	7
	H7.11	ISOKSATSOLIIHERBISIDIT	ISOKSAFLUTOLI	141112-29-0	575
	H7.12	MORFAKTIINIHERBISIDIT	FLURENOLI	467-69-6	304
	H7.13	NITRIILIIHERBISIDIT	BROMOKSINIILI	1689-84-5	87
	H7.13		DIKLOBENIILI	1194-65-6	73
	H7.13		IOKSINIILI	1689-83-4	86
	H7.14	ORGAANISIIN FOSFORIYHDISTEISIIN PERUSTUVAT HERBISIDIT	GLUFOSINAATTI	51276-47-2	437
	H7.14		GLYFOSAATTI	1071-83-6	284
	H7.15	FENYYLIPYRATSOLIIHERBISIDIT	PYRAFLUFEENI	129630-19-9	605
	H7.16	PYRIDATSINONIHERBISIDIT	KLORIDATSONI	1698-60-8	111
	H7.16		FLURTAMONI	96525-23-4	569
	H7.17	PYRIDIINIKARBOKSAMIDIHERBISIDIT	PIKOLINAFEENI	137641-05-5	639
	H7.18	PYRIDIINIKARBOKSYYLIHAPPOHERBISIDIT	KLOPYRALIDI	1702-17-6	455
	H7.18		PIKLORAAMI	1918-02-1	174

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	H7.19	PYRIDYYLIOKSJETIKKAHAPPO-HERBISIDIT	FLUROKSIPYYRI	69377-81-7	431
	H7.19		TRIKLOPYRYRI	55335-06-3	376
	H7.20	KINOLIINIHERBISIDIT	KINKLORAKKI	84087-01-4	493
	H7.20		KVINMERAKKI	90717-03-6	563
	H7.21	TIADIATSIINIHERBISIDIT	BENTATSONI	25057-89-0	366
	H7.22	TIOKARBAMAATTIHERBISIDIT	EPTC	759-94-4	155
	H7.22		MOLINAATTI	2212-67-1	235
	H7.22		PROSULFOKARBI	52888-80-9	539
	H7.22		TIOBENKARBI	28249-77-6	388
	H7.22		TRIALLAATTI	2303-17-5	97
	H7.23	TRIATSOLIIHERBISIDIT	AMITROLI	61-82-5	90
	H7.24	TRIATSOLINONIHHERBISIDIT	KARFENTRATSONI	128639-02-1	587
	H7.25	TRIATSOLONIHHERBISIDIT	PROPOKSIKARBATSONI	145026-81-9	655
	H7.26	TRIKETONIHHERBISIDIT	MESOTRIONI	104206-82-8	625
	H7.26		SULKOTRIONI	99105-77-8	723
	H7.27	LUOKITTELEMATTOMAT HERBISIDIT	KLOMATSONI	81777-89-1	509
	H7.27		FLUROKLORIDONI	61213-25-0	430
	H7.27		KINOKLAMIINI	2797-51-5	648
	H7.27		METATSOLI	20354-26-1	369
	H7.27		OKSADIARGYYLI	39807-15-3	604
	H7.27		OKSADIATSONI	19666-30-9	213
	H7.27	MUUT HERBISIDIT, VARSISTON HÄVITTÄMISAINHEET, SAMMALEEN TORJUNTA-AINEET	MUUT HERBISIDIT, VARSISTON HÄVITTÄMIS-AINEET, SAMMALEEN TORJUNTA-AINEET		
Hyönteisten ja punkkien torjunta-aineet (insektisidit ja akarisisidit)	10				
Pyretroideihin perustuvat insektisidit	11				
	11.1	PYRETROIDI-INSEKTISIDIT	AKRINATRIINI	101007-06-1	678
	11.1		ALFA-SYPERMETRIINI	67375-30-8	454
	11.1		BETA-SYFLUTRIINI	68359-37-5	482
	11.1		BETA-SYPERMETRIINI	65731-84-2	632
	11.1		BIFENTRIINI	82657-04-3	415
	11.1		SYFLUTRIINI	68359-37-5	385
	11.1		SYPERMETRIINI	52315-07-8	332

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	I1.1		DELTAMETRIINI	52918-63-5	333
	I1.1		ESFENVALERAATTI	66230-04-4	481
	I1.1		ETOFENPROKSI	80844-07-1	471
	I1.1		GAMMA-SYHALOTRIINI	76703-62-3	768
	I1.1		LAMBDA-SYHALOTRIINI	91465-08-6	463
	I1.1		TAU-FLUVALINAATTI	102851-06-9	432
	I1.1		TEFLUTRIINI	79538-32-2	451
	I1.1		ZETA-SYPERMETRIINI	52315-07-8	733
Kloorattuihin hiilivetyihin perustuvat insektisidit	I2				
	I2.1	ORGAANISIIN KLOORIYHDISTEISIIN PERUSTUVAT INSEKTISIDIT	DIKOFOLI	115-32-2	123
	I2.1		TETRASUULI	2227-13-6	114
Karbamaatteihin ja oksiimikarbamaatteihin perustuvat insektisidit	I3				
	I3.1	OKSIIMIKARBAMAATTI-INSEKTISIDIT	METOMYYLI	16752-77-5	264
	I3.1		OKSAMYYLI	23135-22-0	342
	I3.2	KARBAMAATTI-INSEKTISIDIT	BENFURAKARBI	82560-54-1	501
	I3.2		KARBARYYLI	63-25-2	26
	I3.2		KARBOFURAANI	1563-66-2	276
	I3.2		KARBOSULFAANI	55285-14-8	417
	I3.2		FENOKSIKARBI	79127-80-3	425
	I3.2		FORMETANAATTI	22259-30-9	697
	I3.2		METIOKARBI	2032-65-7	165
	I3.2		PIRIMIKARBI	23103-98-2	231
Organofosfaatteihin perustuvat insektisidit	I4				
	I4.1	ORGAANISIIN FOSFORIYHDISTEISIIN PERUSTUVAT INSEKTISIDIT	ATSINFOSSIMETYYLI	86-50-0	37
	I4.1		KADUSAFOSFI	95465-99-9	682
	I4.1		KLORPYRIFOSSI	2921-88-2	221
	I4.1		KLORPYRIFOSSI-METYYLI	5589-13-0	486
	I4.1		KUMAFOSFI	56-72-4	121
	I4.1		DIATSINONI	333-41-5	15

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	I4.1		DIKLORVOSSI	62-73-7	11
	I4.1		DIMETOAATTI	60-51-5	59
	I4.1		ETOPROFOSSI	13194-48-4	218
	I4.1		FENAMIFOSSI	22224-92-6	692
	I4.1		FENITROTIONI	122-14-5	35
	I4.1		FOSTIATSAATTI	98886-44-3	585
	I4.1		ISOFENFOSSI	25311-71-1	412
	I4.1		MALATIONI	121-75-5	12
	I4.1		METAMIDOFOSFI	10265-92-6	355
	I4.1		NALEDI	300-76-5	195
	I4.1		OKSIDEMETONI-METYYLI	301-12-2	171
	I4.1		FOSALONI	2310-17-0	109
	I4.1		FOSMETTI	732-11-6	318
	I4.1		FOKSIIMI	14816-18-3	364
	I4.1		PIRIMIFOSSIMETYYLI	29232-93-7	239
	I4.1		TRIKLORFONI	52-68-6	68
Biologisiin ja kasvituotteisiin perustuvat insektisidit	I5				
	15.1	BIOLOGISET INSEKTISIDIT	ATSADIRAKTIINI	11141-17-6	627
	15.1		NIKOTIINI	54-11-5	8
	15.1		PYRETRIINIT	8003-34-7	32
	15.1		ROTENONI	83-79-4	671
Muut insektisidit	I6				
	16.1	FERMENTOIMALLA TUOTETUT INSEKTISIDIT	ABAMEKTIINI	71751-41-2	495
	16.1		MILBEMEKTIINI	51596-10-2 51596-11-3	660
	16.1		SPINOSADI	168316-95-8	636
	16.3	BENTSOYLIUREAINSEKTISIDIT	DIFLUBENTSURONI	35367-38-5	339
	16.3		FLUFENOKSURONI	101463-69-8	470
	16.3		HEKSAFLUMURONI	86479-06-3	698
	16.3		LUFENURONI	103055-07-8	704
	16.3		NOVALURONI	116714-46-6	672

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	16.3		TEFLUBENTSURONI	83121-18-0	450
	16.3		TRIFLUMURONI	64628-44-0	548
	16.4	KARBATSAATTI-INSEKTISIDIT	BIFENATSAATTI	149877-41-8	736
	16.5	DIATSYLIHYDRATSIINI-INSEKTISIDIT	METOKSIFENOTSIDI	161050-58-4	656
	16.5		TEBUFENOTSIDI	112410-23-8	724
	16.6	HYÖNTEISTEN KASVUA SÄÄTÄVÄT AINEET	BUPROFETSIINI	69327-76-0	681
	16.6		SYROMATSIINI	66215-27-8	420
	16.6		HEKSYTIATSOKSI	78587-05-0	439
	16.7	HYÖNTEISFEROMONIT	(E,Z)-9-DODEKENYYLI-ASETAATTI	35148-19-7	422
	16.8	NITROGUANIDIINI-INSEKTISIDIT	KLOTIANIDIINI	210880-92-5	738
	16.8		TIAMETOKSAAMI	153719-23-4	637
	16.9	ORGAANISET TINAA SISÄLTÄVÄT INSEKTISIDIT	ATSOSYKLOTIINI	41083-11-8	404
	16.9		SYHEKSATIINI	13121-70-5	289
	16.9		FENBUTATINAOKSIDI	13356-08-6	359
	16.10	OKSADIATSIINI-INSEKTISIDIT	INDOKSAKARBI	173584-44-6	612
	16.11	FENYLLIEETTERI-INSEKTISIDIT	PYRIPROKSIFEENI	95737-68-1	715
	16.12	PYRATSOLI- (FENYLI-) INSEKTISIDIT	FENPYROKSIMAATTI	134098-61-6	695
	16.12		FIPRONIILI	120068-37-3	581
	16.12		TEBUFENPYRADI	119168-77-3	725
	16.13	PYRIDIINI-INSEKTISIDIT	PYMETROSIINI	123312-89-0	593
	16.14	PYRIDYLLIMETYYLIAMIINI-INSEKTISIDIT	ASETAMIPRIDI	135410-20-7	649
	16.14		IMIDAKLOPRIDI	138261-41-3	582
	16.14		TIAKLOPRIDI	111988-49-9	631
	16.15	SULFIITTIESTERI-INSEKTISIDIT	PROPARGIITTI	2312-35-8	216
	16.16	TETRATSIINI-INSEKTISIDIT	KLOFENTETSIINI	74115-24-5	418

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	16.17	TETRONIHAPPOINSEKTISIDIT	SPIRODIKLOFEENI	148477-71-8	737
	16.18	(KARBAMYyli-) TRIATSOLI-INSEKTISIDIT	TRIATSAMAATTI	112143-82-5	728
	16.19	UREAINSEKTISIDIT	DIAFENTIURONI	80060-09-9	8097
	16.20	LUOKITTELEMATTOMAT INSEKTISIDIT	ETOKSATSOLI	153233-91-1	623
	16.20		FENATSAKIINI	120928-09-8	693
	16.20		PYRIDABENI	96489-71-3	583
	16.21	MUUT INSEKTISIDIT JA AKARISIDIT	MUUT INSEKTISIDIT JA AKARISIDIT		
Nilviäisten torjunta-aineet (molluskisidit), yhteensä:	M0				
Molluskisidit	M1				
	M1.1	KARBAMAATTIMOLLUSKISIDIT	TIODIKARBI	59669-26-0	543
	M1.2	MUUT MOLLUSKISIDIT	RAUTA-(III)-FOSEFAATTI	10045-86-0	629
	M1.2		METALDEHYDI	108-62-3	62
	M1.2		MUUT MOLLUSKISIDIT		
Kasvien kasvua säättävät aineet, yhteensä:	PGR0				
Fysiologiset kasvien kasvua säättävät aineet	PGR1				
	PGR1.1	FYSIOLOGISET KASVIEN KASVUA SÄÄTÄVÄT AINEET	KLORMEKVATTI	999-81-5	143
	PGR1.1		SYKLANILIDI	113136-77-9	586
	PGR1.1		DAMINOTSIDI	1596-84-5	330
	PGR1.1		DIMETIPIINI	55290-64-7	689
	PGR1.1		DIFENYYLIAMIINI	122-39-4	460
	PGR1.1		ETEFONI	16672-87-0	373
	PGR1.1		ETOKSIKVINI	91-53-2	517
	PGR1.1		FORKLORFENURONI	68157-60-8	633
	PGR1.1		FLURPRIMIDOLI	56425-91-3	696
	PGR1.1		IMATSAKIINI	81335-37-7	699
	PGR1.1		MALEIINIHYDRATSIDI	51542-52-0	310

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero (1)	CIPAC-numero (2)
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	PGR1.1		MEPIKVATTI	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-METYYLISYKLOPROPEENI	3100-04-7	767
	PGR1.1		PAKLOBUTRATSOLI	76738-62-0	445
	PGR1.1		PROHEKSADIONI-KALSIMUM	127277-53-6	567
	PGR1.1		NATRIUM 5-NITROGUAJAKO-LAATTI	67233-85-6	718
	PGR1.1		NATRIUM O-NITROFENO-LAATTI	824-39-5	720
	PGR1.1		TRINEKSAPAKKI-ETYYLI	95266-40-3	8349
Itämistä estävät aineet	PGR2				
	PGR2.2	ITÄMISTÄ ESTÄVÄT AINEET	KARVONI	99-49-0	602
	PGR2.2		KLORPROFAAMI	101-21-3	43
Muut kasvien kasvua säättävät aineet	PGR3				
	PGR3.1	MUUT KASVIEN KASVUA SÄÄTÄVÄT AINEET	MUUT KASVIEN KASVUA SÄÄTÄVÄT AINEET		
Muut kasvinsuojelutuotteet, yhteensä:	ZR0				
Kivennäisöljyt	ZR1				
	ZR1.1	KIVENNÄISÖLJYT	MAAÖLJYT	64742-55-8	29
Kasviöljyt	ZR2				
	ZR2.1	KASVIÖLJYT	TERVAÖLJYT		30
Maaperän sterilointiaineet (myös nematisidit)	ZR3				
	ZR3.1	METYYLIBROMIDI	METYYLIBROMIDI	74-83-9	128
	ZR3.2	MUUT MAAPERÄN STERILOINTIAINEET	KLOORIPIKRIINI	76-06-2	298
	ZR3.2		DATSOMETTI	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-DIKLOORIPROPEENI	542-75-6	675
	ZR3.2		METAAMI-NATRIUM	137-42-8	20
	ZR3.2		MUUT MAAPERÄN STERILOINTIAINEET		
Jyrsijöiden torjunta-aineet (rodentisidit)	ZR4				
	ZR4.1	RODENTISIDIT	BRODIFAKUMI	56073-10-0	370
	ZR4.1		BROMADIOLONI	28772-56-7	371
	ZR4.1		KLORALOSI	15879-93-3	249

Pääryhmät	Koodi	Kemiallinen luokka	Aineet yleisnimet	CAS RN-numero ⁽¹⁾	CIPAC-numero ⁽²⁾
Tuoteluokat			Yhteinen nimikkeistö		
	ZR4.1		KLOORIFASINONI	3691-35-8	208
	ZR4.1		KUMATETRALYyli	5836-29-3	189
	ZR4.1		DIFENAKUMI	56073-07-5	514
	ZR4.1		DIFETIALONI	104653-34-1	549
	ZR4.1		FLOKUMAFEENI	90035-08-8	453
	ZR4.1		WARFARIINI	81-81-2	70
	ZR4.1		MUUT RODENTISIDIT		
Kaikki muut kasvinsuojeluaineet	ZR5				
	ZR5.1	DESINFIOIMISAINET	MUUT DESINFIOIMISAINET		
	ZR5.2	MUUT KASVINSUOJELUAINET	MUUT KASVINSUOJELUAINET		

⁽¹⁾ Chemical Abstracts Service Registry Numbers.

⁽²⁾ Collaborative International Pesticides Analytical Council.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio toimitti neuvostolle 12. joulukuuta 2006 EY:n perustamissopimuksen 285 artiklan 1 kohdan nojalla ehdotuksen ⁽¹⁾ asetukseksi kasvinsuojeluaineita koskevista tilastoista.

Euroopan parlamentti antoi ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa maaliskuussa 2008 (ks. asiak. 7412/08).

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa heinäkuussa 2007 ⁽²⁾. Alueiden komitea päätti kesäkuussa 2007 olla antamatta lausuntoa.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 20. marraskuuta 2008 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II TAVOITTEET

Ehdotuksella pyritään varmistamaan, että kaikissa jäsenvaltioissa kerätään vertailukelpoisia tilastotietoja, jotka mahdollistavat laskelmien teon muilla asiaan liittyviin tietoihin perustuvilla yhdenmukaistetuilla riski-indikaattoreilla.

Siinä säädetään etenkin kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista ja käyttöä koskevien tietojen keruuta ja niiden levittämistä koskevien sääntöjen yhdenmukaistamisesta. Siinä annetaan lisäksi jäsenvaltioille ohjeet tietojen säännöllisestä keruusta, tietojen keruutavoista ja siitä, miten ne toimitetaan komissiolle.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Euroopan parlamentti hyväksyi 12. maaliskuuta 2008 ensimmäisessä käsittelyssä 26 tarkistusta. Neuvosto otti yhteisessä kannassaan huomioon 5 tarkistusta. Näistä tarkistuksista tarkistus 5 on sisällytetty tekstiin kokonaisuudessaan, kun taas tarkistukset 10, 13, 18 ja 32 on hyväksytty periaatteellisesti tai sisällytetty tekstiin osittain.

Yhteiseen kantaan sisältyy myös muita muutoksia, joita Euroopan parlamentti ei ollut pyytänyt ja joissa käsitellään useita jäsenvaltioiden neuvotteluissa esittämiä huolenaiheita.

Myös muutamia teknisiä ja toimituksellisia tarkistuksia sisällytettiin tekstiin joidenkin säännösten soveltamisalan määrittelemiseksi, asetuksen sanamuodon selventämiseksi ja oikeusvarmuuden takaamiseksi tai lisäämään asetuksen yhdenmukaisuutta muiden yhteisön välineiden kanssa.

2. Erityistä

— Asetuksen soveltamisalan laajentaminen

Neuvosto ei hyväksynyt tarkistuksia 1, 6, 7, 8, 12, 15, 21 ja 26, koska se katsoi, että soveltamisalan ulottaminen myyntiä ja käyttöä pitemmälle kuormittaisi vastaajia ja viranomaisia liikaa.

— Biosidien sisällyttäminen asetukseen

Neuvosto ei hyväksynyt tarkistuksia 11, 12, 22, 33 ja 34, koska biosidien tuntemus ja niistä saadut kokemukset ovat edelleen vähäisiä ja niiden vaikutuksia ei tunneta siitä syystä, että ala on kehitteillä.

⁽¹⁾ EUVL C 126, 7.6.2007, s. 5.

⁽²⁾ EUVL C 256, 27.10.2007, s. 86.

— *Tietolähteiden valinta*

Tarkistus 14

Se, että komission edellytettäisiin hyväksyvän menetelmät, toisi mukanaan kalliin ja hankalan menettelyn. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tietojenkeruumenetelmien tai tietolähteiden valinta kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

— *Pätevän asiantuntijaryhmän keräämien tietojen arviointi*

Tarkistus 31

Neuvosto ei voi hyväksyä tällaista arviointia, koska se menee asetuksen tarkoitusta pitemmälle.

— *Säännöllisesti tapahtuva aineiden luettelon mukauttaminen tehoaineiden jatkuvan tarkastelun perusteella*

Tarkistus 19

Tämä ehdotus saattaa tarpeettomasti lisätä hallinnollista kuormitusta.

— *Luottamuksellisuus*

Tarkastukset 16, 25 ja 30

Komission on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 322/97 mukaisesti toimittamien luottamuksellisten tietojen suojan varmistamiseksi. Näin ollen ei ole tarvetta sisällyttää tätä koskevia uusia säännöksiä tai viittauksia.

— *Kasvinsuojeluaineiden määriä koskevat vuotuiset ilmoitusvelvoitteet*

Tarkistukset 15 ja 23

Asetuksessa säädetään jäsenvaltioiden veloitteesta toimittaa komissiolle vaaditut tilastotiedot. Jäsenvaltiot valitsevat sopivimpana pitämänsä tiedonkeruumenetelmät tai tietolähteet. Tuotettujen, maahan tuotujen tai maasta vietyjen kasvinsuojeluaineiden määrien ilmoittamisvelvollisuutta on tarkasteltava kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevan asetuksen puitteissa.

— *Tietojen julkaiseminen*

Tarkistukset 25 ja 28

Neuvosto ei voi hyväksyä sitä, että tähän nimenomaiseen asetukseen sisällytettäisiin jäsenvaltioita koskeva tilastojen julkaisemisvelvoite. Säädöksessä säädetään, että jäsenvaltioiden on kerättävä tarvittavat tiedot ja toimitettava tilastotiedot komissiolle.

— *Määritelmät*

Määritelmiä on muutettu, jotta niissä otettaisiin huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevassa asetuksessa käytetyt määritelmät ja jotta ne yhdenmukaistettaisiin mainitun asetuksen määritelmien kanssa.

— *Pääperiaatteet*

Tarkkuutta ei ole lueteltu johdanto-osan 8 kappaleessa tarkoitetun asetuksen (EY) N:o 322/97 mukaisia yhteisön tilastotietoja koskevien periaatteiden joukossa. Neuvosto ei siitä syystä voi hyväksyä tarkistusta 3. Neuvosto säilytti kuitenkin tämän periaatteen 4 artiklan laatukriteereiden joukossa.

— *Viittaus asetukseen (EY) N:o 322/97 ja asetukseen (EY) N:o 1588/90*

Asetukseen on sisällytetty uusi johdanto-osan 8 kappale, jossa selkeytetään, missä säädöspuitteissa tiedot on toimitettava, ja muistutetaan siitä, millä tavoin tietojen luottamuksellisuus taataan.

— *Tavoitteet*

Neuvosto suostuu siihen, että 1 artiklassa viitataan torjunta-aineiden kestävä käyttöä koskevan direktiivin 14 artiklaan. Neuvosto ei voi kuitenkaan hyväksyä sitä, että asetuksen tarkoituksena olisi toteuttaa ja arvioida torjunta-aineiden kestävä käytön teemakohtaista strategiaa, kuten Euroopan parlamentti on ehdottanut tarkistuksessa 10.

— *Laadunarviointi*

Neuvosto on lisännyt laadunarviointia koskevan artiklan (4 artikla). Laadun arvioinnin osatekijöitä on jo lisätty muihin tilastoja koskeviin säädöksiin, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksiin väestölaskennoista ja asumiskyselyistä, liha- ja kotieläintilastoista, energiatilastoista ja yhteisön alueella olevia avoimia työpaikkoja koskevista tilastoista.

— *Täytäntöönpanotoimenpiteet*

Koska neuvoston lisäämä artikla laadunarvioinnista on melko yksityiskohtainen, viittaus sääntelymenettelyyn laatuselvitysten ja ilmoittamistoimenpiteiden osalta on poistettu. Lisäksi ”käsittelyn alueen” määritelmä on siirretty liitteestä II 5 artiklaan, ja komission mahdollisuus muuttaa yhdenmukaistettua luokitusta on siirretty liitteestä III 5 artiklaan.

— *Liite II, I jakso, kattavuus*

Neuvosto on päättänyt antaa jäsenvaltioille laajan harkintavallan tarkasteltavien viljelykasvien valinnan suhteen Asetuksen soveltamisesta 7 artiklan mukaisesti annettavan kertomuksen yhteydessä on tilaisuus arvioida, onko viljelykasvien valikoimaa tarpeen muuttaa.

IV PÄÄTELMÄT

Neuvosto katsoo, että yhteinen kanta on tasapuolinen ja järkevä ratkaisu moniin ongelmiin kasvinsuojeluaineita koskevien vertailukelpoisten tietojen ensimmäisen keruuyrityksen osalta. Neuvosto odottaa rakentavaa keskustelua Euroopan parlamentin kanssa, jotta toimiva yhteisymmärrys asetuksesta voitaisiin saada pikaisesti aikaan.

Neuvoston 17 päivänä joulukuuta 2008 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 4/2009,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o ...2009 antamiseksi sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä

(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/C 38 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 308 artiklan,

ottavat huomioon sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 89 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 883/2004 nykyaikaistetaan jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevia sääntöjä täsmentämällä niiden täytäntöönpanon vaatimat toimenpiteet ja menettelyt ja yksinkertaistamalla niitä kaikkien asiaan liittyvien tahojen eduksi. Asetukselle olisi vahvistettava täytäntöönpanosäännöt.
- (2) Sosiaaliturvalaitosten yhteistyön tehostaminen ja tiivistäminen on keskeinen tekijä, joka antaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluville henkilöille mahdollisuuden saada hyötyä oikeuksistaan mahdollisimman nopeasti ja mahdollisimman hyvin edellytyksin.
- (3) Sähköisten välineiden käyttö sopii nopeaan ja luotettavaan tiedonvaihtoon jäsenvaltioiden laitosten välillä. Tietojen sähköisellä käsittelyllä olisi voitava nopeuttaa menettelyjä kaikkien asianosaisten eduksi. Lisäksi asianomaisilla henkilöillä olisi oltava kaikki takeet niiden yhteisön säännösten mukaisesti, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja vapaassa liikkumisessa.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanoon todennäköisesti osallistuvien jäsenvaltioiden elinten yhteystiedot, myös sähköiset, olisi asetettava saataville sellaisessa

muodossa, että ne voidaan päivittää reaaliaikaisesti, minkä pitäisi helpottaa tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden laitosten välillä. Tämä menettelytapa, jolla edistetään asiatietojen ajantasaisuutta ja välitöntä saatavuutta kansalaisille, on merkittävä tällä asetuksella käyttöön otettava yksinkertaistamistoimi.

- (5) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamissääntöjen monimutkaisten täytäntöönpanomenettelyjen mahdollisimman hyvään toimivuuteen pääseminen ja kyseisten menettelyjen tehokas hallinnointi edellyttävät järjestelmää, jolla liitettä IV voidaan päivittää välittömästi. Kyseisten järjestelyjen suunnitteleminen ja soveltaminen tätä tarkoitusta varten edellyttää jäsenvaltioiden ja komission tiivistä yhteistyötä, ja ne olisi toteutettava pikaisesti, kun otetaan huomioon, mitä seurauksia viivästyminen on sekä kansalaisille että hallintoviranomaisille. Komissiolle olisi siten annettava valtuudet tietokannan perustamiseen ja ylläpitämiseen, ja sen olisi varmistettava, että tietokanta alkaa toimia viimeistään tämän asetuksen voimaantulopäivästä. Komission olisi erityisesti toteutettava tarvittavat toimet liitteessä IV olevien tietojen sisällyttämiseksi tietokantaan.
- (6) Tiettyjen menettelyjen tehostamisen pitäisi lisätä oikeusvarmuutta ja avoimuutta asetuksen (EY) N:o 883/2004 käyttäjien kannalta. Esimerkiksi tiettyjen velvoitteiden tai hallinnollisten vaiheiden hoitamiselle asetettavien yhteisten määräaikojen pitäisi auttaa selkeyttämään ja jäsentämään vakuutettujen ja laitosten välisiä suhteita.
- (7) Jäsenvaltioilla, toimivaltaisilla viranomaisilla ja sosiaaliturvalaitoksilla olisi oltava mahdollisuus sopia keskenään kevennetyistä menettelyistä ja hallinnollisista järjestelyistä, joita ne pitävät tehokkaampina ja sopivampina omissa sosiaaliturvajärjestelmissään. Tällaiset järjestelyt eivät kuitenkaan saa vaikuttaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden oikeuksiin.
- (8) Sosiaaliturva-alalle ominainen monimutkaisuus edellyttää, että jäsenvaltioiden kaikkien laitosten olisi erityisesti pyrittävä toimimaan vakuutettujen eduksi, jotta sellaiset henkilöt eivät joutuisi kärsimään, jotka eivät ole toimittaneet hakemustaan tai tiettyjä tietoja laitokselle, joka on toimivaltainen käsittelemään kyseisen hakemuksen asetuksessa (EY) N:o 883/2004 ja tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1. Oikaistu toisinto EUVL L 200, 7.6.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 324, 30.12.2006, s. 59.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 9. heinäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. joulukuuta 2008 ja neuvoston päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- (9) Jotta voitaisiin määrittää toimivaltainen laitos eli se laitos, jonka soveltamaa lainsäädäntöä sovelletaan tai jolle kuuluu tiettyjen etuuksien maksaminen, useamman kuin yhden jäsenvaltion laitoksen olisi tarkasteltava vakuutetun ja hänen perheenjäsentensä tilannetta. Asianomaisen henkilön turvan takaamiseksi laitosten välisen välttämättömän tiedonvaihdon aikana olisi säädettävä hänen kuulumisestaan tilapäisesti jonkin sosiaaliturvalainsäädännön piiriin.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä niiden kansalaisten asuinpaikan määrittämiseksi, joita tämä asetus ja asetus (EY) N:o 883/2004 koskevat, ja niiden olisi kiistanalaisissa tapauksissa otettava huomioon kaikki asianmukaiset perusteet asian ratkaisemiseksi. Näihin perusteisiin voivat kuulua tämän asetuksen asianomaisessa artiklassa tarkoitetut perusteet.
- (11) Useilla tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä ja menettelyillä pyritään tekemään avoimmiksi perusteita, joita jäsenvaltioiden laitosten on sovellettava asetuksen (EY) N:o 883/2004 puitteissa. Nämä toimenpiteet ja menettelyt ovat seurausta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, hallintotoimikunnan päätöksistä sekä kokemuksista, joita yli 30 vuoden aikana on saatu sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen soveltamisesta perustamissopimuksessa määrättyjen perusvapauksien puitteissa.
- (12) Tämä asetus sisältää toimenpiteitä ja menettelyjä, joilla edistetään työntekijöiden ja työttömien liikkuvuutta. Kokonaan työttömiksi joutuneet rajatyöntekijät voivat ilmoittautua olevansa työvoimaviranomaisten käytettävissä sekä asuinmaassaan että jäsenvaltiossa, jossa he viimeksi olivat työllistettyinä. Heillä olisi kuitenkin oltava oikeus ainoastaan asuinjäsenvaltionsa etuuksiin.
- (13) Vakuutetulle eri jäsenvaltioissa täyttyneiden lastenhoitokausien huomioon ottamiseksi sovellettavan lainsäädännön määrittäminen edellyttää tiettyjä erityissäntöjä ja -menettelyjä.
- (14) Tietyissä menettelyissä olisi lisäksi otettava huomioon se, että kustannusten on jakauduttava tasapuolisesti jäsenvaltioiden kesken. Varsinkin sairausetuuksien kohdalla tällaisissa menettelyissä on otettava huomioon toisaalta sellaisten jäsenvaltioiden tilanne, jotka vastaavat niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat terveydenhuoltojärjestelmän tarjoamisesta vakuutettujen käyttöön, ja toisaalta sellaisten jäsenvaltioiden tilanne, joiden laitokset vastaavat niiden luontoisetuuksien kustannuksista, joita heidän vakuutettunsa saavat muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he asuvat.
- (15) Asetuksen (EY) N:o 883/2004 puitteissa olisi selkeytettävä erityisesti edellytyksiä, joilla luontoisetuuksina myönnettävien sairausetuuksien kustannukset katetaan erikseen määriteltyjen hoitojen osalta eli hoitojen, joihin vakuutettu hakeutuu muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa hän on vakuutettu tai jossa hän asuu. Ennakkoluvan hakemista koskevat vakuutetun velvoitteet samoin kuin luvan myöntämisedellytyksiä koskevat laitoksen velvoitteet potilaaseen nähden olisi määriteltävä. Olisi myös selvítettävä vaikutukset, joita aiheutuu luvan perusteella toisessa jäsenvaltiossa saadun hoidon kustannusten korvaamisesta.
- (16) Tällä asetuksella ja erityisesti sen säännöksillä oleskelusta toimivaltaisen jäsenvaltion ulkopuolella ja erikseen määritellystä hoidosta ei estetä edullisempien kansallisten säännösten soveltamista erityisesti toisessa jäsenvaltiossa aiheutuneiden kustannusten korvaamisen osalta.
- (17) Tiukemmat menettelyt, joilla lyhennetään jäsenvaltioiden laitosten välisten saatavien maksuaikoja, ovat olennaisen tärkeitä, jotta tiedonvaihdossa säilyy luottamus ja jotta jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiltä voidaan edellyttää järkevää hallintoa. Sairaus- ja työttömyysetuuksiin liittyvien saatavien käsittelyyn liittyviä menettelyjä olisi näin ollen parannettava.
- (18) Laitosten keskinäistä avunantoa koskevia menettelyjä sosiaaliturvasaatavien perimiseksi olisi täydennettävä, jotta periminen olisi tehokkaampaa ja yhteensovittamissäännöt toimisivat moitteettomasti. Tehokas periminen on myös keino estää väärinkäytökset ja petokset ja puuttua niihin sekä keino taata sosiaaliturvajärjestelmien kestävyys. Tämä edellyttää uusien menettelyjen hyväksymistä keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin 26 päivänä toukokuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/55/EY⁽¹⁾ muutamien voimassa olevien säännösten pohjalta. Näitä uusia perintämenettelyjä olisi tarkasteltava uudelleen soveltamisesta viiden vuoden aikana saatujen kokemusten pohjalta ja mukautettava tarvittaessa varsinkin niiden täyden toimivuuden varmistamiseksi.
- (19) Sovellettaessa määräyksiä keskinäisestä hallinnollisesta avusta perusteetta maksettujen etuuksien takaisinperinnässä, väliaikaisesti maksettujen etuuksien ja vakuutusmaksujen takaisinperinnässä, kuittaamisessa sekä perintään liittyvässä avunannossa, ainoastaan perintätoimenpiteet kuuluvat pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaan. Kaikki muut toimet kuuluvat pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaan.
- (20) Perintätoimenpiteiden toteuttaminen pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa ei merkitse sitä, että tämä jäsenvaltio tunnustaisi saatavan tai sen perusteen oikeellisuuden.

⁽¹⁾ EUVL L 150, 10.6.2008, s. 28.

- (21) Vakuutettujen oikeuksista ja velvoitteista tiedottaminen edesauttaa ratkaisevasti luottamuksellista suhdetta toimivaltaisten viranomaisten ja jäsenvaltioiden laitosten kanssa.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta eli yhteensovittamistoimenpiteitä sen takaamiseksi, että henkilöiden oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen voidaan tosiasiallisesti käyttää, vaan se voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

- (23) Tällä asetuksella korvataan sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenetelmästä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72 ⁽¹⁾,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Määritelmät

1 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa:
 - a) 'perusasetuksella' tarkoitetaan asetusta (EY) N:o 883/2004;
 - b) 'täytäntöönpanoasetuksella' tarkoitetaan tätä asetusta; sekä
 - c) sovelletaan perusasetuksen määritelmiä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi tarkoitetaan
 - a) 'yhteyspisteellä' yksikköä, joka
 - i) toimii sähköisenä yhteyspisteenä,
 - ii) suorittaa automaattisen reitityksen osoitteen perusteella, ja
 - iii) suorittaa älykästä reititystä, jossa käytetään ohjelmistoversioita, jotka mahdollistavat automaattiset tarkistukset ja reititykset (esimerkiksi keinoälysovellus) ja/tai ihmisen osallistumisen.
 - b) 'yhteyselimellä' elintä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on nimennyt yhtä tai useampaa perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua sosiaaliturvan alaa varten vastaamaan perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamiseen liittyviin tiedotus- ja neuvontapyyntöihin ja jonka on hoidettava sille täytäntöönpanoasetuksen IV osaston mukaisesti annetut tehtävät;
 - c) 'asiakirjalla' kaikkia tietoja, käytetystä välineestä riippumatta, jotka ovat sellaisessa muodossa, että niitä voidaan vaihtaa sähköisesti, ja joiden ilmoittaminen on välttämätöntä perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen toimivuudelle;
 - d) 'rakenteisella sähköisellä asiakirjalla' kaikkia rakenteisia asiakirjoja, jotka ovat jäsenvaltioiden välistä sähköistä tiedonvaihtoa varten suunnitellussa muodossa;
 - e) 'sähköisessä muodossa toimittamisella' tietojen välittämistä tietojenkäsittelyyn (myös tietojen digitaaliseen pakkaamiseen)

tarkoitetuilla sähköisillä välineillä, johtimitse, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä;

- f) 'tilintarkastuslautakunnalla' perusasetuksen 74 artiklassa tarkoitettua lautakuntaa.

II LUKU

Yhteistyötä ja tiedonvaihtoa koskevat säännökset

2 artikla

Laitosten välisen tiedonvaihdon laajuus ja tiedonvaihtoa koskevat säännöt

1. Täytäntöönpanoasetusta sovellettaessa jäsenvaltioiden viranomaisten ja laitosten sekä perusasetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden välisen tietojenvaihdon on perustuttava seuraaviin periaatteisiin: julkinen palvelu, vaikuttavuus, aktiivinen avunanto, nopea toimittaminen sekä saavutettavuus, johon kuuluu myös sähköisten palvelujen esteettömyys erityisesti vammaisten ja vanhusten kannalta.
2. Laitosten on viipymättä toimitettava tai vaihdettava kaikki tiedot, joita tarvitaan perusasetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden oikeuksien ja velvollisuuksien vahvistamiseen ja määrittämiseen. Tällainen jäsenvaltioiden välinen tiedonsiirto tapahtuu joko suoraan laitosten välillä tai yhteyselinten välityksellä.
3. Jos henkilö on erehdyksessä toimittanut tietoja, asiakirjoja tai hakemuksia laitokselle, joka sijaitsee muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti nimetty laitos sijaitsee, ensiksi mainitun laitoksen on viipymättä toimitettava kyseiset tiedot, asiakirjat tai hakemukset täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti nimetylle laitokselle ja ilmoitettava päivämäärä, jona ne alun perin toimitettiin. Kyseinen päivämäärä sitoo viimeksi mainittua laitosta. Jäsenvaltion laitosten ei kuitenkaan katsota olevan vastuussa tai tehneen päätöstä sen perusteella, että ne eivät ole toimineet siitä syystä, että tietojen, asiakirjojen tai hakemusten toimittaminen muiden jäsenvaltioiden laitoksista on viivästynyt.

⁽¹⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.

4. Jos tiedot siirretään kohdejäsenvaltion yhteyselimen välityksellä, määräajat hakemuksiin vastaamiseksi lasketaan päivä-
määrästä, jona yhteyselimen on vastaanottanut hakemuksen ikään
kuin kyseisen jäsenvaltion laitos olisi vastaanottanut sen.

3 artikla

Asianomaisten henkilöiden ja laitosten välisen tiedon- vaihdon laajuus ja tiedonvaihtoa koskevat säännöt

1. Perusasetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden on
toimitettava asiaankuuluvalla laitokselle tiedot, asiakirjat tai
todisteet, joita tarvitaan heidän tai heidän perheenjäsentensä
tilanteen vahvistamiseksi, oikeuksien ja velvollisuuksien vahvista-
miseksi tai säilyttämiseksi sekä sovellettavan lainsäädännön ja
heidän siitä johtuvien velvoitteidensa määrittämiseksi.

2. Kun jäsenvaltiot keräävät, välittävät tai käsittelevät lainsäädäntönsä mukaisesti henkilötietoja perusasetuksen täytäntöönpanemiseksi, niiden on varmistettava, että asianomaiset henkilöt voivat käyttää täysipainoisesti henkilötietojen suojaa koskevia oikeuksiaan niiden yhteisön säännösten mukaisesti, jotka koskevat yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta.

3. Asiaankuuluvien laitosten on viipymättä toimitettava tietoja ja annettava asiakirjoja asianomaisille henkilöille siinä määrin kuin perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltaminen sitä edellyttää.

Asiaankuuluvan laitoksen on ilmoitettava toisessa jäsenvaltiossa asuvalle tai oleskelevalle hakijalle päätöksestään suoraan taikka asuin- tai oleskelujäsenvaltion yhteyselimen välityksellä. Jos laitos epää etuudet, sen on ilmoitettava hakijalle myös epäämiseen perusteet, muutoksenhakukeinot ja määräajat muutoksen hakemiselle. Jäljennös päätöksestä on toimitettava muille asianomaisille laitoksille.

4 artikla

Tiedonvaihtomuoto ja -tavat

1. Hallintotoimikunnan on vahvistettava asiakirjojen ja rakenteisten sähköisten asiakirjojen rakenne, sisältö ja muoto sekä niiden vaihtoa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

2. Tietojen siirto laitosten tai yhteyselinten välillä on tehtävä sähköisesti joko suoraan tai yhteyspisteiden välityksellä yhteisessä suojatussa järjestelmässä, joissa voidaan taata vaihdettujen tietojen luottamuksellisuus ja suoja.

3. Asiaankuuluvien laitosten on viestinnässään asianomaisten henkilöiden kanssa käytettävä kuhunkin tapaukseen soveltuvia järjestelyjä ja suosittava mahdollisimman pitkälti sähköisten välineiden käyttöä. Hallintotoimikunnan on päätettävä käytännön

järjestelyistä tietojen, asiakirjojen tai päätösten lähettämiseksi sähköisesti asianomaiselle henkilölle.

5 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa annettujen asiakirjojen ja todisteiden oikeudellinen pätevyys

1. Jäsenvaltion laitoksen antamat asiakirjat, joissa osoitetaan henkilön tilanne perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamista varten, ja todisteet, joiden perusteella nämä asiakirjat on annettu, on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden laitoksissa niin kauan kuin jäsenvaltio, jossa nämä asiakirjat tai todisteet on annettu, ei peruuta niitä tai julista niitä mitättömiksi.

2. Jos on syytä epäillä asiakirjan pätevyyttä tai siinä olevien tietojen perustana olevien tosiseikkojen paikkansapitävyyttä, asiakirjan vastaanottaneen jäsenvaltion laitoksen on pyydettävä asiakirjan antaneelta laitokselta tarvittavia tarkennuksia ja tarvittaessa kyseisen asiakirjan peruuttamista. Asiakirjan antaneen laitoksen on harkittava uudelleen asiakirjan antamisperusteita ja tarvittaessa peruutettava se.

3. Jos 2 kohdan nojalla on syytä epäillä asianomaisten henkilöiden toimittamien tietojen oikeellisuutta, asiakirjan tai todisteen pätevyyttä tai niissä olevien tietojen perustana olevien tosiseikkojen paikkansapitävyyttä, oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen on tarkistettava, mikäli mahdollista, toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä kyseiset tiedot tai asiakirjat.

4. Jos kyseiset laitokset eivät pääse sopimukseen, asia voidaan viedä toimivaltaisten viranomaisten kautta hallintotoimikunnan käsittelyyn aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona asiakirjan vastaanottanut laitos on esittänyt pyynnön. Hallintotoimikunta pyrkii sovitteluun näkökannat kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on annettu sen käsiteltäväksi.

6 artikla

Lainsäädännön tilapäinen soveltaminen ja etuuksien tilapäinen myöntäminen

1. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion laitokset tai viranomaiset ovat eri mieltä sovellettavan lainsäädännön määrittämisestä, asianomaiseen henkilöön on sovellettava tilapäisesti toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä siten, että ensisijaisuusjärjestys määrittyy seuraavasti, jollei täytäntöönpanoasetuksessa toisin säädetä:

a) sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa henkilö tosiasiallisesti toimii palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, jos hän toimii palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa;

b) asuinjäsenvaltion lainsäädäntö, jos asianomainen henkilö harjoittaa siellä osaksi toimintaansa tai jos hän ei ole palkkatyössä tai toimi itsenäisenä ammatinharjoittajana;

c) muissa tapauksissa, joissa henkilö harjoittaa yhtä tai useampaa toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka soveltamista on ensin haettu.

2. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion laitokset tai viranomaiset ovat eri mieltä siitä, minkä laitoksen olisi myönnettävä raha- tai luontoisetuudet, asianomaisen henkilön, joka voisi saada etuuksia, ellei kyseessä olisi asian riitauttaminen, on saatava tilapäisesti etuuksia asuinpaikkansa laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan, tai jos asianomainen henkilö ei asu minkään kyseessä olevan jäsenvaltion alueella, sen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan, jolle hakemus on esitetty ensimmäisenä.

3. Jos kyseiset laitokset tai viranomaiset eivät pääse sopimukseen, asia voidaan viedä toimivaltaisten viranomaisten kautta hallintotoimikunnan käsittelyyn aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu erimielisyys syntyi. Hallintotoimikunta pyrkii sovitteluun näkökannat kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on annettu sen käsiteltäväksi.

4. Jos vahvistetaan, että sovellettava lainsäädäntö ei ole sen jäsenvaltion, jossa tilapäinen vakuuttaminen tapahtui, tai että tilapäisesti etuudet myöntänyt laitos ei ole toimivaltainen laitos, toimivaltaiseksi laitokseksi vahvistettua laitosta pidetään toimivaltaisena taannehtivasti, ikään kuin tätä erimielisyyttä ei olisi ollut, viimeistään siitä päivästä, jona tilapäinen vakuuttaminen alkoi tai jona kyseiset etuudet ensimmäisen kerran tilapäisesti myönnettiin.

5. Toimivaltaiseksi vahvistettu laitos ja rahaetuudet tilapäisesti maksanut tai maksuja tilapäisesti perinyt laitos selvittää tarvittaessa asianomaisen henkilön taloudellisen tilanteen maksujen ja tilapäisesti maksettujen rahaetuuksien suhteen täytäntöönpanoasetuksen IV osaston III luvun mukaisesti.

Toimivaltaisen laitoksen on korvattava toisen laitoksen 2 kohdan mukaisesti väliaikaisesti myöntämät luontoisetuudet täytäntöönpanoasetuksen IV osaston mukaisesti.

7 artikla

Etuuksien ja maksujen laskeminen väliaikaisesti

1. Jollei täytäntöönpanoasetuksessa toisin säädetä, jos henkilöllä on oikeus saada etuutta tai jos hänen kuuluu suorittaa maksu perusasetuksen säännösten mukaisesti, mutta toimivaltaisella laitoksella ei ole käytössään kaikkia sellaisia tietoja tilan-

teesta toisessa jäsenvaltiossa, jotka ovat tarpeen tuon etuuden tai maksun lopullisen määrän laskemiseen, tämän laitoksen on asianomaisen henkilön pyynnöstä myönnettävä etuus tai laskettava maksu väliaikaisesti, jos sen laskeminen on laitoksen käytössä olevien tietojen perusteella mahdollista.

2. Kyseisen etuuden tai maksun uusi laskenta on suoritettava heti, kun kaikki tarvittavat todisteet tai asiakirjat on toimitettu kyseiselle laitokselle.

III LUKU

Muut perusasetuksen soveltamista koskevat yleiset säännökset

8 artikla

Hallinnolliset järjestelyt kahden tai useamman jäsenvaltion välillä

1. Täytäntöönpanoasetuksen säännöksillä korvataan perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten soveltamisjärjestelyissä vahvistetut määräykset, lukuun ottamatta niitä, jotka liittyvät perusasetuksen liitteessä II tarkoitettuja sopimuksia koskeviin järjestelyihin, edellyttäen että kyseisiä järjestelyjä koskevat määräykset sisällytetään täytäntöönpanoasetuksen liitteeseen I.

2. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sopia keskenään perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten soveltamisjärjestelyistä, edellyttäen että nämä järjestelyt eivät vaikuta haitallisesti asianomaisten henkilöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin ja että ne sisällytetään täytäntöönpanoasetuksen liitteeseen I.

9 artikla

Muut menettelyt viranomaisten ja laitosten välillä

1. Kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia muista kuin täytäntöönpanoasetuksessa säädetyistä menettelyistä, edellyttäen että tällaiset menettelyt eivät vaikuta haitallisesti asianomaisten henkilöiden oikeuksiin tai velvollisuuksiin.

2. Näin tehdyistä sopimuksista on ilmoitettava hallintotoimikunnalle, ja ne on lueltava täytäntöönpanoasetuksen liitteessä I.

3. Kahden tai useamman jäsenvaltion samaa tarkoitusta varten tekemiin täytäntöönpanosopimukseen sisältyviä säännöksiä tai 2 kohdassa tarkoitettua kaltaisia säännöksiä, jotka ovat voimassa täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivää edeltävänä päivänä ja jotka on sisällytetty asetuksen (ETY) N:o 574/72 liitteeseen V, sovelletaan edelleen näiden jäsenvaltioiden välillä edellyttäen, että ne on sisällytetty myös täytäntöönpanoasetuksen liitteeseen I.

10 artikla

Etuuksien päällekkäisyyden estäminen

Sen estämättä, mitä perusasetuksen muissa säännöksissä säädetään, jos kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön nojalla maksettavaksi kuuluvia etuuksia pienennetään tai maksaminen keskeytetään tai peruutetaan, määrät, joita ei maksettaisi sovellettaessa tiukasti kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjä pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä, jaetaan niiden etuuksien lukumäärällä, joihin pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista sovelletaan.

11 artikla

Asuinpaikan määrittämiseen liittyvät tekijät

1. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion laitosten välillä on erimielisyyttä perusasetuksen soveltamisalaan kuuluvan henkilön asuinpaikan määrittämisestä, laitosten on vahvistettava yhteisellä sopimuksella asianomaisen henkilön etujen tavanomainen keskus tekemällä yleinen arvio kaikista asiaankuuluviin tosiseikkoihin liittyvistä saatavilla olevista tiedoista, joita voivat olla muun muassa seuraavat:

- a) oleskelun kesto ja jatkuvuus asianomaisten jäsenvaltioiden alueella;
- b) henkilön tilanne, mukaan lukien:
 - i) harjoitetun toiminnan luonne ja erityispiirteet, erityisesti paikka, jossa toimintaa tavallisesti harjoitetaan, toiminnan pysyvyys tai työsovimuksen kesto;
 - ii) perheasema ja perhesiteet;
 - iii) muun kuin ansiotoiminnan harjoittaminen;
 - iv) opiskelijoiden osalta tulolähde;
 - v) asumistilanne, erityisesti asunnon vakituisuus;
 - vi) jäsenvaltio, jossa asianomaisen henkilön verotustarkoituksissa katsotaan asuvan.

2. Jos 1 kohdassa lueteltujen asiaankuuluviin tosiseikkoihin perustuvien perusteiden soveltaminen ei johda sopimukseen kyseisten laitosten välillä, henkilön tahdonilmaisua, joka käy ilmi kyseisistä tosiseikoista ja tekijöistä, ja erityisesti syitä, jotka ovat johtaneet muuttamiseen, pidetään ratkaisevana asianomaisen henkilön tosiasiallisen asuinpaikan määrittämiseksi.

12 artikla

Kausien yhteenlaskeminen

1. Perusasetuksen 6 artiklan soveltamiseksi toimivaltaisen laitoksen on otettava yhteyttä sen jäsenvaltion laitoksiin, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön on myös sovellettu, määrittääkseen kaikki kyseisen lainsäädännön mukaisesti täyttyneet kaudet.

2. Jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutus-, työskentely-, tai asumiskaudet tai itsenäisen ammatinharjoittamisen kaudet on lisättävä jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneisiin vastaaviin kausiin, jos se on tarpeen perusasetuksen 6 artiklan soveltamiseksi edellyttäen, että nämä kaudet eivät ole päällekkäisiä.

3. Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisen pakollisen vakuutuksen perusteella täyttynyt vakuutus- tai asumiskausi on päällekkäinen jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisen vapaaehtoisen vakuutuksen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen perusteella täyttyneen vakuutuskauden kanssa, vain pakollisen vakuutuksen perusteella täyttynyt kausi otetaan huomioon.

4. Jos muu vakuutus- tai asumiskausi kuin jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttynyt vastaavaksi katsottava kausi on päällekkäinen jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastaavaksi katsottavan kauden kanssa, vain muu kuin vastaavaksi katsottava kausi otetaan huomioon.

5. Kaikki kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastaavaksi katsottavat kaudet on otettava huomioon vain sen jäsenvaltion laitoksessa, jonka lainsäädäntöä viimeksi sovellettiin pakollisesti asianomaiseen henkilöön ennen kyseistä kautta. Jos asianomaiseen henkilöön ei pakollisesti sovellettu jäsenvaltion lainsäädäntöä ennen kyseistä kautta, kausi otetaan huomioon sen jäsenvaltion laitoksessa, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön sovellettiin pakollisesti ensimmäistä kertaa kyseisen kauden jälkeen.

6. Jos aikaa, jonka kuluessa tietyt vakuutus- tai asumiskaudet ovat täyttyneet jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ei voida määrittää tarkasti, oletetaan, että nämä kaudet eivät ole päällekkäisiä toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien kanssa, ja ne on, sikäli kuin ne voidaan kohtuudella ottaa huomioon laskettava mukaan silloin, kun se on asianomaisen henkilön edun mukaista.

13 artikla

Kausien muuntamista koskevat säännöt

1. Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet kaudet on ilmaistu eri yksikköinä kuin toisen jäsenvaltion lainsäädännössä, kaudet on muunnettava perusasetuksen 6 artiklan mukaista kausien yhteenlaskemista varten seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- a) Muuntamisen perustana käytetään kautta, jonka ilmoittaa sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädännön mukaisesti kausi on täyttynyt.
- b) Jos kyseessä on järjestelmä, jossa kaudet ilmaistaan päivinä, muuntaminen päivistä muiksi yksiköiksi ja päinvastoin sekä päivää yksikkönä käyttävien eri järjestelmien välillä suoritetaan seuraavan taulukon mukaisesti:

Järjestelmä, jonka perustana on	1 päivä vastaa	1 viikko vastaa	1 kuukausi vastaa	1 neljännes-vuosi vastaa	Päivien enimmäismäärä kalenterivuodessa
5 päivää	9 tuntia	5 päivää	22 päivää	66 päivää	264 päivää
6 päivää	8 tuntia	6 päivää	26 päivää	78 päivää	312 päivää
7 päivää	6 tuntia	7 päivää	30 päivää	90 päivää	360 päivää

- c) Jos kyseessä on järjestelmä, jossa kaudet ilmaistaan muina yksikköinä kuin päivinä:
- kolme kuukautta tai 13 viikkoa vastaavat neljännesvuotta ja päivävastoin;
 - yksi vuosi vastaa neljää neljännesvuotta, 12:ta kuukautta tai 52:ta viikkoa ja päivävastoin;
 - muunnettaessa viikkoja kuukausiksi ja päivävastoin viikot ja kuukaudet muunnetaan päiviksi b alakohdan taulukossa esitettyjen, kuuteen päivään perustaville järjestelmille tarkoitettujen muuntamissääntöjen mukaisesti.
- d) Jos kaudet ilmaistaan osina, nämä luvut on muunnettava seuraavaan pienempään kokonaisuksikkoon käyttäen b ja c alakohdassa annettuja sääntöjä. Vuosien osat muunnetaan kuukausiksi, ellei kyseinen järjestelmä perustu neljännesvuosiin.
- e) Jos tämän kohdan mukaisen muuntamisen tuloksena on jonkin yksikön osa, muuntamisen tulokseksi katsotaan seuraava suurempi kokonaisuksikkö.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltaminen ei saa johtaa siihen, että yhden kalenterivuoden aikana täyttyneiden kausien kokonaismääräksi tulee määrä, joka on suurempi kuin 1 kohdan b alakohdassa olevan taulukon viimeisessä sarakkeessa ilmoitettujen päivien määrä, 52 viikkoa, 12 kuukautta tai neljä neljännesvuotta.

Jos muunnettavat kaudet vastaavat kausien vuosittaista enimmäismäärää sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa ne ovat täyttyneet, 1 kohdan soveltaminen ei saa yhden kalenterivuoden aikana johtaa kausiin, jotka ovat lyhyempiä kuin kyseisen lainsäädännön mukainen mahdollinen kausien vuosittainen enimmäismäärä.

3. Muuntaminen suoritetaan joko yhtenä toimenpiteenä, joka kattaa kaikki yhteenlaskettuina ilmoitetut kaudet, taikka kultakin vuodelta, jos kaudet ilmoitetaan vuosikohtaisesti.

4. Laitoksen, joka ilmoittaa päivinä ilmaistuja kausia, on samalla mainittava, käyttääkö sen hallinnoima järjestelmä perustana viittä, kuutta vai seitsemää päivää.

II OSASTO

SOVELLETTAVAN LAINSÄÄDÄNNÖN MÄÄRITTÄMINEN

14 artikla

Perusasetuksen 12 ja 13 artiklan yksityiskohdat

1. Sovellettaessa perusasetuksen 12 artiklan 1 kohtaa "jäsenvaltiossa palkkatyötä tekevä henkilö, jonka työnantaja tavallisesti harjoittaa toimintaansa tässä jäsenvaltiossa ja jonka tämä työnantaja lähettää toiseen jäsenvaltioon" käsittää henkilön, joka on palkattu työskentelemään toiseen jäsenvaltioon lähetettynä työntekijänä, jos juuri ennen työskentelyn aloittamista kyseiseen henkilöön jo sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon hänet palkannut yritys on sijoittautunut.

2. Sovellettaessa perusasetuksen 12 artiklan 1 kohtaa ilmaus 'jonka työnantaja tavallisesti harjoittaa toimintaansa tässä jäsenvaltiossa' tarkoittaa työnantajaa, joka yleensä harjoittaa muuta kuin pelkkää sisäiseen hallintoon liittyvää merkittävää toimintaa sen jäsenvaltion alueella, johon se on sijoittautunut, kaikki kyseisen yrityksen toimintaa luonnehtivat perusteet huomioon ottaen. Asiaankuuluvien perusteiden on sovellettava kunkin työnantajan erityispiirteisiin ja harjoitetun toiminnan todelliseen luonteeseen.

3. Sovellettaessa perusasetuksen 12 artiklan 2 kohtaa ilmaus 'tavallisesti toimiva itsenäinen ammatinharjoittaja' tarkoittaa henkilöä, joka yleensä harjoittaa merkittävää toimintaa sen jäsenvaltion alueella, jonne hän on sijoittautunut. Erityisesti kyseisen henkilön on täytynyt harjoittaa toimintaansa jo jonkin aikaa ennen ajankohtaa, jona hän haluaa käyttää edukseen mainitun artiklan säännöksiä, ja työskennellessään tilapäisesti jossain toisessa jäsenvaltiossa hänen on edelleen täytettävä toimintansa harjoittamisen edellytykset sijoittautumisjäsenvaltiossaan voidakseen palattuaan jatkaa toimintaansa.

4. Sovellettaessa perusasetuksen 12 artiklan 2 kohtaa sen määrittäminen, onko työ, jota itsenäinen ammatinharjoittaja lähtee tekemään toiseen jäsenvaltioon, "samankaltaista" kuin itsenäisen ammatinharjoittajan tavallisesti tekemä työ, perusteena on käytettävä työn todellista laatua eikä tämän työn mahdollista määrittelyä palkkatyöksi tai itsenäiseksi ammatinharjoittamiseksi kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.

5. Sovellettaessa perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa 'palkkatyötä tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tekevä henkilö' tarkoittaa erityisesti henkilöä, joka:

- a) pitäen yllä toimintaa yhdessä jäsenvaltiossa harjoittaa samanaikaisesti erillistä toimintaa yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, tämän erillisen toiminnan kestosta tai luonteesta riippumatta;
- b) jatkuvasti harjoittaa vuorottelevaa toimintaa, pienimuotoista toimintaa lukuun ottamatta, kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, vuorottelun tiheydestä tai säännöllisyydestä riippumatta.

6. Sovelletaessa perusasetuksen 13 artiklan 2 kohtaa 'tavallisesti kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva henkilö' tarkoittaa erityisesti henkilöä, joka toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana harjoittaen samanaikaisesti tai vuorotellen yhtä tai useampaa erillistä toimintaa kahden tai useamman jäsenvaltion alueella, tämän toiminnan luonteesta riippumatta.

7. Edellä olevien 5 ja 6 kohdan mukaisen toiminnan erottamisessa perusasetuksen 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuista tilanteista ratkaisevaa on yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa harjoitetun toiminnan kesto (onko se luonteeltaan pysyvää, tilapäistä vai väliaikaista). Tätä tarkoitusta varten on tehtävä yleinen arviointi kaikista asiaankuuluvista tosiseikoista, joihin palkattua työtä tekevän henkilön tapauksessa kuuluu erityisesti työsopimuksessa määritelty työpaikka.

8. Sovelletaessa perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 2 kohtaa "huomattava osa palkkatyötä tekevän ja itsenäisen ammatinharjoittajan toiminnasta" jossakin jäsenvaltiossa tarkoittaa, että määrällisesti merkittävä osa palkkatyötä tekevän tai itsenäisen ammatinharjoittajan kaikesta toiminnasta tapahtuu siellä, vaikka kyseessä ei välttämättä ole suurin osa toiminnasta.

Määritettäessä, harjoitetaanko huomattavaa osaa toiminnasta tiettyssä jäsenvaltiossa, otetaan huomioon seuraavat ohjeelliset perusteet:

- a) palkkatyö: työaika ja/tai palkka; sekä
- b) itsenäinen ammatinharjoittaminen: liikevaihto, työaika, suoritettujen palvelujen lukumäärä ja/tai tulo.

Jos edellä mainituista perusteista täyttyy yleisessä arvioinnissa 25:tä prosenttia pienempi osuus, se on osoituksena siitä, että huomattavaa osaa toiminnasta ei harjoiteta kyseisessä jäsenvaltiossa.

9. Sovelletaessa perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdtaa itsenäisen ammatinharjoittajan toiminnan "etujen tavanomainen keskus" määritetään ottamalla huomioon kaikki tekijät, joista hänen ammatillinen toimintansa muodostuu, erityisesti paikka, jossa asianomaisen henkilön toiminnan kiinteä ja vakituinen toimipaikka sijaitsee, harjoitetun toiminnan tavanomainen luonne tai kesto, suoritettujen palvelujen lukumäärä, sekä asianomaisen henkilön tahdonilmaisu, joka käy ilmi kaikista tekijöistä.

10. Määritettäessä sovellettavaa lainsäädäntöä 8 ja 9 kohdan perusteella asianomaisten laitosten on otettava huomioon tilanne, jonka arvioidaan vallitsevan seuraavien 12 kalenterikuukauden aikana.

11. Jos henkilö harjoittaa palkkatyötä kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa sellaisen työnantajan lukuun, joka on sijoitautunut unionin alueen ulkopuolelle, ja jos tämä henkilö asuu jossakin jäsenvaltiossa harjoittamatta siellä merkittävää toimintaa, häneen sovelletaan asuinjäsenvaltion lainsäädäntöä.

15 artikla

Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdan, 11 artiklan 4 kohdan ja 12 artiklan soveltamista koskevat menettelyt

(tietojen toimittaminen asianomaisille laitoksille)

1. Jos henkilö harjoittaa toimintaansa muussa jäsenvaltiossa kuin perusasetuksen II osaston mukaisesti toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, työnantajan tai, jos henkilö ei ole palkkatyössä, asianomaisen henkilön itsensä on ilmoitettava asiasta mahdollisuuksien mukaan ennalta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, jollei täytäntöönpanoasetuksen 16 artiklassa toisin säädetä. Kyseisen laitoksen on viipymättä toimitettava henkilöön perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan b alakohdan tai 12 artiklan nojalla sovellettavaa lainsäädäntöä koskevat tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen saataville, jossa toimintaa harjoitetaan.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin henkilöihin, joihin sovelletaan perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan d alakohdtaa.

3. Perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna työnantajan, jolla on työntekijä jonkin toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella, on ilmoitettava asiasta mahdollisuuksien mukaan ennalta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä sovelletaan. Kyseisen laitoksen on viipymättä toimitettava henkilöön perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan nojalla sovellettavaa lainsäädäntöä koskevat tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen saataville, jonka lipun alla purjehtivalla aluksella työntekijä työskentelee.

16 artikla

Perusasetuksen 13 artiklan soveltamista koskeva menettely

1. Toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa harjoittavan henkilön on ilmoitettava tästä asuinjäsenvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle laitokselle.

2. Henkilön asuinpaikan nimetyn laitoksen on viipymättä määritettävä asianomaiseen henkilöön sovellettava lainsäädäntö ottaen huomioon perusasetuksen 13 artiklan sekä täytäntöönpanoasetuksen 14 artiklan. Määrittäminen on aluksi väliaikaista. Laitoksen on ilmoitettava väliaikaisesta määrittämisestään kunkin sellaisen jäsenvaltion nimetyille laitoksille, jossa toimintaa harjoitetaan.

3. Sovellettavan lainsäädännön 2 kohdan mukainen väliaikainen määrittäminen tulee lopulliseksi kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten nimeämille laitoksille on 2 kohdan mukaisesti ilmoitettu siitä, ellei lainsäädäntöä jo ole lopullisesti määritetty 4 kohdan perusteella tai vähintään yksi asianomaisista laitoksista ole ilmoittanut asuinjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle laitokselle tämän kahden kuukauden jakson loppuun mennessä, että se ei voi vielä hyväksyä lainsäädännön määrittämistä tai että sillä on asiasta erilainen käsitys.

4. Jos epävarmuus sovellettavan lainsäädännön määrittämisestä edellyttää kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten laitosten tai viranomaisten yhteydenottoja, henkilöön sovellettava lainsäädäntö on määritettävä yhteisellä sopimuksella yhden tai useamman asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten nimeämän laitoksen tai toimivaltaisten viranomaisten itsensä pyynnöstä ottaen huomioon perusasetuksen 13 artiklan sekä täytäntöönpanoasetuksen 14 artiklan asiaankuuluvat säännökset.

Jos asianomaisten laitosten tai toimivaltaisten viranomaisten välillä on erimielisyyttä, niiden on pyrittävä pääsemään sopimukseen edellä esitetyn edellytyksin, ja tässä sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklaa.

5. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädäntö määritetään sovellettavaksi joko väliaikaisesti tai lopullisesti, on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle henkilölle.

6. Jos asianomainen henkilö ei toimita 1 kohdassa tarkoitettua tietoa, tätä artiklaa on sovellettava kyseisen henkilön asuinjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten nimeämän laitoksen aloitteesta heti, kun tämä on arvioinut kyseisen henkilön tilanteen, mahdollisesti jonkin muun asianomaisen laitoksen välityksellä.

17 artikla

Perusasetuksen 15 artiklan soveltamista koskeva menettely

Euroopan yhteisöjen sopimussuhteisen toimihenkilön on työ-sopimuksen tekohetkellä käytettävä perusasetuksen 15 artiklassa säädettyä valintaoikeutta. Palvelussopimuksen tekvän viranomaisen on ilmoitettava sen jäsenvaltion nimetyille laitokselle, jonka lainsäädännön sopimussuhteinen toimihenkilö on valinnut.

18 artikla

Perusasetuksen 16 artiklan soveltamista koskeva menettely

Työnantajan tai asianomaisen henkilön pyyntö poiketa perusasetuksen 11–15 artiklasta on toimitettava mahdollisuuksien mukaan ennalta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisen viranomaisen nimeämälle elimelle, jonka lainsäädännön soveltamista työntekijä tai asianomainen henkilö pyytää.

19 artikla

Tietojen antaminen asianomaisille henkilöille ja työnantajille

1. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka lainsäädäntöä ryhdytään soveltamaan perusasetuksen II osaston nojalla, on ilmoitettava asianomaiselle henkilölle ja tarvittaessa hänen työnantajalleen tai työnantajilleen sovellettavassa lainsäädännössä säädettyistä velvoitteista. Laitoksen on annettava tarvittava apu lainsäädännössä vaadittujen muodollisuuksien täyttämiseksi.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka soveltamaa lainsäädäntöä sovelletaan perusasetuksen II osaston säännösten nojalla, on annettava asianomaisen henkilön tai työnantajan pyynnöstä todistus kyseisen lainsäädännön soveltamisesta ja ilmoitettava tarvittaessa, mihin päivämäärään asti ja millä edellytyksillä sitä sovelletaan.

20 artikla

Laitosten välinen yhteistyö

1. Asiaankuuluvien laitosten on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä henkilöön perusasetuksen II osaston nojalla sovelletaan, tarvittavat tiedot sen päivän vahvistamiseksi, jona tämän lainsäädännön soveltaminen alkaa ja niiden maksujen vahvistamiseksi, jotka asianomaisen henkilön ja hänen työnantajansa tai työnantajiansa on tämän lainsäädännön nojalla maksettava.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, jonka soveltamaa lainsäädäntöä henkilöön ryhdytään perusasetuksen II osaston nojalla soveltamaan, on toimitettava tieto päivämäärästä, jona tämän lainsäädännön soveltaminen alkaa, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen saataville, jonka lainsäädäntöä henkilöön viimeksi sovellettiin.

21 artikla

Työnantajan velvoitteet

1. Työnantajan, jonka kotipaikka tai liiketoimipaikka on muualla kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, on noudatettava kaikkia hänen työntekijöihinsä sovellettavassa lainsäädännössä asetettuja velvoitteita, erityisesti velvoitetta maksaa lainsäädännössä säädetty maksut, ikään kuin hänen kotipaikkansa tai liike-toimipaikkansa olisi toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

2. Työnantaja, jolla ei ole liiketoimipaikkaa jäsenvaltiossa, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, ja palkattu työntekijä voivat sopia, että viimeksi mainittu voi suorittaa maksujen maksamiseen liittyvät työnantajan velvoitteet tämän puolesta tämän vaikuttamatta työnantajan muihin velvoitteisiinsa. Työnantajan on ilmoitettava tällaisesta järjestelystä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle.

III OSASTO

ERI ETUUSRYHMIÄ KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

I LUKU

25 artikla

Sairausetuudet sekä äitiys- ja vastaavat isyysetuudet

22 artikla

Yleiset täytäntöönpanosäännökset

1. Toimivaltaisten viranomaisten tai laitosten on varmistettava, että vakuutettujen saataville on saatettu kaikki tarvittava tieto luontoisetuuksien myöntämistä koskevista menettelyistä ja ehdoista, jos tällaiset etuudet saadaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, missä toimivaltainen laitos sijaitsee.

2. Sen estämättä, mitä perusasetuksen 5 artiklan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi joutua vastaamaan etuuksien kustannuksista perusasetuksen 22 artiklan mukaisesti vain, jos vakuutettu on hakenut eläkettä tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tai jos vakuutettu perusasetuksen 23–30 artiklan mukaisesti saa eläkettä tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

23 artikla

Sovellettava järjestelmä, jos asuin- tai oleskelujäsenvaltiossa on useampi kuin yksi järjestelmä

Jos asuin- tai oleskelujäsenvaltion lainsäädäntöön sisältyy useampi kuin yksi sairaus-, äitiys- ja isyysvakuutusjärjestelmä useiden vakuutettujen ryhmien osalta, perusasetuksen 17 artiklan, 19 artiklan 1 kohdan sekä 20, 22, 24 ja 26 artiklan nojalla sovellettavat säännökset ovat ne, jotka koskevat palkkatyöntekijöiden yleisjärjestelmää.

24 artikla

Asuminen muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

1. Sovelletaessa perusasetuksen 17 artiklaa vakuutetun ja/tai hänen perheenjäsentensä on rekisteröidyttävä asuinpaikan laitokseen. Heidän oikeutensa luontoisetuuksiin asuinjäsenvaltiossa on todistettava toimivaltaisen laitoksen vakuutetun tai asuinpaikan laitoksen pyynnöstä antamalla todistuksella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu asiakirja on voimassa, kunnes toimivaltainen laitos ilmoittaa asuinpaikan laitokselle sen peruuttamisesta.

Asuinpaikan laitoksen on ilmoitettava toimivaltaiselle laitokselle kaikista 1 kohdan mukaisista rekisteröitymisistä, sekä kaikista muutoksista niihin tai rekisteröinnin peruuttamisesta.

3. Tätä artiklaa sovelletaan perusasetuksen 22, 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuihin henkilöihin tarvittavin muutoksin.

Oleskelu muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

A) Menettely ja oikeuden soveltamisala

1. Sovelletaessa perusasetuksen 19 artiklaa vakuutetun on esitettävä oleskelujäsenvaltion terveydenhoitopalvelun tarjoajalle toimivaltaisen laitoksen antama asiakirja, josta käyvät ilmi hänen oikeutensa luontoisetuuksiin. Jos vakuutetulla ei ole tällaista asiakirjaa, oleskelupaikan laitoksen on otettava pyynnöstä tai tarvittaessa muuten yhteyttä toimivaltaiseen laitokseen saadakseen seläisen.

2. Asiakirjasta on käytävä ilmi, että vakuutetulla on oikeus luontoisetuuksiin perusasetuksen 19 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti samoin ehdoin kuin mitä sovelletaan oleskelujäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vakuutettuihin henkilöihin.

3. Perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla luontoisetuuksilla tarkoitetaan sellaisia oleskelujäsenvaltiossa sen lainsäädännön mukaisesti annettavia luontoisetuuksia, jotka tulevat lääketieteellisistä syistä välttämättömiksi sen estämiseksi, että vakuutetun täytyisi palata ennen suunnitellun oleskeluajan päättymistä toimivaltaiseen jäsenvaltioon saadakseen tarvitsemaansa hoitoa.

B) Luontoisetuuksien kustannusten kattamista ja korvaamista koskevat menettelyt ja järjestelyt

4. Jos vakuutettu on tosiasiallisesti huolehtinut perusasetuksen 19 artiklan puitteissa annettujen luontoisetuuksien kustannuksista kokonaan tai osittain ja jos oleskelupaikan laitoksen soveltamassa lainsäädäntö mahdollistaa kyseisten kustannusten korvaamisen vakuutetulle, tämä voi esittää korvaushakemuksensa oleskelupaikan laitokselle. Tässä tapauksessa tämä laitos korvaa vakuutetulle suoraan kyseisiä etuuksia vastaavan kustannusten määrän soveltamaansa lainsäädäntöön sisältyvien korvauserusteiden rajoissa ja niitä koskevien ehtojen mukaan.

5. Jos tällaisten kustannusten korvaamista ei ole haettu suoraan oleskelupaikan laitokselta, toimivaltaisen laitoksen on korvattava aiheutuneet kustannukset asianomaiselle henkilölle oleskelupaikan laitoksen soveltamien korvauserusteiden mukaisesti tai niiden määrien mukaisesti, jotka oleskelupaikan laitokselle olisi pitänyt korvata, jos kyseisessä tapauksessa olisi sovellettu täytäntöönpanoasetuksen 62 artiklaa.

Oleskelupaikan laitoksen on toimitettava toimivaltaiselle laitokselle pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot näistä maksuserusteista ja määristä.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, toimivaltainen laitos voi korvata aiheutuneet kustannukset soveltamassaan lainsäädännössä säädettyjen maksuserusteiden mukaan ja niiden rajoissa edellyttäen, että vakuutettu on hyväksynyt, että tätä säännöstä sovelletaan häneen.

7. Jos oleskelujäsenvaltion lainsäädännössä ei ole säädetty korvaamisesta 4 ja 5 kohdan nojalla kyseisessä tapauksessa, toimivaltainen laitos voi suorittaa korvauksen soveltamaansa lainsäädäntöön sisältyvien maksuperusteiden rajoissa ja niitä koskevien ehtojen mukaan ilman, että vakuutetun hyväksyntä on tarpeen.

8. Vakuutetulle korvattava määrä ei saa missään tapauksessa ylittää hänelle tosiasiaa aiheutuneiden kustannusten määrää.

9. Jos kyseessä ovat huomattavat kustannukset, toimivaltainen laitos voi maksaa vakuutetulle asianmukaisen ennakon heti, kun tämä toimittaa laitokselle korvaushakemuksen.

C) Perheenjäsenet

10. Edellä olevia 1–9 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin vakuutetun perheenjäseniin.

26 artikla

Erikseen määritelty hoito

A) Lupamenettely

1. Sovellettaessa perusasetuksen 20 artiklan 1 kohtaa vakuutetun on esitettävä oleskelupaikan laitokselle toimivaltaisen laitoksen antama asiakirja. Sovellettaessa tätä artiklaa toimivaltaisella laitoksella tarkoitetaan laitosta, joka vastaa erikseen määriteltyyn hoitoon liittyvistä kustannuksista; perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa ja 27 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa asuinjäsenvaltiossa annetut luontoisetuudet korvataan kiinteiden määrien perusteella, toimivaltainen laitos tarkoittaa asuinpaikan laitosta.

2. Jos vakuutettu ei asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, hänen on pyydettävä lupaa asuinpaikan laitokselta, jonka on toimitettava pyyntö toimivaltaiselle laitokselle viipymättä.

Tässä tapauksessa asuinpaikan laitoksen on annettava todistus siitä, täyttyvätkö perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaiset ehdot asuinjäsenvaltiossa.

Toimivaltainen laitos voi kieltäytyä myöntämästä pyydettyä lupaa ainoastaan, jos asuinpaikan laitoksen arvion mukaan perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaiset ehdot eivät täyty vakuutetun asuinjäsenvaltiossa tai jos sama hoito voidaan antaa toimivaltaisessa jäsenvaltiossa lääketieteellisesti perusteltavissa olevan ajan kuluessa, ottaen huomioon asianomaisen henkilön senhetkinen terveydentila ja sairauden todennäköinen kulku.

Toimivaltaisen laitoksen on ilmoitettava päätöksestään asuinjäsenvaltion laitokselle.

Ellei vastausta saada sen kansallisessa lainsäädännössä asetetussa määräajassa, toimivaltaisen laitoksen katsotaan myöntäneen luvan.

3. Jos vakuutettu, joka ei asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, tarvitsee kiireellistä elintärkeää hoitoa ja lupaa ei voida perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen nojalla evätä, luvan myöntää asuinpaikan laitos toimivaltaisen laitoksen puolesta, jolle asuinpaikan laitoksen on välittömästi ilmoitettava asiasta.

Toimivaltaisen laitoksen on hyväksyttävä kiireellisen ja elintärkeän hoidon tarpeeseen liittyvät havainnot ja hoitovaihtoehdot, joihin luvan myöntävän asuinpaikan laitoksen hyväksymät lääkärit ovat päätyneet.

4. Toimivaltaisella laitoksella säilyy luvanmyöntämismenettelyn kaikissa vaiheissa oikeus teettää itse valitsemallaan lääkäriä oleskelu- tai asuinjäsenvaltiossa vakuutetun lääkärintarkastus.

5. Oleskelupaikan laitoksen on ilmoitettava toimivaltaiselle laitokselle, jos voimassa olevaan lupaan kuuluvan hoidon täydentäminen vaikuttaa lääketieteellisistä syistä asianmukaiselta, tämän kuitenkin vaikuttamatta mihinkään lupaa koskeviin päätöksiin.

B) Vakuutetulle aiheutuneista luontoisuuksien kustannuksista vastaaminen

6. Täytäntöönpanoasetuksen 25 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 kohdan soveltamista.

7. Jos vakuutettu on tosiasiallisesti huolehtinut itse kaikista lupaan kuuluvien hoitotoimenpiteiden kustannuksista tai osasta niitä ja kustannukset, jotka toimivaltaisen laitoksen on korvattava oleskelupaikan laitokselle tai vakuutetulle 6 kohdan mukaisesti (todelliset kustannukset), ovat alemmat kuin kustannukset, jotka sen olisi pitänyt maksaa samasta hoidosta toimivaltaisessa jäsenvaltiossa (laskennalliset kustannukset), toimivaltaisen laitoksen on pyynnöstä korvattava vakuutetulle hoidosta aiheutuneet kustannukset siihen määrään saakka, jolla laskennalliset kustannukset ylittävät todelliset kustannukset. Korvaus ei saa kuitenkaan ylittää vakuutetulle tosiasiaa aiheutuneita kustannuksia, ja siinä voidaan ottaa huomioon määrä, joka vakuutetun olisi pitänyt maksaa, jos hoito olisi annettu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

C) Erikseen määriteltyjen hoitojen edellyttämistä matka- ja oleskelukustannuksista vastaaminen

8. Jos toimivaltaisen laitoksen soveltamassa lainsäädännössä säädetään vakuutetun hoitoon erottamattomasti liittyvien matka- ja oleskelukustannusten korvaamisesta, tällaisista kustannuksista asianomaisen henkilön ja tarvittaessa hänen saattajansa osalta vastaa tämä laitos silloin, kun lupa myönnetään toisessa jäsenvaltiossa annettavaa hoitoa varten.

D) Perheenjäsenet

9. Edellä olevia 1–8 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin vakuutettujen perheenjäseniin.

27 artikla

Työhön kykenemättömyyteen liittyvät rahaetuudet, jos oleskelu- tai asuinjäsenvaltio on muu kuin toimivaltainen jäsenvaltioA) *Menettely, jota vakuutetun on noudatettava*

1. Jos toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään, että vakuutetun on esitettävä todistus ollakseen oikeutettu työhön kykenemättömyyteen liittyviin rahaetuuksiin perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan nojalla, vakuutetun on pyydettävä asuinjäsenvaltion lääkärinä, joka määritteli hänen terveydentilansa, todistamaan hänen kykenemättömyytensä työhön ja arvioimaan sen todennäköisen keston.

2. Vakuutetun on lähetettävä todistus toimivaltaiselle laitokselle toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn ajan kuluessa.

3. Jos asuinjäsenvaltiossa hoitoa antavat lääkärit eivät anna työhön kykenemättömyyttä koskevia todistuksia ja niitä vaaditaan toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä, asianomaisen henkilön on käännyttävä suoraan asuinpaikan laitoksen puoleen. Tämän laitoksen on heti järjestettävä henkilön työhön kykenemättömyyden lääketieteellinen arviointi ja 1 kohdassa tarkoitetun todistuksen laatiminen. Todistus toimitetaan edelleen toimivaltaiselle laitokselle viipymättä.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun asiakirjan toimitaminen ei vapauta vakuutettua täyttämästä kaikkia sovellettavassa lainsäädännössä säädettyjä velvoitteita, erityisesti työnantajansa nähden. Työnantaja ja/tai toimivaltainen laitos voi tarvittaessa kehottaa työntekijää osallistumaan toimintaan, jonka tarkoituksena on edistää ja tukea hänen paluutaan työelämään.

B) *Menettely, jota asuinjäsenvaltion laitoksen on noudatettava*

5. Jos toimivaltainen laitos sitä pyytää, asuinpaikan laitos suorittaa tarpeelliset asianomaisen henkilön hallinnolliset tarkastukset tai lääkärintarkastukset soveltamansa lainsäädännön mukaisesti. Asuinpaikan laitos toimittaa tarkastuksen tehneen lääkärin lausunnon erityisesti työhön kykenemättömyyden todennäköisestä kestosta viipymättä toimivaltaiselle laitokselle.

C) *Menettely, jota toimivaltaisen laitoksen on noudatettava*

6. Toimivaltaisella laitoksella säilyy oikeus teettää valitsemallaan lääkäriä vakuutetun lääkärintarkastus.

7. Toimivaltainen laitos maksaa rahaetuudet suoraan asianomaiselle henkilölle ja ilmoittaa tästä tarvittaessa asuinpaikan laitokselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen soveltamista.

8. Sovellettaessa perusasetuksen 21 artiklan 1 kohtaa tarkastuksen tehneen lääkärin tai laitoksen lääketieteellisten havain-

tojen perusteella toisessa jäsenvaltiossa laaditussa vakuutetun todistuksessa kykenemättömyydestä työhön olevat merkinnät ovat oikeudellisesti yhtä päteviä kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa laadittu todistus.

9. Jos toimivaltainen laitos epää rahaetuudet, sen on ilmoitettava päätöksestään vakuutetulle ja samanaikaisesti ilmoitettava siitä myös asuinpaikan laitokselle.

D) *Menettely, kun kyseessä on oleskelu muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa*

10. Edellä olevia 1–9 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin, jos vakuutettu oleskelee muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

28 artikla

Pitkäaikaishoitoon liittyvät rahaetuudet, jos oleskelu- tai asuinjäsenvaltio on muu kuin toimivaltainen jäsenvaltioA) *Menettely, jota vakuutetun on noudatettava*

1. Ollakseen oikeutettu pitkäaikaishoitoon liittyviin rahaetuuksiin perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan nojalla vakuutetun on esitettävä hakemus toimivaltaiselle laitokselle. Toimivaltaisen laitoksen on tarvittaessa ilmoitettava siitä asuinpaikan laitokselle.

B) *Menettely, jota asuinpaikan laitoksen on noudatettava*

2. Asuinpaikan laitoksen on toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä tutkittava vakuutetun kunto hänen pitkäaikaishoidon tarpeensa osalta. Toimivaltaisen laitoksen on annettava asuinpaikan laitokselle kaikki tällaista tutkimusta varten tarvittavat tiedot.

C) *Menettely, jota toimivaltaisen laitoksen on noudatettava*

3. Määritelläkseen pitkäaikaishoidon tarpeen asteen toimivaltaisella laitoksella on oikeus teettää vakuutetun lääkärintarkastus valitsemallaan lääkäriä tai jollakin muulla asiantuntijalla.

4. Täytäntöönpanoasetuksen 27 artiklan 7 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

D) *Menettely, kun kyseessä on oleskelu muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa*

5. Edellä olevia 1–4 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin, jos vakuutettu oleskelee muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

E) *Perheenjäsenet*

6. Edellä olevia 1–5 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin vakuutetun perheenjäseniin.

29 artikla

Perusasetuksen 28 artiklan soveltaminen

Jos jäsenvaltio, jossa entinen rajatyöntekijä viimeksi harjoitti toimintaansa, ei ole enää toimivaltainen jäsenvaltio, ja entinen rajatyöntekijä tai hänen perheenjäsenensä matkustaa sinne saadakseen luontoisetuuksia perusasetuksen 28 artiklan nojalla, hänen on toimitettava oleskelupaikan laitokselle toimivaltaisen laitoksen antama asiakirja.

30 artikla

Eläkkeensaajien maksut

Jos henkilö saa eläkettä useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta, kaikista maksetuista eläkkeistä vähennettävien maksujen määrä ei missään tapauksessa saa olla suurempi kuin sellaiselta henkilöltä vähennettyjen maksujen määrä, joka saa saman määrän eläkettä toimivaltaiselta jäsenvaltiolta.

31 artikla

Perusasetuksen 34 artiklan soveltaminen

A) *Menettely, jota toimivaltaisen laitoksen on noudatettava*

1. Toimivaltaisen laitoksen on ilmoitettava asianomaiselle henkilölle perusasetuksen 34 artiklassa tarkoitetusta etuuksien päällekkäisyyden estämistä koskevasta säännöksestä. Tällaisten sääntöjen soveltamisella on varmistettava se, että henkilöllä, joka ei asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, on oikeus vähintään samaan etuuden kokonaisuuteen tai -arvoon kuin mihin hänellä olisi oikeus, jos hän asuisi kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Toimivaltaisen laitoksen on ilmoitettava myös asuin- tai oleskelupaikan laitokselle pitkäaikaishoitoon liittyvien rahan- etuuksien maksamisesta, jos asuin- tai oleskelupaikan laitoksen soveltamassa lainsäädännössä säädetään pitkäaikaishoitoon liittyvistä luontoisetuuksista, jotka sisältyvät perusasetuksen 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.

B) *Menettely, jota asuin- tai oleskelupaikan laitoksen on noudatettava*

3. Vastaanotettuaan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot asuin- tai oleskelupaikan laitoksen on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle laitokselle kaikista asianomaiselle henkilölle samaa tarkoitusta varten sen lainsäädännön mukaisesti myönnettyistä pitkäaikaishoitoon liittyvistä luontoisetuuksista sekä niihin sovellettavista korvauserusteista.

4. Hallintotoimikunta toteuttaa tarvittaessa tämän artiklan soveltamiseen liittyviä toimenpiteitä.

32 artikla

Erityiset täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Jos henkilö tai henkilöryhmä on pyynnöstä vapautettu pakollisesta sairausvakuutuksesta eikä näin ollen kuulu sairaus-

vakuutusjärjestelmään, johon sovelletaan perusasetusta, toisen jäsenvaltion laitos ei, yksinomaan tämän vapautuksen perusteella, joudu vastaamaan tällaisille henkilöille tai heidän perheenjäsenilleen perusasetuksen III osaston I luvun nojalla annettujen luontois- tai rahaetuusien kustannuksista.

2. Liitteessä II mainittujen jäsenvaltioiden osalta perusasetuksen III osaston I luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä sovelletaan henkilöihin, joilla on oikeus luontoisetuuksiin yksinomaan virkamiesten erityisjärjestelmän perusteella, ainoastaan siinä säädettyjen rajoitusten puitteissa.

Yksinomaan tästä syystä toisen jäsenvaltion laitos ei joudu vastaamaan näille henkilöille tai heidän perheenjäsenilleen annettujen luontois- tai rahaetuusien kustannuksista.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut henkilöt ja heidän perheenjäsenensä asuvat sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa oikeus saada luontoisetuuksia ei edellytä vakuutusta tai toimimista palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, he vastaavat kaikista heidän asuinmaassaan annettujen luontoisetuuksien kustannuksista.

II LUKU

Työtapaturma- ja ammattitautitiedot

33 artikla

Oikeus luontois- ja rahaetuuksiin, jos asuin- tai oleskelujäsenvaltio on muu kuin toimivaltainen jäsenvaltio

1. Sovellettaessa perusasetuksen 36 artiklaa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 24–27 artiklaa tarvittavin muutoksin.

2. Jos asuin- tai oleskelujäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla myönnetään työtapaturmien tai ammattitautien yhteydessä erityisiä etuuksia luontoisetuuksina, asianomaisen jäsenvaltion laitoksen on annettava viipymättä asiasta tieto toimivaltaiselle laitokselle.

34 artikla

Menettely tapauksessa, jossa on kyse muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella tapahtuneesta työtapaturmasta tai todetusta ammattitaudista

1. Jos työtapaturma tapahtuu tai ammattitauti todetaan lääketieteellisesti ensimmäisen kerran muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella, ilmoitus työtapaturmasta tai ammattitaudista on tehtävä toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään ilmoitusta, rajoittamatta kuitenkaan tarvittaessa sen jäsenvaltion alueella voimassa olevien muiden säännösten soveltamista, jossa työtapaturma tapahtui tai ammattitauti ensimmäisen kerran todettiin lääketieteellisesti; tällaisessa tapauksessa nämä säännökset jäävät sovellettaviksi. Ilmoitus toimitetaan toimivaltaiselle laitokselle.

2. Sen jäsenvaltion laitos, jonka alueella työtapaturma on tapahtunut tai ammattitauti on ensimmäisen kerran todettu lääketieteellisesti, toimittaa tämän jäsenvaltion alueella laaditut lääkärintodistukset toimivaltaiselle laitokselle.

3. Jos tapaturmasta, joka on tapahtunut työhönmeno- tai työstäpaluumatkalla muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella, on aihetta tehdä ensiksi mainitun jäsenvaltion alueella tutkimus sen määrittämiseksi, onko henkilö oikeutettu asiaa koskeviin etuuksiin, toimivaltainen laitos voi nimetä tutkimusta varten tietyn henkilön, mistä se ilmoittaa kyseisen jäsenvaltion viranomaisille. Laitokset tekevät keskenään yhteistyötä kaikkien asiaan liittyvien tietojen arvioinnissa sekä lausuntojen ja muiden tapaturmaan liittyvien asiakirjojen tutkimisessa.

4. Hoidon päätyttyä toimivaltaiselle laitokselle toimitetaan pyynnöstä tarkka lausunto, jonka liitteenä ovat lääkärintodistukset tapaturman tai taudin pysyvistä vaikutuksista, erityisesti potilaan nykytilasta sekä vammojen parantumisesta tai vakaantumisesta. Siihen liittyvät palkkiot maksaa tapauksen mukaan asuin- tai oleskelupaikan laitos kyseisen laitoksen soveltaman taksan mukaan toimivaltaisen laitoksen kustannuksella.

5. Asuin- tai oleskelupaikan laitoksen pyynnöstä toimivaltainen laitos ilmoittaa asiaankuuluvissa tapauksissa sille päätöksestä, jossa vahvistetaan vammojen parantumis- tai vakaantumispäivä, ja tarvittaessa eläkkeen myöntämistä koskevasta päätöksestä.

35 artikla

Tapaturman tai taudin työperäisyyttä koskevat riidat

1. Jos perusasetuksen 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltainen laitos riitauttaa työtapaturmia tai ammattitaueteja koskevan lainsäädännön soveltamisen, sen on annettava viipymättä asiasta tieto asuin- tai oleskelupaikan laitokselle, joka on antanut luontoisetuudet, jotka katsotaan näin ollen sairausvakuutusetuuksiksi.

2. Kun asiassa on tehty lopullinen päätös, toimivaltaisen laitoksen on annettava viipymättä asiasta tieto asuin- tai oleskelupaikan laitokselle, joka on antanut luontoisetuudet.

Jos ei voida todeta kyseessä olevan työtapaturma tai ammattitauti, luontoisetuuksien antamista jatketaan sairausetuuksina, jos asianomainen henkilö on niihin oikeutettu.

Jos todetaan kyseessä olevan työtapaturma tai ammattitauti, asianomaiselle henkilölle luontoisetuuksina myönnettyt sairaus-etuudet katsotaan työtapaturma- tai ammattitautietuuksiksi siitä päivästä alkaen, jona työtapaturma tapahtui tai ammattitauti todettiin lääketieteellisesti ensimmäisen kerran.

3. Täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

36 artikla

Menettely tapauksessa, jossa altistus ammattitautiin on tapahtunut useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa

1. Perusasetuksen 38 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa ilmoitus ammattitaudista toimitetaan ammattitaudin osalta toimivaltaiselle laitokselle siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö viimeksi harjoitti kyseisen taudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa.

Jos laitos, jolle ilmoitus toimitettiin, osoittaa, että kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa harjoitettiin viimeksi toisen jäsenvaltion lainsäädännön alaisena, sen on toimitettava ilmoitus liitteenä olevine asiakirjoineen kyseisen jäsenvaltion vastaavalle laitokselle.

2. Jos sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö viimeksi harjoitti kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa, osoittaa, että asianomainen henkilö tai hänen jälkeensä elävät eivät täytä tämän lainsäädännön edellytyksiä muun muassa siitä syystä, että asianomainen henkilö ei ole koskaan harjoittanut kyseisessä jäsenvaltiossa ammattitaudin aiheuttanutta toimintaa tai että kyseisessä jäsenvaltiossa ei tunnusteta kyseessä olevan taudin työperäisyyttä, kyseisen laitoksen on toimitettava viipymättä sen edellisen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö aiemmin harjoitti kyseisen taudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa, asiaa koskeva ilmoitus ja kaikki liitteenä olevat todistukset, mukaan lukien ensiksi mainitun laitoksen järjestämien lääkärintarkastusten havainnot ja lausunnot.

3. Tarvittaessa laitokset aloittavat 2 kohdassa säädetyn menettelyn uudelleen ja palauttavat tapauksen takaisin sen jäsenvaltion vastaavalle laitokselle, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö ensiksi harjoitti kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa.

37 artikla

Laitosten välinen tiedonvaihto ja ennakoiden maksaminen tapauksissa, joissa haetaan muutosta hylkäyspäätökseen

1. Jos on haettu muutosta etuuksien hylkäyspäätökseen, jonka on tehnyt sellaisen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädännön alaisena asianomainen henkilö on harjoittanut kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttavaa toimintaa, tämän laitoksen on ilmoitettava asiasta laitokselle, jolle ilmoitus päätöksestä toimitettiin täytäntöönpanoasetuksen 36 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, sekä annettava sille tieto myöhemmin, kun lopullinen päätös on tehty.

2. Jos henkilöllä on oikeus etuuksiin sen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, jolle ilmoitus toimitettiin, kyseisen laitoksen on maksettava ennakkoa määrä, joka määritetään tarvittaessa sen laitoksen kuulemisen jälkeen, jonka päätökseen muutosta on haettu, ylisuurten maksujen välttämiseksi. Viimeksi mainittu laitos korvaa maksetun ennakon määrän, jos muutoksenhaun seurauksena sen on annettava kyseiset etuudet. Tämä määrä vähennetään asianomaiselle henkilölle kuuluvien etuuksien kokonaismäärästä täytäntöönpanoasetuksen 73 ja 74 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

38 artikla

Ammattitaudin paheneminen

Perusasetuksen 39 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa hakijan on toimitettava kaikki tieto, joka koskee kyseisen ammattitaudin osalta aiemmin myönnettyjä etuuksia, sen jäsenvaltion laitokselle, jolta hän hakee oikeutta etuuksiin. Tämä laitos voi kääntyä minkä tahansa muun aiemman toimivaltaisen laitoksen puoleen saadakseen tarpeelliseksi katsomansa tiedot.

39 artikla

Työkyvyttömyyden asteen arvioiminen aiemmin tai myöhemmin sattuneessa työtapaturmassa tai todetussa ammattitaudissa

Kun aiempi tai myöhempi työhön kykenemättömyys aiheutui tapaturmasta, joka tapahtui asianomaisen henkilön ollessa sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jossa ei tehdä eroa työhön kykenemättömyyden alkuperän suhteen, toimivaltaisen laitoksen tai kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän elimen on

- a) toimitettava toisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä tietoja aiemman tai myöhemmän työkyvyttömyyden asteesta ja mahdollisuuksien mukaan kaikki tieto, jonka perusteella voidaan määrittellä, onko työhön kykenemättömyys seurausta työtapaturmasta kyseisen jäsenvaltion laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan;
- b) otettava sovellettavan lainsäädännön mukaisesti huomioon se työkyvyttömyyden aste, joka on aiheutunut aiemmista tai myöhemmistä tapauksista, vahvistaessaan etuutta koskevan oikeuden ja määrittäessään etuuden määrän.

40 artikla

Eläke- tai lisäavustushakemusten toimittaminen ja käsittely

Saadakseen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisen eläkkeen tai lisäavustuksen, asianomaisen henkilön tai hänen jälkeensä elävien, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, on esitettävä tarvittaessa hakemus joko toimivaltaiselle laitokselle tai asuin-

paikan laitokselle, joka toimittaa hakemuksen edelleen toimivaltaiselle laitokselle.

Hakemuksen on sisällettävä tarvittavat tiedot toimivaltaisen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.

41 artikla

Erityiset täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Liitteessä II mainittujen jäsenvaltioiden osalta perusasetuksen III osaston 2 luvun luontoisuuksia koskevia säännöksiä sovelletaan henkilöihin, joilla on oikeus luontoisuuksiin yksinomaan virkamiesten erityisjärjestelmän perusteella, ja ainoastaan siinä säädettyjen rajoitusten puitteissa.

2. Täytäntöönpanoasetuksen 32 artiklan 2 kohdan toista virkettä ja 3 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

III LUKU

Kuolemantapauksen johdosta myönnettävät avustukset

42 artikla

Kuolemantapauksen johdosta myönnettäviä avustuksia koskeva hakemus

Sovellettaessa perusasetuksen 42 ja 43 artiklaa kuolemantapauksen johdosta myönnettäviä avustuksia koskeva hakemus on toimitettava joko toimivaltaiselle laitokselle tai hakijan asuinpaikan laitokselle, joka toimittaa sen toimivaltaiselle laitokselle.

Hakemuksen on sisällettävä tarvittavat tiedot toimivaltaisen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.

IV LUKU

Työkyvyttömyysetuudet sekä vanhuus- ja perhe-eläkkeet

43 artikla

Etuuksien laskemista koskevat lisäsäännökset

1. Perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisessa etuuden teoreettisen ja tosiasiallisen määrän laskemisessa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 12 artiklan 3, 4, 5 ja 6 kohdassa annettuja sääntöjä.

2. Jos vapaaehtoisen vakuutusjärjestelmän tai valinnaisen jatkuvan vakuutusjärjestelmän mukaisia vakuutuskausia ei ole otettu huomioon täytäntöönpanoasetuksen 12 artiklan 3 kohdan nojalla, sen jäsenvaltion laitoksen, jonka lainsäädännön mukaisesti kyseiset kaudet ovat täyttyneet, on laskettava kyseisiä kausia vastaava määrä soveltamansa lainsäädännön mukaisesti. Perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lasketun etuuden tosiasialliseen määrään on lisättävä vapaaehtoisen vakuutusjärjestelmän tai valinnaisen jatkuvan vakuutusjärjestelmän mukaisia vakuutuskausia vastaava määrä.

3. Kunkin jäsenvaltion laitoksen on laskettava soveltamansa lainsäädännön mukaan vapaaehtoisen vakuutuksen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen kausia vastaava määrä, johon perusasetuksen 53 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan ei sovelleta toisen jäsenvaltion peruuttamista, pienentämistä tai keskeyttämistä koskevia sääntöjä.

Jos toimivaltainen laitos ei soveltamansa lainsäädännön perusteella kykene määrittämään tätä määrää suoraan, koska kyseisessä lainsäädännössä annetaan vakuutuskausi erilliset arvot, voidaan vahvistaa laskennallinen määrä. Hallintotoimikunnan on annettava laskennallisen määrän vahvistamisesta yksityiskohtaiset säännöt.

44 artikla

Lastenhoitokausien huomioon ottaminen

1. Tätä artiklaa sovellettaessa 'lastenhoitokaudella' tarkoitetaan kautta, joka hyvitetään jonkin jäsenvaltion eläkelainsäädännössä tai jonka perusteella eläkkeeseen tulee lisäosa nimenomaan siitä syystä, että henkilö on hoitanut lasta, riippumatta siitä, mitä menetelmää käyttäen kyseiset kaudet lasketaan ja kertyvätkö ne lastenhoidon aikana vai myönnetäänkö ne taannehtivasti.

2. Jos lastenhoitokausia ei oteta huomioon perusasetuksen II osaston mukaisesti toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä, sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädäntöä perusasetuksen II osaston mukaisesti sovellettiin asianomaiseen henkilöön, koska tämä toimi palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana ajankohtana, jona lastenhoitokauden huomioon ottaminen kyseisen lapsen osalta tämän lainsäädännön mukaisesti alkoi, on edelleen vastuussa tämän kauden huomioon ottamisesta sen oman lainsäädännön mukaisena lastenhoitokautena ikään kuin lastenhoito olisi tapahtunut sen alueella.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos asianomaiseen henkilöön sovelletaan tai aletaan soveltaa jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä palkkatyön tai itsenäisen ammatinharjoittamisen perusteella.

45 artikla

Etuuksien hakeminen

A) *Etuushakemuksen jättäminen perusasetuksen 44 artiklan 2 kohdan mukaisen A-tyyppin lainsäädännön nojalla*

1. Saadakseen etuusia perusasetuksen 44 artiklan 2 kohdan mukaisen A-tyyppin lainsäädännön nojalla hakijan on toimitettava hakemus sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä häneen sovellettiin sillä hetkellä, kun työkyvyttömyyteen johtanut kykenemättömyys työhön ilmeni tai työkyvyttömyys paheni, tai asuinpaikan laitokselle, joka toimittaa hakemuksen edelleen ensimmäiselle laitokselle.

2. Jos on myönnetty rahana maksettavia sairausetuuksia, näiden etuuksien suorittamisen päättymispäivää on tarvittaessa pidettävä eläkehakemuksen jättöpäivänä.

3. Perusasetuksen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa laitos, jossa asianomainen henkilö oli vakuutettuna viimeksi, ilmoittaa etuudet alun perin maksaneelle laitokselle soveltamansa lainsäädännön mukaisten etuuskien määrän ja alkamispäivän. Tästä päivästä alkaen työkyvyttömyyden pahenemista edeltävät maksettavat etuudet on peruutettava tai vähennettävä määrään, joka on perusasetuksen 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun lisän suuruinen.

B) *Muiden etuushakemusten jättäminen*

4. Muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa hakija toimittaa hakemuksen asuinpaikkansa laitokselle tai sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä viimeksi sovellettiin. Jos asianomaiseen henkilöön ei minään ajankohtana ole sovellettu asuinpaikan laitoksen soveltamaa lainsäädäntöä, kyseisen laitoksen on toimitettava hakemus edelleen sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä viimeksi sovellettiin.

5. Hakemuksen jättöpäivä on voimassa kaikissa asianomaisissa laitoksissa.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, jos hakija ei pyynnöstä huolimatta ilmoita toimineensa palkkatyössä tai asuneensa muissa jäsenvaltioissa, katsotaan se päivämäärä, jona hakija täydentää alkuperäistä hakemustaan tai esittää uuden hakemuksen, joka kattaa puuttuvat työskentely- ja/tai asumiskaudet jossakin jäsenvaltiossa, päiväksi, jona hakemus on jätetty kyseistä lainsäädäntöä soveltavaan laitokseen, ellei tämän lainsäädännön edullisemmista säännöksistä muuta johdu.

46 artikla

Asiakirjat ja tiedot, jotka hakijan on liitettävä hakemukseen

1. Hakijan on jätettävä hakemus täytäntöönpanoasetuksen 45 artiklan 1 tai 4 kohdassa tarkoitettun laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, ja siihen on liitettävä kyseisessä lainsäädännössä vaadittavat asiakirjat. Hakijan on toimitettava erityisesti kaikki saatavilla olevat merkitykselliset tiedot ja asiakirjat niistä vakuutuskausista (laitokset, tunnistenumerot), työskentelykausista (työnantajat), itsenäisen ammatinharjoittamisen kausista (toiminnan luonne ja paikka) ja asumiskausista (osoitteet), jotka ovat saattaneet täytyttyä toisen lainsäädännön mukaisesti, sekä tiedot kyseisten kausien pituudesta.

2. Jos perusasetuksen 50 artiklan 1 kohdan mukaan hakija pyytää yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädäntöön perustuvien vanhuusetuuksien myöntämisen lykkäämistä, hänen on mainittava tämä hakemuksessaan ja ilmoitettava, minkä lainsäädännön mukaan hän pyytää lykkäystä. Jotta hakija voisi käyttää tätä oikeutta, asianomaisten laitosten on ilmoitettava hakijan pyynnöstä tälle kaikki käytössään olevat tiedot, jotta hakija voisi arvioida seurauksia niiden etuuskien samanaikaisesta tai peräkkäisestä myöntämisestä, joita hän voi hakea.

3. Jos hakija peruuttaa jonkin tietyn jäsenvaltion lainsäädännön nojalla myönnettäviä etuuksia koskevan hakemuksensa, etuushakemuksia ei katsota peruutetun samanaikaisesti muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti.

47 artikla

Hakemusten käsittely asianomaisissa laitoksissa

A) Yhteislaitos

1. Laitos, jolle etuushakemus toimitetaan tai toimitetaan edelleen täytäntöönpanoasetuksen 45 artiklan 1 tai 4 kohdan mukaisesti, on jäljempänä 'yhteislaitos'. Asuinpaikan laitosta ei kutsuta yhteislaitokseksi, jos asianomaiseen henkilöön ei minään ajankohtana ole sovellettu kyseisen laitoksen soveltamansa lainsäädäntöä.

Sen lisäksi, että kyseinen laitos käsittelee etuushakemuksen soveltamansa lainsäädännön mukaisesti, se yhteislaitoksen ominaisuudessaan osallistuu tietojenvaihtoon, tiedottaa päätöksistä ja toimista, joita tarvitaan hakemuksen käsittelemiseksi asianomaisissa laitoksissa, antaa hakijalle pyynnöstä tiedot, jotka liittyvät yhteisönäkökohtiin asian käsittelyssä, ja pitää hakijan ajan tasalla asian etenemisestä.

B) *Etuushakemuksen käsittely perusasetuksen 44 artiklassa tarkoitetun A-tyyppin lainsäädännön mukaisesti*

2. Perusasetuksen 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa yhteislaitoksen on toimitettava kaikki asianomaista henkilöä koskevat tiedot laitokselle, jossa henkilö oli vakuutettu aikaisemmin ja joka käsittelee hakemuksen vuorostaan.

3. Täytäntöönpanoasetuksen 48–52 artiklaa ei sovelleta perusasetuksen 44 artiklassa tarkoitettujen hakemusten käsitteilyyn.

C) *Muiden etuushakemusten käsittely*

4. Muissa kuin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa yhteislaitoksen on toimitettava etuushakemukset ja kaikki saatavillaan olevat asiakirjat ja tarvittaessa hakijan toimittamat asiakirjat viipymättä kaikille kyseisille laitoksille, jotta ne pystyvät aloittamaan hakemuksen käsittelyn samanaikaisesti. Yhteislaitoksen on ilmoitettava muille laitoksille soveltamansa lainsäädännön mukaiset vakuutus- tai asumiskaudet. Lisäksi sen on ilmoitettava, mitä asiakirjoja toimitetaan myöhemmin, ja täydennettävä hakemusta mahdollisimman pian.

5. Kaikkien kyseisten laitosten on ilmoitettava mahdollisimman pian yhteislaitokselle ja muille asianomaisille laitoksille soveltamansa lainsäädännön mukaisesti täytyneet vakuutus- tai asumiskaudet.

6. Kunkin kyseisistä laitoksista on laskettava etuuksien määrä perusasetuksen 52 artiklan mukaisesti ja ilmoitettava yhteislaitokselle ja muille asianomaisille laitoksille päätöksestään, maksettavaksi kuuluvien etuuksien määrästä ja kaikista perusasetuksen 53–55 artiklassa edellytetyistä tiedoista.

7. Heti kun jokin laitos tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella toteaa, että sovelletaan perusasetuksen 46 artiklan 2 kohtaa tai 57 artiklan 2 tai 3 kohtaa, sen on ilmoitettava tästä yhteislaitokselle ja muille asianomaisille laitoksille.

48 artikla

Päätöksistä ilmoittaminen hakijalle

1. Kunkin laitoksen on ilmoitettava hakijalle soveltamansa lainsäädännön mukaisesti tekemästään päätöksestä. Jokaisessa päätöksessä on ilmoitettava sovellettavat muutoksenhakukeinot ja muutoksenhaun määräajat. Saatuaan tiedon kaikista, kunkin laitoksen tekemistä päätöksistä yhteislaitos lähettää hakijalle ja muille asianomaisille laitoksille yhteenvedon päätöksistä. Hallintotoimikunta laatii yhteenvedon mallin. Yhteenvedo on lähetettävä hakijalle laitoksen käyttämällä kielellä tai hakijan pyynnöstä millä tahansa tämän valitsemalla kielellä, joka on vahvistettu yhteisön toimielinten viralliseksi kieleksi perustamis- sopimuksen 290 artiklan mukaisesti.

2. Jos hakija yhteenvedon saatuaan on sitä mieltä, että kahden tai useamman laitoksen tekemillä päätöksillä on saat- tanut olla kielteinen yhteisvaikutus hänen oikeuksiinsa, hakijalla on oikeus vaatia asianomaisia laitoksia tarkistamaan päätökset kunkin kansallisessa lainsäädännössä säädetyssä määräajassa. Määräajan laskeminen alkaa yhteenvedon saamispäivästä. Hakijalle on ilmoitettava tarkistamisen lopputuloksesta kirjallisesti.

49 artikla

Työkyvyttömyyden asteen määrittäminen

1. Sovellettaessa perusasetuksen 46 artiklan 3 kohtaa yhteislaitos on ainoa, joka on oikeutettu tekemään päätöksen hakijan työkyvyttömyyden asteesta, jos sen soveltama lainsäädäntö sisältyy liitteeseen VII; muussa tapauksessa päätöksenteko-oikeus on laitoksella, jonka soveltama lainsäädäntö sisältyy liitteeseen VII ja jonka soveltaman lainsäädännön alainen hakija on viimeksi ollut. Sen on tehtävä tällainen päätös heti, kun se voi määrittää, täytyvätkö oikeutta koskevat edellytykset sovellet- tavan lainsäädännön mukaisesti, ottaen tapauksen mukaan huomioon perusasetuksen 6 ja 51 artiklan. Sen on ilmoitettava tästä päätöksestä viipymättä muille asianomaisille laitoksille.

Jos, ottaen huomioon perusasetuksen 6 ja 51 artiklan, muut oikeutta koskevat kuin työkyvyttömyyden asteeseen liittyvät, sovellettavan lainsäädännön mukaiset perusteet eivät täyty, yhteyslaitoksen on ilmoitettava tästä viipymättä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä hakijaan sovellettiin viimeksi. Viimeksi mainitulla laitoksella on oikeus päättää hakijan työkyvyttömyyden asteesta, jos sovellettavassa lainsäädännössä asetetut edellytykset oikeuden saamiseksi täyttyvät. Sen on ilmoitettava tällaisesta päätöksestä viipymättä muille asianomaisille laitoksille.

Asia saatetaan oikeuden määrittämiseksi joutua tarvittaessa lähettämään samojen edellytysten mukaisesti takaisin työkyvyttömyyden osalta toimivaltaiselle, sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä sovellettiin hakijaan ensimmäiseksi.

2. Tapauksissa, joissa perusasetuksen 46 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta, kullakin laitoksella on soveltamansa lainsäädännön mukaisesti työkyvyttömyyden asteen määrittämiseksi mahdollisuus teettää hakijan lääkärintarkastus valitsemallaan lääkäriä tai tutkituttaa hänet muulla valitsemallaan asiantuntijalla. Jäsenvaltion laitoksen on kuitenkin otettava huomioon asiakirjat, lääkärinlausunnot ja hallinnolliset tiedot, jotka se on saanut muilta jäsenvaltioilta, ikään kuin ne olisi laadittu sen omassa jäsenvaltiossa.

50 artikla

Etuuksien väliaikainen maksaminen ja ennakoiden maksaminen

1. Sen estämättä, mitä täytäntöönpanoasetuksen 7 artiklassa säädetään, kaikkien laitosten, jotka toteavat etuushakemuksen käsittelyn aikana, että hakijalla on perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeus itsenäiseen etuuteen laitoksen soveltaman lainsäädännön nojalla, on maksettava tällainen etuus viipymättä. Tällaista maksua pidetään tilapäisenä, jos hakemuksen käsittelymenettelyn tulos voisi vaikuttaa myönnetyyn määrään.

2. Aina kun saatavilla olevista tiedoista käy ilmi, että hakijalla on oikeus maksuun joltakin laitokselta perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla, kyseisen laitoksen on maksettava hänelle ennakko, jonka määrä on mahdollisimman lähellä sitä määrää, joka hänelle todennäköisesti maksetaan perusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Kunkin laitoksen, jonka on maksettava tilapäisiä etuuksia tai ennakoita 1 tai 2 kohdan nojalla, on ilmoitettava tästä viipymättä hakijalle ja kiinnitettävä tämän huomio nimenomaisesti toimenpiteen tilapäiseen luonteeseen ja soveltamansa lainsäädännön mukaisiin muutoksenhakuoikeuksiin.

51 artikla

Etuuksien laskeminen uudelleen

1. Jos etuudet lasketaan uudelleen perusasetuksen 48 artiklan 3 ja 4 kohdan, 50 artiklan 4 kohdan ja 59 artiklan 1 kohdan

mukaisesti, sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 50 artiklaa tarvittavin muutoksin.

2. Jos etuus lasketaan uudelleen, peruutetaan tai keskeytetään, päätöksen tehneen laitoksen on annettava siitä viipymättä tieto asianomaiselle henkilölle ja ilmoitettava asiasta kullekin laitokselle, jossa henkilöllä on oikeuksia.

52 artikla

Eläkkeiden laskemisen nopeuttamiseksi tarkoitettut toimenpiteet

1. Hakemusten käsittelyn ja etuuksien maksamisen helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi laitosten, joiden soveltaman lainsäädännön alainen henkilö on ollut, on

a) vaihdettava muiden jäsenvaltioiden laitosten kanssa tai toimitettava näiden käyttöön tunnistetiedot henkilöistä, jotka siirtyvät yhdestä sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä toiseen, ja niiden on yhdessä huolehdittava siitä, että nämä tunnistetiedot säilytetään ja että ne vastaavat toisiaan, tai muussa tapauksessa annettava kyseisille henkilöille mahdollisuus päästä suoraan tutustumaan tunnistetietoihinsa

b) riittävän ajoissa ennen eläkeoikeuksien alkamiseksi vaadittavaa vähimmäisikää tai ennen kansallisessa lainsäädännössä määritettävää ikää, vaihdettava asianomaisen henkilön ja muiden jäsenvaltioiden laitosten kanssa tai toimitettava näiden käyttöön tietoa (kuten täytyneet kaudet tai muita tärkeitä tietoja) yhdestä sovellettavasta lainsäädännöstä toiseen siirtyneiden henkilöiden eläkeoikeuksista, tai muussa tapauksessa ilmoitettava näille henkilöille mahdollisuuksista tai annettava heille mahdollisuus tutustua tuleviin etuus-oikeuksiinsa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa hallintotoimikunnan on määritettävä, mitä tietoja on vaihdettava tai toimitettava käyttöön, ja vahvistettava soveltuvat menettelyt ja mekanismit ottaen huomioon kansallisten eläkejärjestelmien ominaispiirteet, niiden hallinnollisen ja teknisen organisoinnin sekä niiden käytössä olevan teknologian. Hallintotoimikunnan on varmistettava näiden eläkejärjestelmien täytäntöönpano järjestämällä päätettyjen toimien ja niiden soveltamisen seuranta.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa olisi sen jäsenvaltion laitokselle, jossa henkilölle on osoitettu ensimmäinen sosiaaliturvan hallintoon liittyvä henkilötunnus, ilmoitettava edellä mainitut tiedot.

53 artikla

Yhteensovittamistoimet jäsenvaltioissa

1. Jos kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy sääntöjä vastuussa olevan laitoksen tai sovellettavan järjestelmän määrittämisestä taikka vakuutuskausien määrittämisestä tiettyyn järjestelmään kuuluviksi, näitä sääntöjä sovelletaan ottaen huomioon ainoastaan ne vakuutuskaudet, jotka ovat täytyneet tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tämän kuitenkaan vaikuttamatta perusasetuksen 51 artiklan soveltamiseen.

2. Jos kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy sääntöjä, jotka koskevat virkamiehiin sovellettavien erityisjärjestelmien ja palkattujen työntekijöiden yleisen järjestelmän yhteensovittamista, perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen säännökset eivät vaikuta näihin sääntöihin.

V LUKU

Työttömyysetuudet

54 artikla

Kausien yhteenlaskeminen ja etuuskien laskeminen

1. Täytäntöönpanoasetuksen 12 artiklan 1 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin perusasetuksen 61 artiklaan. Asianomainen henkilö voi toimittaa toimivaltaiselle laitokselle sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä henkilöön sovellettiin hänen viime toimintansa osalta palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, laitoksen antaman asiakirjan, jossa mainitaan kyseisen lainsäädännön mukaisesti täyttyneet kaudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisten laitosten muita tähän liittyviä velvoitteita.

2. Sovelletaessa perusasetuksen 62 artiklan 3 kohtaa sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön sovellettiin hänen viime toimintansa osalta palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, toimivaltainen laitos ilmoittaa viipymättä asuinpaikan laitokselle tämän pyynnöstä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen niiden työttömyysetuuskien laskemiseksi, jotka voidaan saada asuinjäsenvaltiossa, erityisesti saadut palkka- tai ammattitulot.

3. Sovelletaessa perusasetuksen 62 artiklaa ja sen estämättä, mitä mainitun asetuksen 63 artiklassa säädetään, sen jäsenvaltion, jonka lainsäädännön mukaan etuuskien laskemiseen vaikuttaa perheenjäsenten määrä, toimivaltainen laitos ottaa huomioon myös asianomaisen henkilön perheenjäsenet, jotka asuvat toisessa jäsenvaltiossa, ikään kuin he asuisivat toimivaltaisessa jäsenvaltiossa. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos perheenjäsenten asuinjäsenvaltiossa toisella henkilöllä on oikeus työttömyysetuksiin, jotka on laskettu perheenjäsenten lukumäärän perusteella.

55 artikla

Edellytykset ja rajoitukset etuusoikeuden säilyttämiseksi työttömän siirtyessä toiseen jäsenvaltioon

1. Jotta toiseen jäsenvaltioon siirtyvään työttömään voitaisiin edelleen soveltaa perusasetuksen 64 artiklaa, hänen on ennen lähtöään tehtävä ilmoitus toimivaltaiselle laitokselle ja pyydyttävä todistusta siitä, että hänellä on edelleen oikeus etuuksiin perusasetuksen 64 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyin edellytyksin.

Laitos ilmoittaa asianomaiselle henkilölle tämän velvoitteista ja antaa edellä mainitun asiakirjan, jossa on oltava seuraavat tiedot:

- a) päivä, jona työtön lakkasi olemasta toimivaltaisen valtion työvoimaviranomaisten käytettävissä;
- b) perusasetuksen 64 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen määräaika rekisteröityä työnhakijaksi siinä jäsenvaltiossa, johon työtön on siirtynyt;
- c) enimmäisaika, jonka perusasetuksen 64 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan oikeus etuuksiin voidaan säilyttää;
- d) seikat, jotka saattavat vaikuttaa etuusoikeuteen.

2. Työttömän on ilmoitauduttava työnhakijaksi työvoimaviranomaisille jäsenvaltiossa, johon hän siirtyy, perusasetuksen 64 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti, ja toimitettava tämän jäsenvaltion laitokselle 1 kohdassa tarkoitettu asiakirja. Jos henkilö on tehnyt ilmoituksen toimivaltaiselle laitokselle 1 kohdan mukaisesti mutta ei toimita kyseistä asiakirjaa, sen jäsenvaltion laitos, jonne työtön siirtyi, ottaa yhteyttä toimivaltaiseen laitokseen saadakseen tarvittavat tiedot.

3. Sen jäsenvaltion työvoimaviranomaiset, johon työtön siirtyi hakeakseen työtä, ilmoittavat työttömälle hänen velvoitteistaan.

4. Sen jäsenvaltion laitos, johon työtön siirtyi, toimittaa välittömästi toimivaltaiselle laitokselle asiakirjan, jossa mainitaan päivämäärä, jona työtön on ilmoittautunut työvoimaviranomaisille, ja hänen uusi osoitteensa.

Jos sinä aikana, jona työttömällä on edelleen oikeus etuuksiin, ilmenee seikkoja, jotka saattavat vaikuttaa etuusoikeuteen, sen jäsenvaltion laitos, johon työtön siirtyi, toimittaa välittömästi toimivaltaiselle laitokselle ja asianomaiselle henkilölle asiaankuuluvat tiedot sisältävän asiakirjan.

Toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä sen jäsenvaltion laitos, johon työtön siirtyi, toimittaa kuukausittain asiaankuuluvat tiedot työttömän tilanteen seurannasta ja erityisesti siitä, onko työtön edelleen työvoimaviranomaisen rekisterissä ja noudattaako hän valvontamenettelyjä.

5. Sen jäsenvaltion laitos, johon työtön on siirtynyt, huolehtii valvonnasta tai järjestää valvonnan ikään kuin kyse olisi työttömästä, jolla on oikeus etuuksiin sen soveltaman lainsäädännön mukaan. Tarvittaessa se ilmoittaa toimivaltaiselle laitokselle välittömästi kaikkien 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen seikkojen ilmenemisestä.

6. Kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tai toimivaltaiset laitokset voivat sopia keskenään työttömän tilanteen seuranta koskevista menettelyistä ja aikarajoista sekä muista toimista niiden työttömien työnhaun helpottamiseksi, jotka siirtyvät johonkin näistä jäsenvaltioista perusasetuksen 64 artiklan mukaisesti.

56 artikla

Työttömät, jotka asuivat muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

1. Jos työtön päättää perusasetuksen 65 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittautua myös sen jäsenvaltion työvoimaviranomaisten käytettäväksi, jossa hän viimeksi toimi palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, rekisteröitymällä siellä työnhakijaksi, hän ilmoittaa tästä asuinpaikkansa laitokselle ja työvoimaviranomaisille.

Asuinpaikan työvoimaviranomaiset toimittavat työttömän rekisteröitymistä ja työnhakua koskevat asiaankuuluvat tiedot sen jäsenvaltion työvoimaviranomaisten pyynnöstä, jossa asianomainen henkilö viimeksi toimi palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana.

2. Jos asianomaisissa jäsenvaltioissa sovellettava lainsäädäntö edellyttää, että työttömän on täytettävä tietyt velvoitteet ja/tai haettava työtä, ensisijaisia ovat velvoitteet ja/tai työnhakutoimet, jotka työtön suorittaa asuinjäsenvaltiossa.

Se, että työtön on laiminlyönyt kaikki velvoitteet ja/tai työnhaun jäsenvaltiossa, jossa hän viimeksi toimi, ei saa vaikuttaa asuinjäsenvaltiossa myönnettyihin etuuksiin.

3. Sovelletaessa perusasetuksen 65 artiklan 5 kohdan b alakohtaa sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä työntekijään viimeksi sovellettiin, laitos ilmoittaa asuinpaikan laitokselle tämän pyynnöstä, onko työntekijällä oikeus etuuksiin perusasetuksen 64 artiklan mukaisesti.

57 artikla

Perusasetuksen 61, 62, 64 ja 65 artiklan soveltaminen virkamiesten erityisjärjestelmään kuuluviin henkilöihin

1. Täytäntöönpanoasetuksen 54 ja 55 artiklaa sovelletaan tarvittavin muutoksin erityiseen virkamiesten työttömyysjärjestelmään kuuluviin henkilöihin.

2. Täytäntöönpanoasetuksen 56 artiklaa ei sovelleta erityiseen virkamiesten työttömyysjärjestelmään kuuluviin henkilöihin. Työtön, joka kuuluu erityiseen virkamiesten työttömyysjärjestelmään, on osittain tai kokonaan työttömänä ja on viimeisen työskentelynsä aikana asunut muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, saa erityisen virkamiesten työttömyysjärjestelmän mukaiset etuudet toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ikään kuin hän asuisi kyseisen jäsenvaltion alueella. Nämä etuudet antaa toimivaltainen laitos omalla kustannuksellaan.

VI LUKU

Perhe-etuudet

58 artikla

Ensisijaisuussäännöt päällekkäisyystilanteessa

Sovellettaessa perusasetuksen 68 artiklan 1 kohdan b alakohtaa i ja ii alakohtaa, jos ensisijaisuusjärjestystä ei voida määrittää lasten asuinpaikan perusteella, kukin asianomainen jäsenvaltio laskee etuuksien määrän ottaen huomioon myös lapset, jotka eivät asu sen omalla alueella. Kun sovelletaan 68 artiklan 1 kohdan b alakohtaa i alakohtaa, sen jäsenvaltion, jonka lainsäädännön mukaan etuuksien määrä on suurin, toimivaltainen laitos maksaa näiden etuuksien määrän kokonaisuudessaan ja toisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos korvaa sille puolet kyseisestä määrästä viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn määrän rajoissa.

59 artikla

Sovellettavat säännöt silloin kun sovellettava lainsäädäntö ja/tai toimivalta myöntää perhe-etuuksia vaihtuu

1. Jos sovellettava lainsäädäntö ja/tai toimivalta myöntää perhe-etuuksia vaihtuu jäsenvaltioiden välillä kalenterikuukauden aikana, riippumatta siitä, mitkä olivat niiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaiset perhe-etuuksien maksupäivät, laitos, joka maksoi perhe-etuudet sen lainsäädännön nojalla, jonka mukaisesti etuudet myönnettiin kyseisen kuukauden alussa, jatkaa maksamista kuluvan kuukauden loppuun asti.

2. Se ilmoittaa toisen asianomaisen jäsenvaltion tai toisten asianomaisten jäsenvaltioiden laitoksille päivämäärän, jona se lakkaa maksamasta kyseisiä perhe-etuuksia. Yksi tai useampi toinen asianomainen jäsenvaltio alkaa maksaa etuuksia tuosta päivästä.

60 artikla

Perusasetuksen 67 ja 68 artiklan soveltamismenettely

1. Perhe-etuushakemus osoitetaan toimivaltaiselle laitokselle. Sovelletaessa perusasetuksen 67 ja 68 artiklaa on otettava huomioon koko perheen tilanne, ikään kuin kaikkiin kyseessä oleviin henkilöihin sovellettaisiin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä ja ikään kuin he asuisivat siellä, erityisesti kun on kyse henkilön oikeudesta vaatia tällaisia etuuksia. Jos henkilö, jolla on oikeus vaatia etuuksia, ei käytä oikeuttaan, sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, toimivaltainen laitos ottaa huomioon toisen vanhemman tai sellaiseksi katsotun henkilön taikka lapsen tai lasten holhoojana toimivan henkilön tai laitoksen toimittaman perhe-etuushakemuksen.

2. Laitos, jolle hakemus on tehty 1 kohdan mukaisesti, käsittelee hakemuksen hakijan toimittamien yksityiskohtaisten tietojen perusteella ottaen huomioon hakijan perheen yleisen tosiasiallisen ja oikeudellisen tilanteen.

Jos tämä laitos toteaa, että sen lainsäädäntöä sovelletaan ensisijaisen oikeuden perusteella perusasetuksen 68 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, laitos myöntää perhe-etuudet soveltamansa lainsäädännön mukaisesti.

Jos tuo laitos pitää mahdollisena, että oikeus jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaiseen erotusetuuteen on mahdollinen perusasetuksen 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti, mainittu laitos toimittaa hakemuksen viipymättä tuon toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle ja ilmoittaa asiasta asianomaiselle henkilölle; lisäksi se ilmoittaa toisen jäsenvaltion laitokselle hakemusta koskevasta päätöksestään ja maksettujen perhe-etuuksien määrän.

3. Jos laitos, jolle hakemus on tehty, toteaa, että sen lainsäädäntöä sovelletaan, vaikkakaan ei ensisijaisen oikeuden perusteella perusasetuksen 68 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, sen on tehtävä viipymättä väliaikainen päätös sovellettavista ensisijaisuussäännöistä ja toimitettava hakemus perusasetuksen 68 artiklan 3 kohdan mukaisesti kyseisen toisen jäsenvaltion laitokselle ja ilmoitettava asiasta myös hakijalle. Tällä laitoksella on kaksi kuukautta aikaa ottaa kantaa tehtyyn väliaikaiseen päätökseen.

Jos laitos, jolle hakemus toimitettiin edelleen, ei ota kantaa kahden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, sovelletaan edellä tarkoitettua väliaikaista päätöstä, ja laitos maksaa lainsäädäntönsä mukaiset etuudet ja ilmoittaa makset-

tujen etuuskien määrän laitokselle, jolle hakemus alun perin jätettiin.

4. Jos asianomaiset laitokset ovat eri mieltä siitä, mitä lainsäädäntöä sovelletaan ensisijaisen oikeuden perusteella, sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 2–5 kohtaa. Tässä tapauksessa täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu asuinpaikan laitos on lapsen taikka lasten asuinpaikan laitos.

5. Jos tilapäisesti etuuksia maksanut laitos on maksanut enemmän kuin sille lopulta kuuluvan määrän, se voi vaatia ensisijaisessa vastuussa olevaa laitosta korvaamaan liikaa maksetun määrän täytäntöönpanoasetuksen 73 artiklassa säädetyn menetelyn mukaisesti.

61 artikla

Perusasetuksen 69 artiklan soveltamismenettely

Perusasetuksen 69 artiklan soveltamiseksi hallintotoimikunta laatii luettelon tuon artiklan piiriin kuuluvista, orvoille myönnettävistä täydentävistä tai erityisistä perhe-etuuksista. Jos ei ole säännöksiä siitä, mikä laitos on toimivaltainen myöntämään ensisijaisen oikeuden perusteella tällaisia täydentäviä tai erityisiä orpojen perhe-etuuksia soveltamansa lainsäädännön nojalla, sen on viipymättä toimitettava perhe-etuushakemus ja kaikki tarvittavat asiakirjat ja tiedot sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön on sovellettu pisimpään ja joka myöntää tällaisia täydentäviä tai erityisiä orpojen perhe-etuuksia. Joissakin tapauksissa asia saatetaan joutua lähettämään samojen edellytysten mukaisesti takaisin sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädännön mukaan asianomaiselle henkilölle on täytynyt lyhimät vakuutus- tai asumiskaudet.

IV OSASTO

TALOUDELLISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Etuuskien kustannusten korvaaminen perusasetuksen 35 artiklan ja 41 artiklan mukaisesti

1 jakso

Etuuskien korvaaminen tosiasiallisten kustannusten perusteella

62 artikla

Periaatteet

1. Sovelletaessa perusasetuksen 35 artiklaa ja 41 artiklaa toimivaltainen laitos korvaa etuudet antaneelle laitokselle luontoisuuksista aiheutuneiden kustannusten tosiasiallisen, viimeksi mainitun laitoksen tilien osoittaman määrän, paitsi sovelletaessa täytäntöönpanoasetuksen 62 artiklaa.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu etuuksista aiheutuneiden kustannusten tosiasiallinen määrä ei kokonaan tai osittain käy ilmi sen laitoksen tileistä, joka etuudet on antanut, palautettava määrä määritetään kertasuorituksen perusteella laskemalla se kaikista asianmukaisesta tiedosta, joka on saatu käytettävissä olevista

lähteistä. Hallintotoimikunta arvioi perusteet, joita käytetään kertasuorituksen laskemisessa, ja vahvistaa sen määrän.

3. Korvauksessa ei voida ottaa huomioon korkeampia perusteita kuin ne, joita sovelletaan sellaisille vakuutetuille annettuihin luontoisuuksiin, jotka ovat 1 kohdassa tarkoitettut etuudet antaneen laitoksen soveltaman lainsäädännön alaisia.

2 jakso

Etuuskien korvaaminen kiinteiden määrien perusteella

63 artikla

Asianomaisten jäsenvaltioiden määrittäminen

1. Perusasetuksen 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltiot, joiden oikeudellisten tai hallinnollisten rakenteiden vuoksi todellisiin kustannuksiin perustuvien korvausten maksaminen ei ole tarkoituksenmukaista, luetaan täytäntöönpanoasetuksen liitteessä III.

2. Kun kyseessä ovat täytäntöönpanoasetuksen liitteessä III luetellut jäsenvaltiot, toimivaltaiset laitokset korvaavat

- a) perusasetuksen 17 artiklan nojalla perheenjäsenille, jotka eivät asu samassa jäsenvaltiossa kuin vakuutettu; ja
- b) perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan sekä 25 ja 26 artiklan nojalla eläkkeensaajille ja heidän perheenjäsenilleen

annettujen luontoisetuuskien määrän etuudet antaneille laitoksille kunkin kalenterivuoden osalta vahvistetun kiinteän määrän perusteella. Kiinteän määrän on vastattava mahdollisimman tarkoin todellisia kustannuksia.

64 artikla

Kuukausittaisten kiinteiden määrien ja kiinteän kokonaismäärän laskentamenetelmä

1. Kunkin velkojajäsenvaltion osalta kuukausittainen kiinteä määrä henkeä kohti (F_i) kalenterivuodeksi määritetään jakamalla keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti (Y_i), eri ikäryhmien (i) mukaan eriteltyinä, 12:lla ja soveltamalla tulokseen vähennystä (X) seuraavan kaavan mukaisesti:

$$F_i = Y_i * 1/12 * (1-X)$$

jossa:

— indeksi i (arvot $i = 1, 2$ ja 3) edustaa kolmea ikäryhmää, joita käytetään kiinteiden määrien laskemista varten

$i = 1$: alle 20-vuotiaat

$i = 2$: 20–64-vuotiaat

$i = 3$: 65-vuotiaat ja sitä vanhemmat

— Y_i edustaa keskimääräisiä vuosikustannuksia henkeä kohti ikäryhmässä i , sellaisena kuin ne määritellään 2 kohdassa

— kerroin X (0,20 tai 0,15) edustaa vähennystä, sellaisena kuin se määritellään 3 kohdassa.

2. Keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti (Y_i) ikäryhmässä i saadaan jakamalla velkojajäsenvaltion laitosten kaikille kyseiseen ikäryhmään kuuluville henkilöille, joihin sovelletaan sen lainsäädäntöä ja jotka asuvat sen alueella, antamien kaikkien luontoisetuuskien vuosikustannukset tämän ikäryhmän asianomaisten henkilöiden keskimääräisellä lukumäärällä kyseisenä kalenterivuonna. Laskennan on perustuttava täytäntöönpanoasetuksen 23 artiklassa tarkoitettujen järjestelmien mukaisiin kustannuksiin.

3. Kuukausittaisen kiinteän määrän sovellettava vähennys on periaatteessa 20 prosenttia ($X = 0,20$). Eläkkeensaajille ja heidän perheenjäsenilleen vähennys on 15 prosenttia ($X = 0,15$), jos toimivaltaista jäsenvaltiota ei mainita perusasetuksen liitteessä IV.

4. Kunkin velallisjäsenvaltion osalta kiinteä kokonaismäärä kalenterivuotta kohti on tulojen summa, joka saadaan kertomalla kussakin ikäryhmässä i määritetyt kuukausittaiset kiinteät määrät henkeä kohti niiden kuukausien lukumäärällä, jotka asianomaisille henkilöille ovat täyttyneet velkojajäsenvaltiossa kyseisessä ikäryhmässä.

Asianomaisille henkilöille velkojajäsenvaltiossa täyttyneiden kuukausien lukumäärä on kalenterivuoden niiden kalenterikuukausien summa, joiden aikana asianomaisilla henkilöillä oli velkojajäsenvaltion alueella asumisen perusteella oikeus saada luontoisetuuskia kyseisellä alueella velallisjäsenvaltion kustannuksella. Nämä kuukaudet määritetään luettelon avulla, jota pidetään tätä tarkoitusta varten asuinpaikan laitoksessa ja joka perustuu toimivaltaisen laitoksen toimittamiin asiakirjoihin, joilla osoitetaan edunsaajien oikeudet.

5. Viimeistään ... (*) hallintotoimikunta antaa kertomuksen tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 3 kohdassa tarkoitetuista vähennyksistä. Kertomuksen pohjalta hallintotoimikunta voi tehdä ehdotuksen, joka sisältää muutoksia, jotka saattavat osoittautua tarpeellisiksi sen varmistamiseksi, että kiinteiden määrien laskeminen vastaa mahdollisimman tarkoin todellisia aiheutuneita kustannuksia ja että 3 kohdassa tarkoitetuista vähennyksistä ei aiheudu jäsenvaltioille epätasapainoisia maksuja eikä kaksinkertaisia maksuja.

6. Hallintotoimikunta vahvistaa menetelmät 1-5 kohdassa tarkoitettujen kiinteiden määrien laskentaan tarvittavien tekijöiden määrittämiseksi.

7. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa kiinteän määrän laskennassa asetuksen (ETY) N:o 574/72 94 ja 95 artiklaa ... (*) saakka edellyttäen, että 3 kohdassa säädettyä vähennystä sovelletaan.

65 artikla

Keskimääräisten vuosikustannusten ilmoittaminen

1. Tiettyä vuotta koskevat keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti kussakin ikäryhmässä on ilmoitettava tilintarkastuslautakunnalle viimeistään kyseistä vuotta seuraavan toisen vuoden loppuun mennessä. Jos ilmoitusta ei tehdä tässä määräajassa, huomioon otetaan hallintotoimikunnan viimeksi jotakin edeltävää vuotta varten määrittämät keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritetyt keskimääräiset vuosikustannukset julkaistaan joka vuosi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(*) Pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

3 jakso

Yhteiset säännökset

66 artikla

Laitosten välisiä korvauksia koskeva menettely

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden väliset korvaukset suoritetaan mahdollisimman nopeasti. Jokaisen asianomaisen laitoksen on korvattava saatavat ennen tässä jaksossa mainittuja määräaikoja heti kun se on sille mahdollista. Tiettyä saatavaa koskeva riita ei saa estää muiden saatavien korvaamista.

2. Perusasetuksen 35 ja 41 artiklassa säädetyt korvaukset jäsenvaltioiden laitosten välillä suoritetaan yhteyselimen välityksellä. Perusasetuksen 35 artiklan mukaisista korvauksista voi huolehtia eri yhteyselimen kuin 41 artiklan mukaisista korvauksista.

67 artikla

Saatavien esittämistä ja maksamista koskevat määräajat

1. Todellisiin kustannuksiin perustuvat saatavat on esitettävä velallisyjäsenvaltion yhteyselimelle 12 kuukauden kuluessa sen kalenterivuosi- ja puoliskon päättymisestä, jona nämä saatavat on merkitty velkojalaitoksen kirjanpitoon.

2. Kiinteisiin määriin perustuvat saatavat kalenterivuoden osalta on esitettävä velallisyjäsenvaltion yhteyselimelle 12 kuukauden kuluessa sen kuukauden jälkeen, jona kyseistä vuotta koskevat keskimääräiset kustannukset on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Täytäntöönpanoasetuksen 64 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut luettelot on esitettävä viitevuotta seuraavan vuoden loppuun mennessä.

3. Täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty määräaika alkaa kulua vasta, kun toimivaltainen laitos on määritetty.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainittujen määräaikojen jälkeen esitettyjä saatavia ei oteta huomioon.

5. Velallislaitoksen on maksettava saatavat täytäntöönpanoasetuksen 66 artiklassa tarkoitetulle velkojajäsenvaltion yhteyselimelle 18 kuukauden kuluessa sen kuukauden päättymisestä, jona saatavat esitettiin velallisyjäsenvaltion yhteyselimelle. Tätä ei sovelleta saataviin, jotka velallislaitos on tuon ajan kuluessa hylännyt pätevästä syystä.

6. Saatavaa koskeva riita on ratkaistava viimeistään 36 kuukauden kuluessa sen kuukauden jälkeen, jona saatava on esitetty.

7. Tilintarkastuslautakunta helpottaa tilien lopullista selvittämistä tapauksissa, joissa sopuun ei päästä 6 kohdassa säädettyssä ajassa, ja se antaa jommankumman osapuolen esittämästä perustellusta pyynnöstä lausuntonsa riita-asiassa kuuden kuukauden kuluessa sen kuukauden jälkeen, jona asia osoitettiin sille.

68 artikla

Viivästyskorot ja osasuoritukset

1. Täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 5 kohdassa säädetyt 18 kuukauden määräajan päättymisestä lukien velkojalaitos voi periä korkoa maksamattomista saatavista, jollei velallislaitos ole kuuden kuukauden kuluessa sen kuukauden päättymisestä, jona saatava esitettiin, maksanut osasuoritusta, joka on vähintään 90 prosenttia täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 1 tai 2 kohdan nojalla esitetystä koko saatavasta. Niiden saatavan osien osalta, joita osasuoritus ei kata, korkoa voidaan periä ainoastaan täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 6 kohdassa säädetyt 36 kuukauden määräajan päättymisestä lukien.

2. Korko lasketaan Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioissaan soveltaman viitekoron perusteella. Tällöin sovelletaan maksun erääntymiskuukauden ensimmäisenä päivänä voimassaolevaa viitekorkoa.

3. Yhteyselimen ei ole velvollinen hyväksymään 1 kohdassa edellytettyä osasuoritusta. Jos yhteyselimen hylkää tällaisen tarjouksen, velkojalaitoksella ei kuitenkaan enää ole oikeutta periä kyseisiin saataviin liittyviä viivästyskorkoja muutoin kuin 1 kohdan toisen virkkeen mukaisissa tapauksissa.

69 artikla

Vuotuisten tilitysten vahvistaminen

1. Hallintotoimikunta vahvistaa saatavien tilanteen kunakin kalenterivuonna perusasetuksen 72 artiklan g alakohdan mukaisesti tilintarkastuslautakunnan kertomuksen perusteella. Tätä varten yhteyselinten on ilmoitettava tilintarkastuslautakunnalle — sen vahvistamien määräaikojen ja menettelyjen mukaisesti — esitettyjen saatavien ja niille suoritettujen tai riitautettujen saatavien määrä (velkojajäsenvaltion kanta), sekä vastaanotettujen, suoritettujen tai riitautettujen saatavien määrä (velallisyjäsenvaltion kanta).

2. Hallintotoimikunta voi suorittaa asianmukaiset varmistukset sellaisten tilastollisten ja tilinpidollisten tietojen tarkistamiseksi, joita käytetään 1 kohdassa säädetyt saatavien tilannetta koskevan vuotuisen selvityksen tekemiseksi, erityisesti varmistukseen, että tiedot ovat tässä osastossa vahvistettujen sääntöjen mukaiset.

II LUKU

Työttömyysetuuksien korvaaminen perusasetuksen 65 artiklan nojalla

70 artikla

Työttömyysetuuksien korvaaminen

Perusasetuksen 65 artiklan 8 kohdan mukaisen sopimuksen puuttuessa asuinpaikan laitos pyytää sen jäsenvaltion, jonka lainsäädäntöä edunsaajaan viimeksi sovellettiin, laitosta korvaamaan työttömyysetuudet perusasetuksen 65 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla. Pyyntö tehdään kuuden kuukauden kuluessa sen kalenterivuosi puoliskon päättymisestä, jonka kuluessa korvauspyynnön kohteena olevien työttömyysetuuksien viimeinen maksu suoritettiin. Pyyntö on ilmoitettava maksettujen etuuksien määrä perusasetuksen 65 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden tai 7 kohdassa tarkoitetun viiden kuukauden kauden aikana, kausi, jolta etuudet on maksettu, ja työttömän tunnistetiedot. Saatavat on esitettävä ja maksettava asianomaisten jäsenvaltioiden yhteyselinten välityksellä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun aikarajan jälkeen esitettyjen pyyntöjen huomioon ottamista ei edellytetä.

Täytäntöpanoasetuksen 66 artiklan 1 kohtaa ja 67 artiklan 5–7 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

Velkojalaitos saa periä korkoa maksamattomista saatavista täytäntöpanoasetuksen 67 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun 18 kuukauden määräajan päättymisestä lukien. Korko lasketaan täytäntöpanoasetuksen 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Perusasetuksen 65 artiklan 6 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitettu korvauksen enimmäismäärä on kussakin yksittäistapauksessa sen etuuden määrä, johon asianomaisella henkilöllä olisi oikeus sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jota häneen viimeksi sovellettiin, jos henkilö olisi ilmoittautunut tuon jäsenvaltion työvoimaviranomaisille. Kuitenkin perusasetuksen liitteessä V lueteltujen jäsenvaltioiden välisissä suhteissa näistä jäsenvaltioista sen, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön viimeksi sovellettiin, toimivaltaiset laitokset määrittävät enimmäismäärän kussakin yksittäistapauksessa niiden työttömyysetuuksien keskimäärän perusteella, jotka on annettu tuon jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti edellisenä kalenterivuonna.

III LUKU

Perusteetta maksettujen etuuksien takaisinperintä, väliaikaisesti maksettujen etuuksien ja vakuutusmaksujen takaisinperintä, kuittaaminen sekä perintään liittyvä avunanto

1 jakso

Periaatteet

71 artikla

Yhteiset säännökset

Sovellettaessa perusasetuksen 84 artiklaa ja siinä määritellyissä puitteissa saatavien periminen on mahdollisuuksien mukaan

suoritettava kuittaamalla joko asianomaisten jäsenvaltioiden laitosten välillä taikka asianomaiseen luonnolliseen tai oikeushenkilöön nähden täytäntöpanoasetuksen 72–74 artiklan mukaisesti. Jos saatavaa kokonaisuudessaan tai sen osakaan ei voida periä tällä kuittausmenettelyllä, maksettavat määrät peritään täytäntöpanoasetuksen 75–85 artiklan mukaisesti.

2 jakso

Kuittaaminen

72 artikla

Perusteetta saadut etuudet

1. Jos jäsenvaltion laitos on maksanut perusteetta etuuksia henkilölle, asianomainen laitos voi pyytää sen soveltamassa lainsäädännössä säädetyn edellytyksin ja rajoituksin minkä tahansa muun jäsenvaltion laitosta, joka vastaa etuuksien suorittamisesta asianomaiselle henkilölle, vähentämään perusteetta maksetun määrän asianomaiselle henkilölle maksamattomista tai maksussa olevista eristä riippumatta siitä, mihin sosiaaliturvan alaan etuus kuuluu. Viimeksi mainitun jäsenvaltion laitos vähentää kyseisen määrän sen soveltamassa lainsäädännössä tällaiselle kuittausmenettelylle säädetyn edellytyksin ja rajoituksin ikään kuin se itse olisi maksanut liikaa etuutta ja siirtää vähennetyn määrän etuuksia perusteetta maksaneelle laitokselle.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos myönnettäessä tai muutettaessa etuuksia työkyvyttömyysetuuksien, vanhuus- tai perhe-eläkkeiden suhteen perusasetuksen III osaston 4 ja 5 luvun mukaisesti jäsenvaltion laitos on maksanut henkilölle etuuksia perusteettoman määrän, tämä laitos voi pyytää minkä tahansa muun jäsenvaltion laitosta, joka vastaa vastaavien etuuksien suorittamisesta asianomaiselle henkilölle, vähentämään liikaa maksetun määrän asianomaiselle henkilölle maksettavista rästeistä. Kun viimeksi mainittu laitos on ilmoittanut perusteettoman määrän maksaneelle laitokselle näistä rästeistä, perusteettoman määrän maksaneen laitoksen on kahden kuukauden kuluessa ilmoitettava perusteetta maksettu määrä. Jos laitos, jolla on maksamattomia rästejä, saa tällaisen ilmoituksen määräajassa, se siirtää vähennetyn määrän perusteettoman määrän maksaneelle laitokselle. Jos määräaika umpeutuu, mainitun laitoksen on viipymättä maksettava rästit asianomaiselle henkilölle.

3. Jos henkilö on saanut sosiaalivastusta jäsenvaltiossa aikana, jolloin hänellä oli oikeus etuuksiin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, avustuksen antanut laitos voi, jos sillä on laillinen oikeus vaatia asianomaiselle henkilölle maksettavia etuuksia takaisin, pyytää minkä tahansa muun jäsenvaltion laitosta, joka vastaa etuuksien suorittamisesta asianomaiselle henkilölle, vähentämään maksettu avustus määrää, jotka tämä jäsenvaltio maksaa asianomaiselle henkilölle.

Tätä säännöstä sovelletaan tarvittavin muutoksin asianomaisen henkilön perheenjäsenen, joka on saanut avustusta jonkin jäsenvaltion alueella aikana, jolloin vakuutetulla oli oikeus etuuksiin jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla kyseisen perheenjäsenen osalta.

Avustuksia perusteettoman määrän maksanut jäsenvaltion laitos lähettää selvityksen maksettavasta määrästä toisen jäsenvaltion laitokselle, joka tekee vähennyksen tällaiselle kuittausmenettelylle sen soveltamassa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja rajoituksin ja siirtää määrän viipymättä perusteettoman määrän maksaneelle laitokselle.

73 artikla

Väliaikaisesti maksetut rahaetuudet tai vakuutusmaksut

1. Sovelletaessa täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklaa viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun sovellettava lainsäädäntö on määritetty tai etuuksien maksamisesta vastaava laitos on vahvistettu, rahaetuudet väliaikaisesti maksanut laitos laatii selvityksen väliaikaisesti maksetusta määrästä ja lähettää sen toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle.

Etuuksien maksamiseen toimivaltaiseksi vahvistettu laitos vähentää väliaikaisen maksun suhteen maksettavan määrän vastaavien etuuksien rästeistä, jotka sen on maksettava asianomaiselle henkilölle, ja siirtää vähennetyn määrän viipymättä rahaetuudet väliaikaisesti maksaneelle laitokselle.

Jos väliaikaisesti maksettujen etuuksien määrä ylittää takautuvat määrät tai jos takautuvia maksuja ei ole, toimivaltaiseksi vahvistettu laitos vähentää tämän määrän maksussa olevista eristä sen soveltamassa lainsäädännössä tällaiselle kuittausmenettelylle säädetyin edellytyksin ja rajoituksin ja siirtää vähennetyn määrän viipymättä rahaetuudet tilapäisesti maksaneelle laitokselle.

2. Laitos, joka on saanut väliaikaisesti vakuutusmaksuja luonnolliselta ja/tai oikeushenkilöltä, maksaa takaisin kyseiset määrät ne maksaneelle henkilölle vasta sen jälkeen, kun se on varmistanut toimivaltaiseksi vahvistetulta laitokselta määrät, jotka sille on maksettava täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 4 kohdan nojalla.

Toimivaltaiseksi vahvistetun laitoksen pyynnöstä, joka on esitettävä viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun sovellettava lainsäädäntö on määritetty, vakuutusmaksuja väliaikaisesti saaneen laitoksen on siirrettävä maksut samalta ajalta toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle sen selvittämiseksi, mikä määrä luonnollisen ja/tai oikeushenkilön on maksettava. Siirretyt vakuutusmaksut katsotaan taannehtivasti maksetuiksi toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle.

Jos väliaikaisesti maksettujen vakuutusmaksujen määrä ylittää määrän, joka luonnollisen ja/tai oikeushenkilön on maksettava

toimivaltaiseksi vahvistetulle laitokselle, maksuja väliaikaisesti saaneen laitoksen on maksettava takaisin liikaa maksettu määrä asianomaiselle luonnolliselle ja/tai oikeushenkilölle.

74 artikla

Kuittaamiseen liittyvät kustannukset

Jos saatava peritään täytäntöönpanoasetuksen 72 ja 73 artiklassa tarkoitettulla kuittausmenettelyllä, kuluja ei makseta.

3 jakso

Takaisinperintä

75 artikla

Määritelmät ja yleinen säännös

1. Tässä jaksossa tarkoitetaan:

— 'saatavalla' kaikkia saatavia, jotka liittyvät vakuutusmaksuihin tai perusteetta maksettuihin tai annettuihin etuuksiin, mukaan luettuna korot, sakot, hallinnolliset seuraamukset ja kaikki muut maksut ja kustannukset, jotka liittyvät saatavaan sen esittäneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti;

— 'pyynnön esittäneellä elimellä' kunkin jäsenvaltion osalta mitä tahansa laitosta, joka esittää edellä olevan määritelmän mukaiseen saatavaan liittyviä tietoja, tiedoksiantoa tai perintää koskevan pyynnön;

— 'pyynnön vastaanottaneella elimellä' kunkin jäsenvaltion osalta mitä tahansa laitosta, jolle voidaan esittää tietoja, tiedoksiantoa tai perintää koskeva pyyntö.

2. Pyyntö ja kaikki niihin liittyvät viestit jäsenvaltioiden välillä on yleensä esitettävä nimettyjen laitosten kautta.

3. Hallintotoimikunta toteuttaa käytännön täytäntöönpanotoimenpiteet, muun muassa sellaiset, jotka liittyvät täytäntöönpanoasetuksen 4 artiklaan ja alarajan asettamiseen määrille, joista voidaan esittää perintäpyyntö.

76 artikla

Tiedonsaantia koskevat pyynnöt

1. Pynnön vastaanottanut elin toimittaa pyynnön esittäneen elimen pyynnöstä kaikki tiedot, joista voi olla pyynnön esittäneelle elimelle hyötyä sen saatavan perimisessä.

Näiden tietojen hankkimiseksi pyynnön vastaanottanut elin käyttää valtuuksia, jotka sillä on sen omissa jäsenvaltiossa syntyvien samanlaisten saatavien perintään sovellettavien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla.

2. Tiedonsaantia koskevassa pyynnössä on ilmoitettava nimi, viimeisin tunnettu osoite ja muut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä asianomaisen luonnollisen tai oikeushenkilön, jota toimitettavat tiedot koskevat, tunnistamisen kannalta, sekä pyynnön kohteena olevan saatavan laatu ja määrä.

3. Pynnön vastaanottaneen elimen ei tarvitse toimittaa tietoja:

- a) joita se ei voisi saada haltuunsa periäkseen omassa jäsenvaltiossaan syntyneitä samanlaisia saatavia;
- b) jotka paljastaisivat kaupallisen, teollisen tai ammattisalaisuuden; tai
- c) joiden toimittaminen saattaisi vaarantaa kyseisen jäsenvaltion turvallisuuden tai olla vastoin sen yleistä järjestystä.

4. Pynnön vastaanottaneen elimen on ilmoitettava pyynnön esittäneelle elimelle syyt evätä tiedonsaantipyynnö.

77 artikla

Tiedoksianto

1. Pynnön esittäneen elimen pyynnöstä pyynnön vastaanottanut elin ilmoittaa sen omassa jäsenvaltiossaan samanlaisten asiakirjojen tai päätösten tiedoksiantoa koskevien voimassa olevien säännösten mukaisesti vastaanottajalle kaikista pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiosta tulleista asiakirjoista ja päätöksistä, myös oikeudellisista, jotka liittyvät saatavaan ja/tai sen perimiseen.

2. Tiedoksiantopyynnössä on ilmoitettava nimi, osoite ja muut tunnistamiseen liittyvät merkitykselliset tiedot, jotka pyynnön esittänyt elin voi yleensä saada käyttöönsä vastaanottajasta, tiedoksi annettavan asiakirjan tai päätöksen luonne ja aihe, sekä tarvittaessa nimi ja osoite ja muut velallisen tunnistamiseen liittyvät merkitykselliset tiedot, asiakirjassa tai päätöksessä tarkoitettu saatava sekä mahdolliset muut hyödylliset tiedot.

3. Pynnön vastaanottanut elin ilmoittaa viipymättä pyynnön esittäneelle elimelle, mihin toimiin tämä tiedoksiantopyyntö on johtanut, ja erityisesti päivän, jona päätös tai asiakirja on toimitettu vastaanottajalle.

78 artikla

Takaisinperintää koskeva pyyntö

1. Saatavan takaisinperintää koskevassa pyynnössä, jonka pyynnön esittävä elin osoittaa pyynnön vastaanottavalle elimelle, on oltava liitteenä virallinen tai oikeaksi todistettu jäljennös saatavan perinnän mahdollistavasta asiakirjasta, joka on laadittu pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossaan, ja tarvittaessa muut perintään tarvittavat alkuperäiset asiakirjat tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset.

2. Pynnön esittänyt elin saa pyytää saatavien perintää vain, jos

- a) saatavaa ja/tai sen perimisen mahdollistavaa asiakirjaa ei riitauteta sen omassa jäsenvaltiossaan, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 81 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa;
- b) se on omassa jäsenvaltiossaan soveltanut 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjan perusteella käytettävissään olevia asianmukaisia perintämenettelyjä eivätkä toteutetut toimenpiteet johda saatavan maksamiseen täysimääräisenä;
- c) vanhentumisaika ei ole päättynyt sen oman lainsäädännön mukaan.

3. Perintäpyynnössä on mainittava:

- a) nimi, osoite ja muut asianomaisen luonnollisen tai oikeushenkilön ja/tai tämän omaisuutta hallussa pitävän kolmannen osapuolen tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;
- b) nimi, osoite ja muut pyynnön esittäneen elimen tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot;
- c) saatavan perinnän mahdollistava asiakirja, joka on laadittu pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossaan;
- d) saatavan laatu ja määrä, mukaan luettuina pääoma, korko, sakot, hallinnolliset seuraamukset sekä kaikki muut aiheutuneet maksut ja kustannukset, ilmoitettuna sekä pyynnön esittäneen että sen vastaanottaneen elimen jäsenvaltion valuutana;
- e) päivämäärä, jona pyynnön esittänyt elin ja/tai pyynnön vastaanottanut elin on antanut asiakirjan tiedoksi vastaanottajalle;
- f) ajankohta, josta alkaen, ja ajanjakso, jonka kuluessa perintä voidaan suorittaa pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion voimassa olevien lakien mukaisesti;
- g) muut merkitykselliset tiedot.

4. Perintäpyynnön on lisäksi sisällettävä pyynnön esittäneen elimen ilmoitus, jossa 2 kohdassa asetetut ehdot vahvistetaan täytetyiksi.

5. Pynnön esittänyt elin toimittaa pyynnön vastaanottaneelle elimelle kaikki perintäpyynnössä tarkoitettuun asiaan liittyvät merkitykselliset tiedot heti ne saatuaan.

79 artikla

Perinnän mahdollistava asiakirja

1. Perusasetuksen 84 artiklan 2 kohdan mukaisesti saatavan perinnän mahdollistava asiakirja tunnustetaan suoraan ja katsotaan ilman eri toimenpiteitä pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion saatavan perinnän mahdollistavaksi asiakirjaksi.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, saatavan perinnän mahdollistava asiakirja voidaan tarvittaessa ja pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti hyväksyä tai tunnustaa taikka sitä voidaan täydentää tai se voidaan korvata asiakirjana tai asiakirjalla, joka mahdollistaa perinnän kyseisen jäsenvaltion alueella.

Jäsenvaltiot pyrkivät saattamaan asiakirjan hyväksymisen, tunnustamisen, täydentämisen tai korvaamisen päätökseen kolmen kuukauden kuluessa perintäpyynnön vastaanottamisesta lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan tämän kohdan kolmatta alakohtaa. Jäsenvaltiot eivät voi kieltäytyä näistä toimista, jos perinnän mahdollistava asiakirja on laadittu moitteettomasti. Pyyntöön vastaanottaneen elimen on ilmoitettava pyynnön esittäneelle elimelle syyt kolmen kuukauden määräajan ylittymiseen.

Jos jokin näistä toimista antaa aihetta riitauttamiseen, joka liittyy saatavaan ja/tai pyynnön esittäneen elimen antamaan perinnän mahdollistavaan asiakirjaan, asiassa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 81 artiklaa.

80 artikla

Maksamisjärjestelyt ja määräajat

1. Saatavat peritään pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion valuutassa. Pyyntöön vastaanottanut elin toimittaa perimänsä saatavan täysimääräisenä pyynnön esittäneelle elimelle.

2. Pyyntöön vastaanottanut elin voi pyynnön esittänyttä elintä kuultuaan myöntää velalliselle maksuaikaa tai sallia maksamisen erissä, jos sen jäsenvaltiossa voimassa olevat lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset sen sallivat. Pyyntöön vastaanottaneen elimen tällaisen ylimääräisen maksuajan perusteella mahdollisesti perimä korko toimitetaan sekin pyynnön esittäneelle elimelle.

Siitä päivästä lukien, jona perinnän mahdollistava asiakirja on tunnustettu suoraan täytäntöönpanoasetuksen 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti taikka hyväksytty, tunnustettu tai korvattu tai sitä on täydennetty täytäntöönpanoasetuksen 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti, maksun viivästyisestä peritään korkoja pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, ja myös ne toimitetaan pyynnön esittäneelle elimelle.

81 artikla

Saatavan tai saatavan perinnän mahdollistavan asiakirjan riitauttaminen ja perintätoimenpiteiden riitauttaminen

1. Jos asianomainen henkilö riitauttaa perintämenettelyn aikana saatavan ja/tai pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa laaditun perinnän mahdollistavan asiakirjan, hänen on saatettava asia pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Pyyntöön esittäneen elimen on ilmoitettava tästä viipymättä pyynnön vastaanottaneelle elimelle. Myös asianomainen henkilö voi ilmoittaa asiasta pyynnön vastaanottaneelle elimelle.

2. Kun pyynnön vastaanottanut elin on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen joko pyynnön esittäneeltä elimeltä tai asianomaiselta henkilöltä, sen on keskeytettävä

perintämenettely, kunnes asianmukainen viranomainen tekee päätöksen asiassa, jollei pyynnön esittänyt elin tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti toisin pyydä. Pyyntöön vastaanottanut elin voi toteuttaa turvaamistoimenpiteitä perinnän varmistamiseksi, jos se pitää niitä tarpeellisina, siltä osin kuin se on mahdollista sen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien ja asetusten mukaisesti samanlaisten saatavien osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta täytäntöönpanoasetuksen 84 artiklan soveltamista.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, pyynnön esittänyt elin voi sen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti pyytää pyynnön vastaanottanutta elintä perimään riitautetun saatavan, siltä osin kuin se on mahdollista pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien, asiaan liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti. Jos asian riitauttamisen tulos on sittemmin myönteinen velallisen kannalta, pyynnön esittäneen elimen on korvattava peritty summa kokonaisuudessaan sekä kaikki korvaukset, jotka kuuluvat maksettaviksi pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

3. Jos riitauttaminen koskee pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa toteutettuja perintätoimenpiteitä, asia saatetaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi sen lakien ja asetusten mukaisesti.

4. Jos asianomainen viranomainen, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu 1 kohdan mukaisesti, on oikeudellinen tai hallinnollinen tuomioistuin, kyseisen tuomioistuimen päätös, siltä osin kuin se on pyynnön esittäneelle elimelle myönteinen ja sallii saatavan perimisen pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, on täytäntöönpanoasetuksen 78 ja 79 artiklassa tarkoitettu 'perinnän mahdollistava asiakirja' ja saatava peritään kyseisen päätöksen perusteella.

82 artikla

Avunantoon liittyvät rajoitukset

1. Pyyntöön vastaanottanut elin ei ole velvollinen

a) antamaan täytäntöönpanoasetuksen 78–81 artiklassa edellytettyä apua, jos saatavan perintä aiheuttaisi velallisen tilanteen takia vakavia taloudellisia tai sosiaalisia ongelmia pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa, sikäli kuin se on mahdollista pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti samanlaisten kansallisten saatavien osalta;

b) antamaan täytäntöönpanoasetuksen 76–81 artiklassa edellytettyä apua, jos täytäntöönpanoasetuksen 76–78 artiklan mukainen alkuperäinen pyyntö koskee yli viisi vuotta vanhoja saatavia laskettuna siitä hetkestä, jolloin saatavan perinnän mahdollistava asiakirja laadittiin pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa pyynnön esittämisajankohtana voimassa olleiden lakien, asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti. Kuitenkin tapauksissa, joissa saatava tai asiakirja on riitautettu, määräaika lasketaan alkavaksi hetkestä, jolloin pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltio vahvistaa, ettei saatavaa tai saatavan perinnän mahdollistavaa täytäntöönpanomääräystä voi enää riitauttaa.

2. Pyynnön vastaanottaneen elimen on ilmoitettava pyynnön esittäneelle elimelle syyt evätä avunantopyyntö.

83 artikla

Vanhentumisajat

1. Vanhentumisaikoja koskeviin kysymyksiin sovelletaan

- pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevaa lainsäädäntöä, siltä osin kuin ne koskevat saatavaa ja/tai sen perimisen mahdollistavaa asiakirjaa; sekä
- pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevaa lainsäädäntöä, siltä osin kuin ne koskevat perintätoimenpiteitä pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa.

Pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisten vanhentumisaikojen laskeminen aloitetaan täytäntöönpanoasetuksen 79 artiklan mukaisen suoran tunnustamisen ajankohdasta tai hyväksymisen, tunnustamisen, täydentämisen tai korvaamisen ajankohdasta.

2. Pyynnön vastaanottaneen elimen toteuttamia avunanto-pyyntöön mukaisia saatavan perintätoimia, jotka, jos pyynnön esittänyt elin olisi toteuttanut ne, olisivat aiheuttaneet vanhentumisen lykkäytymisen tai keskeytymisen pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti, on pidettävä tältä osin toteutettuina viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa.

84 artikla

Turvaamistoimenpiteet

Pyynnön esittäneen elimen perustellusta pyynnöstä pyynnön vastaanottanut elin toteuttaa turvaamistoimenpiteitä varmistaakseen saatavan perimisen, mikäli tämä on mahdollista pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien ja asetusten mukaisesti.

Ensimmäisen kohdan täytäntöönpanoa varten sovelletaan tarvittavin muutoksin täytäntöönpanoasetuksen 78, 79, 81 ja 82 artiklassa säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä.

V OSASTO

ERINÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

87 artikla

Lääkärintarkastus ja hallinnolliset tarkastukset

1. Jos etuuskien saaja tai hakija taikka hänen perheenjäsenensä oleskelee tai asuu muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa velallislaitos sijaitsee, etuudensaajan oleskelu- tai asuinpaikan laitos suorittaa velallislaitoksen pyynnöstä lääkärintarkastuksen oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen soveltamassa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden säännösten soveltamista.

Velallislaitos ilmoittaa oleskelu- tai asuinpaikan laitokselle mahdolliset lääkärintarkastuksessa tarvittaessa huomioon otavat

85 artikla

Takaisinperintään liittyvät kulut

1. Pyynnön vastaanottanut elin perii asianomaiselta luonnolliselta tai oikeushenkilöltä kaikki perinnästä sille koituneet kulut ja pitää ne sen jäsenvaltiossa samanlaisiin saataviin sovellettavien lakien ja asetusten mukaisesti.

2. Tämän jakson nojalla annetusta keskinäisestä avusta ei pääsääntöisesti peritä maksua. Jos perintä kuitenkin tuottaa erityisiä vaikeuksia tai siihen liittyy erittäin suuri määrä kuluja, pyynnön esittänyt ja pyynnön vastaanottanut elin voivat sopia erityisistä korvausjärjestelyistä.

3. Pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltio on velvollinen korvaamaan pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiolle kaikki kulut ja menetykset, jotka ovat aiheutuneet toimista, jotka on todettu perusteettomiksi joko saatavan oikeellisuuden tai pyynnön esittäneen elimen laatiman perinnän mahdollistavan asiakirjan pätevyyyden osalta.

86 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

1. Hallintotoimikunta antaa täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa säädettyjä määräaikoja koskevan kertomuksen viimeistään täytäntöönpanoasetuksen soveltamisen alkamispäivää seuraavana neljäntenä kokonaisena kalenterivuotena.

Tämän kertomuksen pohjalta komissio voi tarvittaessa tehdä esityksiä, joiden tavoitteena on tarkistaa kyseisiä määräaikoja ja lyhentää niitä merkittävästi.

2. Viimeistään ... (*) hallintotoimikunta antaa kertomuksen, jossa keskitytään arvioimaan täytäntöönpanoasetuksen IV osaston I ja III luvun soveltamista erityisesti täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen ja määräaikojen sekä täytäntöönpanoasetuksen 75–85 artiklassa tarkoitettujen perintämenettelyjen osalta.

Euroopan komissio voi kyseisen kertomuksen pohjalta tarvittaessa esittää asianmukaisia ehdotuksia näiden menettelyjen tehokkuuden ja tasapainoisuuden lisäämiseksi.

erityisvaatimukset ja seikat, joihin lääkärintarkastuksen on kohdistuttava.

2. Oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen on toimitettava raportti lääkärintarkastusta pyytäneelle velallislaitokselle. Oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen tekemät havainnot sitovat velallislaitosta.

Velallislaitoksella säilyy kuitenkin oikeus tarkastuttaa etuudensaaja valitsemallaan lääkäriä. Etuudensaajaa voidaan kehottaa palaamaan velallislaitoksen jäsenvaltioon kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että hän pystyy matkustamaan sinne vaarantamatta terveyttään ja että velallislaitos vastaa tähän liittyvistä matka- ja asumiskustannuksista.

(*) Pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

3. Jos etuuksien saaja tai hakija taikka hänen perheenjäsenensä oleskelee tai asuu muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa velallislaitos sijaitsee, etuudensaajan oleskelu- tai asuinpaikan laitos suorittaa velallislaitoksen pyynnöstä hallinnollisen tarkastuksen.

Tässä tapauksessa sovelletaan myös 2 kohtaa.

4. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös perusasetuksen 34 artiklassa tarkoitettujen pitkäaikaishoitoon liittyvien etuuksien saajan tai hakijan hoitotarpeen toteamiseen tai tarkistamiseen.

5. Kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tai toimivaltaiset laitokset voivat sopia erityisistä säännöksistä ja menettelyistä parantaakseen etuuksien hakijoiden ja saajien työmarkkinavalmiuksia täysin tai osittain sekä edistääkseen heidän osallistumistaan oleskelu- tai asuinjäsenvaltiossa tätä varten saatavilla oleviin järjestelmiin tai ohjelmiin.

6. Perusasetuksen 76 artiklan 2 kohdan mukaisesta maksuttoman keskinäisen hallinnollisen yhteistyön periaatteesta poiketen tarkastusten suorittamista pyytänyt velallislaitos hyvittää 1–5 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tosiasialliset kustannukset laitokselle, jota pyydettiin suorittamaan ne.

88 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava Euroopan komissiolle perusasetuksen 1 artiklan m, q ja r alakohdassa ja täytäntöönpanoasetuksen 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyjen elinten sekä täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti nimettyjen laitosten tiedot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille elimille on annettava sähköinen henkilöllisyys, joka koostuu tunnistekoodista ja sähköisestä osoitteesta.

3. Hallintotoimikunta vahvistaa rakenteen, sisällön ja yksityiskohtaiset järjestelyt, myös yhteisen muodon ja mallin, 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamista varten.

4. Täytäntöönpanoasetuksen liitteessä IV annetaan yksityiskohtaiset tiedot julkisesta tietokannasta, joka sisältää 1 kohdassa tarkoitettujen tiedot. Euroopan komissio luo tietokannan ja hallinnoi sitä. Jäsenvaltioiden on kuitenkin vastattava omien kansallisten yhteystietojensa syöttämisestä tietokantaan. Lisäksi jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 1 kohdassa vaadittu kansalliset yhteystiedot on syötetty paikkansapitävästi.

5. Jäsenvaltioiden on vastattava 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ajantasaisuudesta.

89 artikla

Tiedottaminen

1. Hallintotoimikunta laatii tarvittavia tiedotteita, jotta asianomaiset ovat tietoisia oikeuksistaan ja niistä hallinnollisista muodollisuuksista, jotka on täytettävä näiden oikeuksien saamiseksi. Tietojen levittäminen tapahtuu, kun se on mahdollista, sähköisesti julkaisemalla tiedot verkkosivuilla, joihin yleisöllä on pääsy. Hallintotoimikunta varmistaa tietojen säännöllisen päivittämisen ja tarkkailee asiakkaille tarjottujen palvelujen laatua.

2. Perusasetuksen 75 artiklassa tarkoitettu neuvoa-antava komitea voi antaa lausuntoja ja suosituksia tietojen ja niiden levityksen parantamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavat tiedot ovat perusasetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden saatavilla, jotta he saisivat tietoa tällä perusasetuksella ja täytäntöönpanoasetuksella tehdyistä muutoksista voidakseen puolustaa oikeuksiaan. Jäsenvaltiot huolehtivat myös käyttäjästävällisten palvelujen tarjoamisesta.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden laitokset ovat tietoisia kaikista yhteisön säännöksistä ja muista toimista, myös hallintotoimikunnan päätöksistä, ja että ne soveltavat niitä, perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamisalalla ja niissä säädetyin edellytyksin.

90 artikla

Valuutan muuntaminen

Sovellettaessa perusasetusta ja täytäntöönpanoasetusta valuuttojen vaihtokurssi on Euroopan keskuspankin julkaisema viitekurssi. Hallintotoimikunta vahvistaa päivän, jonka mukaan vaihtokurssi määritellään.

91 artikla

Tilastot

Toimivaltaiset viranomaiset laativat perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamista koskevia tilastoja ja toimittavat ne hallintotoimikunnan sihteeristölle. Tiedot kerätään ja järjestetään hallintotoimikunnan määrittelemän suunnitelman ja menetelmän mukaisesti. Euroopan komissio huolehtii tietojen levittämisestä.

92 artikla

Liitteiden muuttaminen

Täytäntöönpanoasetuksen liitteitä I, II, III, IV ja V sekä perusasetuksen liitteitä VI, VII, VIII ja IX voidaan muuttaa komission asetuksella hallintotoimikunnan pyynnöstä.

93 artikla

Siirtymäsäännökset

Perusasetuksen 87 artiklaa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen soveltamisalaan kuuluviin tilanteisiin.

94 artikla

Eläkkeitä koskevat siirtymäsäännökset

1. Jos vakuutustapahtuma sattuu ennen täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivää asianomaisen jäsenvaltion alueella ja jos eläkehakemuksen perusteella ei ollut myönnetty eläkettä ennen mainittua päivää, tällainen hakemus johtaa etuuden myöntämiseen kaksi kertaa niiltä osin kuin etuuksia on myönnettävä tällaisen vakuutustapahtuman perusteella tätä päivää edeltävältä kaudelta:

- kaudelta ennen täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivää asianomaisen jäsenvaltion alueella asetuksen (ETY) N:o 1408/71 mukaisesti tai asianomaisten jäsenvaltioiden välillä voimassa olevien sopimusten mukaisesti;
- kaudelta, joka alkaa täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivänä asianomaisen jäsenvaltion alueella, perusasetuksen mukaisesti.

Jos kuitenkin a alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti laskettu määrä on suurempi kuin b alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti laskettu, asianomaisella henkilöllä on edelleen oikeus määrään, joka on laskettu a alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti.

2. Työkyvyttömyys-, vanhuus- tai perhe-eläke-etuuksia koskeva hakemus, joka on toimitettu jäsenvaltion laitokselle sen päivän jälkeen, jona täytäntöönpanoasetus on tullut voimaan kyseisen jäsenvaltion alueella, johtaa itsestään niiden etuuksien tarkistamiseen, jotka yhden tai useamman jäsenvaltion laitos on myöntänyt tai laitokset ovat myöntäneet samasta vakuutustapahtumasta ennen tätä päivää, perusasetuksen mukaisesti; tällainen tarkistaminen ei saa johtaa myönnetyn etuuden määrän pienemiseen.

95 artikla

Sähköiseen tiedonvaihtoon sovellettava siirtymäkausi

1. Kukin jäsenvaltio voi soveltaa siirtymäkautta täytäntöönpanoasetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaiseen tietojen vaihtamiseen sähköisesti.

Nämä siirtymäkaudet eivät saa ylittää 24:ää kuukautta laskettuna täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivästä.

Jos tarvittavan yhteisön infrastruktuurin (Electronic Exchange of Social Security information, EESSI) käyttöönotto viivästy merkittävästi täytäntöönpanoasetuksen voimaantuloon nähden, hallintotoimikunta voi sopia edellä mainittujen siirtymäkausien pidentämisestä.

2. Hallintotoimikunta vahvistaa 1 kohdassa tarkoitettujen tarvittavien siirtymäkausien käytännön yksityiskohdat perusasetuksen ja täytäntöönpanoasetuksen soveltamista varten tarvittavan tietojen vaihdon varmistamiseksi.

96 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan ... (*)alkaen asetus (ETY) N:o 574/72.

Asetus (ETY) N:o 574/72 pysyy kuitenkin voimassa ja sen oikeusvaikutukset säilyvät seuraavien säädösten osalta:

- neuvoston asetus (EY) N:o 859/2003, annettu 14 päivänä toukokuuta 2003, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi ⁽¹⁾, niin kauan kuin kyseistä asetusta ei kumota tai muuteta;
- neuvoston asetus (ETY) N:o 1661/85, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1985, yhteisön siirtotyöläisten sosiaaliturvaa koskevien sääntöjen teknisestä mukauttamisesta Grönlannin osalta ⁽²⁾, niin kauan kuin kyseistä asetusta ei kumota tai muuteta;
- sopimus Euroopan talousalueesta ⁽³⁾ sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välinen sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta ⁽⁴⁾ ja muut sopimukset, joissa viitataan asetukseen (ETY) N:o 574/72, niin kauan kuin kyseisiä sopimuksia ei muuteta täytäntöönpanoasetuksen perusteella.

2. Yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/49/EY ⁽⁵⁾ sekä yleisesti kaikissa muissa yhteisön säädöksissä olevia viittauksia asetukseen (ETY) N:o 574/72 pidetään viittauksina täytäntöönpanoasetukseen.

97 artikla

Julkaiseminen ja voimaatulo

Tämä asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Se tulee voimaan ... (**).

(*) Pyydetään lisäämään tämän asetuksen voimaantulopäivä.

⁽¹⁾ EÜVL L 124, 20.5.2003, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 20.6.1985, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 114, 30.4.2002, s. 6.

⁽⁵⁾ EYVL L 209, 25.7.1998, s. 46.

(**) Lisätään päivämäärä, joka vastaa sen kuukauden ensimmäistä päivää, joka seuraa julkaisupäivästä laskettua kuuden kuukauden kautta, eikä missään tapauksessa aikaisempaa kuin 1.1.2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

LIITE I

**VOIMAAN JÄÄVIEN KAHDENVÄLISTEN SOPIMUSTEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖKSET JA UUDET
KAHDENVÄLISET TÄYTÄNTÖÖNPANOSOPIMUKSET****(täytäntöönpanoasetuksen 8 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen)**

BELGIA — TANSKA

Kirjeenvaihto 8 päivältä toukokuuta 2006 ja 21 päivältä kesäkuuta 2006, joka koskee sopimusta Belgiassa vakuutetun palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan Tanskassa asuville perheenjäsenille sekä Belgiassa vakuutetuille mutta Tanskassa asuville eläkkeensaajille ja/tai heidän perheenjäsenilleen annetun etuuden korvaamisesta tosiasiallisella määrällä

BELGIA — SAKSA

Sopimus sosiaaliturvamaksujen keräämisestä ja takaisinsuorittamisesta, tehty 29 päivänä tammikuuta 1969.

BELGIA — IRLANTI

Kirjeenvaihto 19 päivältä toukokuuta ja 28 päivältä heinäkuuta 1981, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 70 artiklan 3 kohtaa (luontoisetuuksien ja työttömyysetuuksien kustannusten korvaamisesta luopuminen vastavuoroisesti asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 1 ja 6 luvun mukaisesti) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen vastavuoroisesti).

BELGIA — ESPANJA

Sopimus luontoisetuuksien korvaamisesta asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 säännösten mukaisesti, tehty 25 päivänä toukokuuta 1999.

BELGIA — RANSKA

- a) Sopimus sellaisten rajatyöntekijöiden lääkärintarkastuksista, jotka asuvat yhdessä maassa ja työskentelevät toisessa, tehty 4 päivänä heinäkuuta 1984.
- b) Erilaisten hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti 14 päivänä toukokuuta 1976 tehty sopimus.
- c) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 1408/71 92 artiklan (sosiaaliturvamaksujen periminen) täytäntöönpanosta, tehty 3 päivänä lokakuuta 1977.
- d) Sopimus, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 70 artiklan 3 kohdassa (työttömyysetuuksien kustannukset) säädettyä vastavuoroista korvauksista luopumista, tehty 29 päivänä kesäkuuta 1979.
- e) Hallinnollinen sopimus menettelyistä, joilla 12 päivänä lokakuuta 1978 tehty lisäsopimus sosiaaliturvasta Belgian ja Ranskan välillä pannaan täytäntöön itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevien määräysten osalta, tehty 6 päivänä maaliskuuta 1979.
- f) Kirjeenvaihto 21 päivältä marraskuuta 1994 ja 8 päivältä helmikuuta 1995 vastavuoroisten saatavien selvittämisen menettelystä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93, 94, 95 ja 96 artiklan nojalla.

BELGIA — ITALIA

- a) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta, tehty 12 päivänä tammikuuta 1974.
- b) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 574/72 18 artiklan 9 kohdan täytäntöönpanosta, tehty 31 päivänä lokakuuta 1979.
- c) Asetuksen (ETY) N:o 574/72 93 artiklan mukaista vastavuoroisten saatavien korvaamista koskeva kirjeenvaihto 10 päivältä joulukuuta 1991 ja 10 päivältä helmikuuta 1992.
- d) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 574/72 94 ja 95 artiklan mukaisten vastavuoroisten saatavien ratkaisemista koskevistä yksityiskohtaisista säännöistä, tehty 21 päivänä marraskuuta 2003.

BELGIA — LUXEMBURG

- a) Sopimus sosiaaliturvamaksujen takaisinsuorittamisesta, tehty 28 päivänä tammikuuta 1961.
- b) Asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti 16 päivänä huhtikuuta 1976 tehty sopimus hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvauksista luopumisesta.

BELGIA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

- a) Kirjeenvaihto 4 päivältä toukokuuta ja 14 päivältä kesäkuuta 1976, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen).
- b) Kirjeenvaihto 18 päivältä tammikuuta ja 14 päivältä maaliskuuta 1977, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa (korvausten järjestäminen tai korvaamisesta luopuminen, kun kysymys on asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 1 luvun mukaan annettujen luontoisetuuksien kustannuksista), sellaisena kuin se on muutettuna kirjeenvaihdolla 4 päivältä toukokuuta ja 23 päivältä heinäkuuta 1982 (sopimus sellaisten kustannusten korvaamisesta, jotka syntyvät asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan).

BULGARIA — TŠEKIN TASAVALTA

25 päivänä marraskuuta 1998 tehdyn sopimuksen 29 artiklan 1 ja 3 kohta sekä hallinnollisten ja lääkärintarkastusten aiheuttamien kustannusten korvaamisesta luopumisesta 30 päivänä marraskuuta 1999 laaditun hallinnollisen järjestelyn 5 artiklan 4 kohta.

BULGARIA — SAKSA

Sosiaaliturvasta 17 päivänä joulukuuta 1997 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanosta eläkkeiden osalta tehdyn hallinnollisen sopimuksen 8 ja 9 artikla.

TŠEKIN TASAVALTA — SLOVAKIA

Sosiaaliturvasta 29 päivänä lokakuuta 1992 tehdyn sopimuksen 20 artiklan soveltamisen edellyttämästä työnantajan kotipaikan määrittämisestä ja asuinpaikasta 8 päivänä tammikuuta 1993 tehdyn hallinnollisen järjestelyn 15 ja 16 artikla.

TANSKA — IRLANTI

Kirjeenvaihto 22 päivältä joulukuuta 1980 ja 11 päivältä helmikuuta 1981 vastavuoroisesta sellaisten luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta luopumisesta, jotka on myönnetty sairaus-, äitiys-, tapaturma- ja ammattitautivakuutuksen mukaan, sekä työttömyysetuuksien sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta (asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohta, 63 artiklan 3 kohta ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohta).

TANSKA — KREIKKA

Sopimus sellaisten luontoisetuuksien osittaisesta ja vastavuoroisesta korvauksista luopumisesta, jotka on annettu sairauden, äitiyden, työtaturman tai ammattitaudin vuoksi, sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten korvauksista luopumisesta, tehty 8 päivänä toukokuuta 1986.

TANSKA — ESPANJA

Sopimus 11 päivältä joulukuuta 2006, joka koskee Espanjassa vakuutetun palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan Tanskassa asuville perheenjäsenille sekä Espanjassa vakuutetuille mutta Tanskassa asuville eläkkeensaajille ja/tai heidän perheenjäsenilleen annetun etuuden ennakoiden maksamista, määräaikoja ja korvaamista tosiasiallisella määrällä.

TANSKA — RANSKA

Järjestely 29 päivältä kesäkuuta 1979 ja lisäjärjestely 2 päivältä kesäkuuta 1993, jotka koskevat asetuksen 36 artiklan 3 kohdan ja 63 artiklan 3 kohdan mukaista osittaista korvaamisesta luopumista ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaista vastavuoroista korvaamisesta luopumista (sairauden, äitiyden, työtaturman ja ammattitaudin osalta myönnettävien luontoisetuuksien kustannusten osittainen korvaamisesta luopuminen ja hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen).

TANSKA — ITALIA

Sopimus sairaus-, äitiys-, työtapaturma- tai ammattitautivakuutuksen mukaisten luontoisettuuksien kustannusten korvaamisesta sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta, tehty 18 päivänä marraskuuta 1998.

TANSKA — LUXEMBURG

Sopimus vastavuoroisesta korvauksista luopumisesta, josta on säädetty asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdassa, 63 artiklan 3 kohdassa ja 70 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdassa, tehty 19 päivänä kesäkuuta 1978 (sairauden, äitiyden, työtapaturman ja ammattitautien vuoksi annettujen luontoisettuuksien kustannukset, työttömyysetuuksien kustannukset sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannukset).

TANSKA — ALANKOMAAT

Kirjeenvaihto 30 päivältä maaliskuuta ja 25 päivältä huhtikuuta 1979, sellaisena kuin se on muutettuna 12 päivänä joulukuuta 2006 tehdyllä sopimuksella, joka koskee sellaisten luontoisettuuksien kustannusten korvaamista, jotka on myönnetty sairauden, äitiyden, tapaturman ja ammattitautien vuoksi.

TANSKA — PORTUGALI

Sopimus osittaisesta sairaus-, äitiys-, työtapaturma- tai ammattitautivakuutuksen mukaisesti myönnettyjen luontoisettuuksien sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta, tehty 17 päivänä huhtikuuta 1998.

TANSKA — SUOMI

Sosiaaliturvasta 18 päivänä elokuuta 2003 tehdyn pohjoismaisen sopimuksen 15 artikla: Sopimus kustannusten korvaamisesta luopumisesta vastavuoroisesti asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36, 63 ja 70 artiklan (sairauteen ja äitiyteen, työtapaturmiin ja ammattitauteihin sekä työttömyyteen liittyvien luontoisettuuksien kustannukset) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannukset) mukaisesti.

TANSKA — RUOTSI

Sosiaaliturvasta 18 päivänä elokuuta 2003 tehdyn pohjoismaisen sopimuksen 15 artikla: Sopimus kustannusten korvaamisesta luopumisesta vastavuoroisesti asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36, 63 ja 70 artiklan (sairauteen ja äitiyteen, työtapaturmiin ja ammattitauteihin sekä työttömyyteen liittyvien luontoisettuuksien kustannukset) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannukset) mukaisesti.

TANSKA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Kirjeenvaihto 30 päivältä maaliskuuta ja 19 päivältä huhtikuuta 1977, sellaisena kuin se on muutettuna kirjeenvaihdolla 8 päivänä marraskuuta 1989 ja 10 päivänä tammikuuta 1990, joka koskee sopimusta luontoisettuuksien sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta.

SAKSA — LUXEMBURG

- a) Sopimus hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvauksista luopumisesta, joka on tehty asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tehty 14 päivänä lokakuuta 1975.
- b) Sopimus sosiaaliturvamaksujen keräämisestä ja takaisinsuorittamisesta, tehty 14 päivänä lokakuuta 1975.
- c) Sopimus, joka on tehty 25 päivänä tammikuuta 1990 ja joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 20 artiklan ja 22 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan soveltamista.

VIRO — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Viron tasavallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten välinen järjestely, valmistunut 29 päivänä maaliskuuta 2006, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaan ja 63 artiklan 3 kohtaan liittyen tämän asetuksen mukaisten luontoisettuuksien kustannusten muista korvausmenetelmistä molemmissa maissa 1 päivästä toukokuuta 2004 alkaen.

IRLANTI — RANSKA

Kirjeenvaihto 30 päivältä heinäkuuta 1980 ja 26 päivältä syyskuuta 1980, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 63 artiklan 3 kohtaa (luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta luopuminen) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (luopuminen hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta).

IRLANTI — LUXEMBURG

Kirjeenvaihto 26 päivältä syyskuuta 1975 ja 5 päivältä elokuuta 1976, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 63 artiklan 3 kohtaa sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (sellaisten luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta luopuminen, jotka on myönnetty asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 1 tai 4 luvun säännösten mukaisesti, ja luopuminen asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklassa tarkoitettujen hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta).

IRLANTI — ALANKOMAAT

Kirjeenvaihto 22 päivältä huhtikuuta ja 27 päivältä heinäkuuta 1987, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 70 artiklan 3 kohtaa (kustannusten korvaamisesta luopuminen sellaisten etuuksien osalta, jotka on myönnetty asetuksen (ETY) N:o 1408/71 69 artiklaa sovellettaessa) ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (kustannusten korvaamisesta luopuminen sellaisten hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten osalta, joita tarkoitetaan asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklassa).

IRLANTI — RUOTSI

Sopimus sairauden, äitiyden, työtaturmien tai ammattitautien vuoksi annettujen luontoisetuuksien kustannusten sekä hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta, tehty 8 päivänä marraskuuta 2000.

IRLANTI — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Kirjeenvaihto 9 päivältä heinäkuuta 1975, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 63 artiklan 3 kohtaa (korvausten järjestäminen tai sellaisten luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta luopuminen, jotka on annettu asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 1 tai 4 luvussa säädettyjen edellytysten mukaan) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen).

KREIKKA — ALANKOMAAT

Kirjeenvaihto 8 päivältä syyskuuta 1992 ja 30 päivältä kesäkuuta 1993 korvausmenettelyistä laitosten välillä.

ESPANJA — PORTUGALI

- a) Hallinnollisen järjestelyn, tehty 22 päivänä toukokuuta 1970, 42, 43 ja 44 artikla (työttömyysetuuksien maastavienti). Tämä kohta on voimassa kaksi vuotta asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisen alkamispäivästä.
- b) Sopimus, tehty 2 päivänä lokakuuta 2002, yksityiskohtaisista järjestelyistä terveydenhuoltoon liittyvien vastavuoroisten saatavien hallinnointia ja selvittämistä varten, jotta helpotetaan ja nopeutetaan saatavien hoitamista.

ESPANJA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Sopimus, tehty 18 päivänä kesäkuuta 1999, asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 säännösten mukaisesti myönnettyjen luontoisetuuksien kustannusten korvaamisesta.

RANSKA — SAKSA

Sopimus perusasetuksen 92 artiklan täytäntöönpanemiseksi, tehty 26 päivänä toukokuuta 1981 (sosiaaliturvamaksujen periminen).

RANSKA — ESPANJA

Sopimus, tehty 17 päivänä toukokuuta 2005, erityisjärjestelyistä terveydenhuoltoetuuksiin liittyvien vastavuoroisten saatavien hallinnointia ja selvittämistä varten asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti.

RANSKA-ITALIA

- a) Yksityiskohtaisia sääntöjä vastavuoroisten saatavien selvittämisestä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93 artiklan mukaan koskeva kirjeenvaihto 14 päivältä toukokuuta ja 2 päivältä elokuuta 1991.
- b) Täydentävä kirjeenvaihto 22 päivältä maaliskuuta ja 15 päivältä huhtikuuta 1994 vastavuoroisten saatavien selvittämismenettelystä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93, 94, 95 ja 96 artiklan mukaisesti.
- c) Kirjeenvaihto 2 päivältä huhtikuuta 1997 ja 20 päivältä lokakuuta 1998, jolla muutetaan a ja b alakohdassa mainittua kirjeenvaihtoa vastavuoroisten saatavien selvittämismenettelystä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93, 94, 95 ja 96 artiklan mukaisesti.
- d) Sopimus asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista korvauksista luopumisesta tilanteissa, joissa on pyydetty edellä mainitun asetuksen 51 artiklan mukaisia hallinnollisia tarkastuksia ja lääkärintarkastuksia, tehty 28 päivänä kesäkuuta 2000.

RANSKA — LUXEMBURG

- a) Sopimus korvauksista luopumisesta, josta on säädetty 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdassa sellaisten sairaus- tai äitiysvakuutuksen luontoisetuksien kustannuksien osalta, jotka on annettu työntekijän perheenjäsenille, jotka eivät asu samassa maassa kuin työntekijä, tehty 2 päivänä heinäkuuta 1976.
- b) Sopimus korvauksista luopumisesta, josta on säädetty 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdassa sellaisten sairaus- tai äitiysvakuutuksen luontoisetuksien kustannuksien osalta, jotka on annettu aiemmille rajatyöntekijöille, heidän perheenjäsenilleen tai heidän jälkeensä eläville, tehty 2 päivänä heinäkuuta 1976.
- c) Sopimus korvauksista luopumisesta hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten osalta, josta on säädetty 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdassa, tehty 2 päivänä heinäkuuta 1976.
- d) Kirjeenvaihto 17 päivältä heinäkuuta ja 20 päivältä syyskuuta 1995, joka koskee yksityiskohtaisia sääntöjä vastavuoroisten saatavien selvittämisestä asetuksen (ETY) N:o 574/72 93, 95 ja 96 artiklan nojalla.

RANSKA — ALANKOMAAT

- a) Sopimus hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopumisesta asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tehty 28 päivänä huhtikuuta 1997.
- b) Sopimus erityisehdoista, joita sovelletaan määritettäessä luontoisetuksien osalta korvattavia määriä asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti, tehty 29 päivänä syyskuuta 1998.
- c) Sopimus erityisehdoista sairaus- ja äitiysvakuutuksiin liittyvien vastavuoroisten saatavien hallinnoinnista ja selvittämisestä asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti, tehty 3 päivänä helmikuuta 1999.

RANSKA — PORTUGALI

Asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti tehty sopimus erityisesti yksityiskohtaisista säännöistä terveydenhoitoon liittyvien vastavuoroisten saatavien hallinnoinniksi ja selvittämiseksi, tehty 28 päivänä huhtikuuta 1999.

RANSKA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

- a) Kirjeenvaihto 25 päivältä maaliskuuta ja 28 päivältä huhtikuuta 1997, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan säännöksiä (hallinnollisista tarkastuksista ja lääkärintarkastuksista aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta luopuminen).
- b) Asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti tehty sopimus erityisistä menettelyistä luontoisetuksiin liittyvien korvattavien määrien määrittämisestä, tehty 8 päivänä joulukuuta 1998.

ITALIA — SAKSA

Sopimus sosiaaliturvamaksujen keräämisestä ja palauttamisesta, tehty 3 päivänä huhtikuuta 2000.

ITALIA — ESPANJA

Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa (sairauteen ja äitiyteen liittyvien luontoisetuksien korvaaminen) ja täytäntöönpanoasetuksen 93, 94, 95 ja 100 artiklaa sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 102 artiklan 5 kohtaa (sairaus- ja äitiysvakuutus- ja myöhästyneiden hakemusten korvausmenettelyt) koskeva 21 päivänä marraskuuta 1997 tehty sopimus uudesta menettelystä terveydenhuoltokustannusten korvaamisen kehittämiseksi ja yksinkertaistamiseksi.

ITALIA — ALANKOMAAT

Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdasta ja 63 artiklan 3 kohdasta 24 päivänä joulukuuta 1996/27 päivänä helmikuuta 1997 tehty sopimus.

ITALIA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Italian tasavallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten välinen järjestely, allekirjoitettu 15 päivänä joulukuuta 2005, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaan ja 63 artiklan 3 kohtaan liittyen tämän asetuksen mukaisten luontoisetuuksien kustannusten muista korvausmenetelmistä molemmissa maissa 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen.

LUXEMBURG — ITALIA

Yleisen sosiaaliturvasopimuksen (sairausvakuutus maatalouden työntekijöille) säännösten yksityiskohtaiseksi täytäntöönpanemiseksi 19 päivänä tammikuuta 1955 tehdyn hallinnollisen sopimuksen 4 artiklan 5 ja 6 kohta.

LUXEMBURG — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Kirjeenvaihto 18 päivältä joulukuuta 1975 ja 20 päivältä tammikuuta 1976, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan säännöksiä (luopuminen sellaisten kustannusten korvaamisesta, jotka ovat seurausta asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklassa tarkoitetuista hallinnollisista tarkastuksista ja lääkärintarkastuksista).

UNKARI — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Unkarin tasavallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten välinen järjestely, valmistunut 1 päivänä marraskuuta 2005, asetuksen (EY) N:o 883/2004 35 artiklan 3 kohtaan ja 41 artiklan 2 kohtaan liittyen asetuksen mukaisten luontoisetuuksien kustannusten muista korvausmenetelmistä molemmissa maissa 1 päivästä toukokuuta 2004 alkaen.

MALTA — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Maltan ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten välinen järjestely, valmistunut 17 päivänä tammikuuta 2007, asetuksen (EY) N:o 883/2004 35 artiklan 3 kohtaan ja 41 artiklan 2 kohtaan liittyen asetuksen mukaisten luontoisetuuksien kustannusten muista korvausmenetelmistä molemmissa maissa 1 päivästä toukokuuta 2004 alkaen.

ALANKOMAAT — BELGIA

- a) Sopimus sosiaaliturvamaksujen keräämisestä ja takaisinsuorittamisesta, tehty 21 päivänä maaliskuuta 1986, ja 25 päivänä marraskuuta 1970 tehty hallinnollinen järjestely tämän sopimuksen täytäntöönpanosta.
- b) Sopimus hoitovakuutuksesta, tehty 13 päivänä maaliskuuta 2006.
- c) Sopimus sairaus-, äitiys- ja työkyvyttömyysvakuutuksesta, tehty 12 päivänä elokuuta 1982.

ALANKOMAAT — SAKSA

- a) 18 päivänä huhtikuuta 2001 tehtyä sopimusta koskevien, 18 päivänä huhtikuuta 2001 tehtyjen hallinnollisten järjestelyjen 9 artikla (eläkkeiden maksaminen).
- b) Sopimus sosiaalivakuutusmaksujen takaisinsuorittamisesta, tehty 21 päivänä tammikuuta 1969.

ALANKOMAAT — ESPANJA

Alankomaiden ja Espanjan välinen sopimus, tehty 21 päivänä helmikuuta 2000, jolla helpotetaan sairaus- ja äitiysvakuutusetuuksiin liittyvien vastavuoroisten saatavien selvittämistä sovellettaessa asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 säännöksiä.

ALANKOMAAT — LUXEMBURG

Sopimus hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvauksista luopumisesta asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tehty 1 päivänä marraskuuta 1976.

ALANKOMAAT — PORTUGALI

Sopimus luontoisetuksien korvaamisesta sairaus- ja äitiystapauksissa, tehty 11 päivänä joulukuuta 1987.

ALANKOMAAT — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

- a) Sopimuksen, joka on tehty 11 päivänä elokuuta 1954, täytäntöönpanemiseksi 12 päivänä kesäkuuta 1956 tehdyn hallinnollisen järjestelyn 3 artiklan toinen virke.
- b) Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa koskeva kirjeenvaihto 25 päivältä huhtikuuta ja 26 päivältä toukokuuta 1986 (luontoisetuksien kustannusten korvaaminen tai korvauksista luopuminen), sellaisena kuin se on muutettuna.

ITÄVALTA — SAKSA

Työttömyysvakuutuksesta 19 päivänä heinäkuuta 1978 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanosta 2 päivänä elokuuta 1979 tehdyn sopimuksen II jakson 1 kohtaa ja III jaksoa sovelletaan edelleen henkilöihin, jotka ovat työskennelleet rajatyöntekijöinä 1 päivänä tammikuuta 2005 tai ennen sitä ja joutuneet työttömiksi ennen 1 päivää tammikuuta 2011.

PUOLA — SAKSA

Vanhuseläkkeistä ja työtaturmiin liittyvistä etuuksista 9 päivänä lokakuuta 1975 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanosta 11 päivänä tammikuuta 1977 tehty sopimus.

PORTUGALI — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Järjestely, tehty 8 päivänä kesäkuuta 2004, luontoisetuksien kustannusten muista korvausmenetelmistä molemmissa maissa 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen.

SUOMI — RUOTSI

Sosiaaliturvasta 18 päivänä elokuuta 2003 tehdyn pohjoismaisen sopimuksen 15 artikla: Sopimus kustannusten korvaamisesta luopumisesta vastavuoroisesti perusasetuksen 36, 63 ja 70 artiklan (sairauteen ja äitiyteen, työtaturmiin ja ammattitaitoihin sekä työttömyyteen liittyvien luontoisetuksien kustannukset) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannukset) mukaisesti.

SUOMI — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Kirjeenvaihto 1 ja 20 päivältä kesäkuuta 1995, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohtaa ja 63 artiklan 3 kohtaa (luontoisetuksien kustannusten korvaaminen tai korvaamisesta luopuminen) ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohtaa (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kustannusten korvaamisesta luopuminen).

RUOTSI — ESPANJA

Sopimus, tehty 1 päivänä joulukuuta 2004, asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 mukaisesti maksettujen luontoisetuksien kustannusten korvaamisesta.

RUOTSI — LUXEMBURG

Sosiaaliturvamenojen korvaamisesta 27 päivänä marraskuuta 1996 tehty järjestely.

RUOTSI — YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdan ja 63 artiklan 3 kohdan (luontoisetuksien kustannusten korvaaminen tai korvaamisesta luopuminen) sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 105 artiklan 2 kohdasta (hallinnollisten tarkastusten ja lääkärintarkastusten kulujen korvaamisesta luopuminen) 15 päivänä huhtikuuta 1997 tehty järjestely.

LIITE II

VIRKAMIESTEN ERITYISJÄRJESTELMÄT

(täytäntöönpanoasetuksen 31 ja 41 artiklassa tarkoitetut)

- A. Niihin virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston I luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä

Saksa

Virkamiesten erityinen sairausvakuutusjärjestelmä.

- B. Niihin virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston I luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta 19 artiklaa, 27 artiklan 1 kohtaa ja 35 artiklaa

Espanja

Virkamiesten erityinen sosiaaliturvajärjestelmä

Asevoimien erityinen sosiaaliturvajärjestelmä

Tuomioistuini- ja hallinto henkilöstön erityinen sosiaaliturvajärjestelmä.

- C. Niihin virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston II luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä

Saksa

Virkamiesten erityinen tapaturmavakuutusjärjestelmä.

LIITE III

**JÄSENVALTIOT, JOTKA KÄYTTÄVÄT LUONTOISETUUKSIEN KUSTANNUSTEN KORVAAMISESSA
KIINTEITÄ MÄÄRIÄ****(täytäntöönpanoasetuksen 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut)**

IRLANTI

ESPANJA

ITALIA

MALTA

ALANKOMAAT

PORTUGALI

SUOMI

RUOTSI

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

—

LIITE IV

YKSITYISKOHTAISET TIEDOT TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUKSEN 88 ARTIKLAN 4 KOHDASSA TARKOITETUSTA TIETOKANNASTA

1. Tietokannan sisältö

Asianomaisten elinten sähköisessä hakemistossa (URL) on mainittava:

- a) elinten nimet jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä sekä englanniksi
- b) tunnistekoodi ja EESSI:n mukainen sähköinen osoite
- c) niiden tehtävä perusasetuksen 1 artiklan m, q ja r alakohdassa sekä täytäntöönpanoasetuksen 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa olevien määritelmien perusteella
- d) niiden toimivalta erilaisten riskien, etuustyyppien, järjestelmien ja maantieteellisen kattavuuden osalta
- e) mitä perusasetuksen osaa elimet soveltavat
- f) seuraavat yhteystiedot: postiosoite, puhelin, faksi, sähköpostiosoite ja URL-osoite
- g) kaikki muut perusasetuksen tai täytäntöönpanoasetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot

2. Tietokannan hallinnointi

- a) Sähköisestä hakemistosta huolehtii EESSI Euroopan komission tasolla.
- b) Jäsenvaltiot ovat vastuussa elimiä koskevien tarvittavien tietojen keräämisestä ja tarkistamisesta sekä kaikkien niiden vastuulla olevien merkintöjen ja niiden muutosten toimittamisesta ajoissa Euroopan komissiolle.

3. Pääsy

Toiminnan edellyttämiin ja hallinnollisiin tarkoituksiin käytettävät tiedot eivät ole julkisia.

4. Turvallisuus

Kaikki tietokantaan tehtävät muutokset (lisäykset, päivitykset, poistot) kirjataan. Ennen kuin käyttäjät pääsevät hakemistoon muuttamaan merkintöjä, heidät tunnistetaan ja todennetaan. Ennen muutosten tai merkintöjen tekemistä tarkistetaan, että käyttäjällä on valtuudet suorittaa toiminto. Kaikki toiminnot, joita yritetään suorittaa ilman valtuuksia, evätään ja kirjataan.

5. Kielet

Tietokannan kieli on pääsääntöisesti englanti. Elinten nimet ja yhteystiedot olisi lisättävä myös jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä.

LIITE V

JÄSENVALTIOT, JOTKA MÄÄRITTÄVÄT VASTAVUOROISESTI PERUSASETUKSEN 65 ARTIKLAN 6 KOHDAN KOLMANNESSA VIRKKEESSÄ TARKOITETUN KORVAUKSEN ENIMMÄISMÄÄRÄN NIIDEN TYÖTTÖMYYS-ETUUKSIEN KESKIMÄÄRÄN PERUSTEELLA, JOTKA ON ANNETTU NÄIDEN JÄSENVALTIOIDEN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAISESTI EDELLISENÄ KALENTERIVUONNA (täytäntöönpanoasetuksen 70 artiklassa tarkoitetut)

BELGIA

TŠEKIN TASAVALTA

SAKSA

ITÄVALTA

SLOVAKIA

SUOMI

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 29.4.2004 asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽¹⁾ sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (jäljempänä 'perusasetus'), jolla on tarkoitus korvata asetus (ETY) N:o 1408/71 ⁽²⁾.

Perusasetuksen 89 artiklassa edellytetään, että asetuksen täytäntöönpanomenettelyistä annetaan erillinen asetus. Tätä varten komissio esitti asetusehdotuksen neuvostolle 31.1.2006. Ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 42 ja 308 artiklaan.

Perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 9.7.2008 ⁽³⁾. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 26.10.2006 ⁽⁴⁾.

Komissio esitti 15.10.2008 muutetun ehdotuksensa, jossa se hyväksyi 159 Euroopan parlamentin esittämistä 162 tarkistuksesta.

EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvosto vahvisti yksimielisesti yhteisen kantansa 17.12.2008.

II TAVOITE

Ehdotuksen tarkoituksena on suorittaa loppuun sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen alalla nykyään sovellettavien sääntöjen ajanmukaistaminen vahvistamalla asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelyt ja korvaamalla näin voimassa oleva täytäntöönpanoasetus (asetus (ETY) N:o 574/72). Erityisesti sillä pyritään määrittämään kaikille osapuolille (vakuutetuille henkilöille, tapauksen mukaan näiden työnantajille, sosiaaliturvalaitoksille sekä jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille) menettelyt perusasetuksessa annettujen sääntöjen käytännön täytäntöönpanoa varten. Ehdotuksella pyritään myös parantamaan nykyisiä menettelyjä yksinkertaistamalla niitä ja selkeyttämällä eri osapuolten oikeudet ja velvollisuudet. Sillä pyritään lisäksi mahdollistamaan laitosten välinen tiiviimpi yhteistyö varsinkin jäsenvaltioiden välisen sähköisen tiedonvaihdon avulla.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleisiä huomautuksia

a) Komission muutettu ehdotus

Euroopan parlamentti esitti komission ehdotukseen 162 tarkistusta. Näistä 160 otettiin huomioon komission muutetussa ehdotuksessa kokonaan, osittain tai uudelleen muotoiltuna (tarkistukset 1–25, 27–54 ja 56–162). Kahta tarkistusta komissio ei voinut kuitenkaan hyväksyä (tarkistukset 26 ja 55).

b) Neuvoston yhteinen kanta

Neuvosto saattoi hyväksyä 162:stä tarkistuksesta 146 komission muutettuun ehdotukseen joko kokonaan tai osittain sisällytettyä tarkistusta eli tarkistukset 2, 4, 5, 7, 8, 12–14, 17–25, 27–34, 36–47, 49–54, 56–71, 74–78, 80–88, 90–107, 109–132, 134–146, 147 (ensimmäinen osa), 148 (ensimmäinen osa), 149 ja 152–162.

⁽¹⁾ EUVL L 166, 30.4.2004, oikaisu EUVL L 200, 7.6.2004, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuvien palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä, EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1992/2006 (EUVL L 392, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁴⁾ EUVL C 324, 30.12.2006, s. 59.

Lisäksi neuvosto hyväksyi uudelleenmuotoiltuna seuraavien tarkistusten taustalla olevat periaatteet:

- Tark. 3 (uusi johdanto-osan 8a kappale): neuvosto on täysin samaa mieltä tarkistuksen sisällöstä, mutta katsoi, että viimeinen virke olisi muotoiltava uudelleen yleisemmin yhteisen kannan johdanto-osan 10 kappaleen viimeisen virkkeen mukaisesti.
- Tark. 6 ja 9, jotka koskevat "yhteyspisteen" ja "vakiomuotoisen sähköisen viestin" määritelmiä 1 artiklan 2 kohdan a ja d alakohdassa: neuvosto katsoi, että näitä määritelmiä olisi tarkistettava sen mukaan, millaisia tuloksia siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnassa saadaan EESSI-hankkeen (sosiaaliturvatietojen sähköinen vaihto) yhteydessä (yhteisen kannan 1 artiklan 2 kohdan a alakohta).
- Tark. 10 (2 artiklan uusi -1 kohta): neuvosto katsoi, että tarkistuksen sanamuotoa olisi hieman muutettava ja että vammaisten rinnalla olisi mainittava vanhukset (yhteisen kannan 2 artiklan 1 kohta).
- Tark. 11 (2 artiklan 1 kohta): neuvosto katsoi, että tässä on käytettävä sanaa "viipymättä" eikä ilmausta "asianomaisen jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädännössä vahvistettujen määräaikojen mukaisesti", koska tällaiset määrääjät voivat eräissä tapauksissa olla melko pitkiä tai päinvastaisessa tapauksessa niitä ei ehkä säädetä kansallisessa lainsäädännössä. Tämä on horisontaalinen kysymys, joka koskee kaikkia määräaikoihin liittyviä tarkistuksia (yhteisen kannan 2 artiklan 2 kohta).
- Tark. 15 (3 artiklan 2 kohta): neuvosto saattoi hyväksyä tästä tarkistuksesta vain ensimmäisen kohdan, koska se katsoi, että parlamentin tämän tarkistuksen muissa osissa ehdottamat yksityiskohtaiset säännökset saattaisivat puuttua jäsenvaltioiden sisäisiin järjestelyihin tällä alalla, jota joka tapauksessa säännellään jo direktiivillä 95/46/EY (yhteisen kannan 3 artiklan 2 kohta).
- Tark. 16 (3 artiklan 3 kohta): samoin kuin tarkistuksen 11 kohdalla neuvosto kannatti tässäkin edellä mainituista syistä sanan "viipymättä" käyttöä eikä viittaamista kansallisiin määräaikoihin (yhteisen kannan 3 artiklan 3 kohta). Sama huomautus pätee myös komission ehdotuksen 27 artiklan 5 kohtaan, 49 artiklan 1 kohtaan sekä 51 artiklan 2 kohtaan (yhteisen kannan 27 artiklan 5 kohta, 49 artiklan 1 kohta sekä 51 artiklan 2 kohta).
- Tark. 26 (6 artiklan 4 kohta): neuvosto on samaa mieltä artiklan sisällöstä, mutta katsoi, että tekstiä olisi vielä selkeytettävä yhteisen kannan 6 artiklan 5 kohtaa noudattaen.
- Tark. 48 (17 artiklan 3 kohta): neuvosto on samaa mieltä tarkistuksen sisällöstä, mutta katsoi, että teksti olisi muotoiltava uudelleen ja siinä olisi viitattava asianomaiseen jäsenvaltioon, kuten yhteisen kannan 16 artiklan 3 kohdassa.
- Tark. 72 (26 artiklan 2 kohta, viimeinen alakohta): neuvosto katsoi, että lupapyyntöön vastaamisessa olisi mahdotonta noudattaa 15 kalenterivuorokauden määräaika. Tällainen määräaika olisi neuvoston mielestä asetettava kansallisessa lainsäädännössä (yhteisen kannan 26 artiklan 2 kohta).
- Tark. 73 (26 artiklan 3 kohta): neuvosto katsoi, että tämän säännöksen ainoana tavoitteena on säätää menettely sen laitoksen määrittämiseksi, joka myöntää luvan silloin, kun henkilö ei asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa. Se ei kata muita tilanteita, joissa lupaa ei pitäisi evätä, sillä tällaiset tapaukset kuuluvat selkeästi perusasetuksen piiriin (yhteisen kannan 26 artiklan 3 kohta).
- Tark. 97 ja 98 (43 artiklan 1 kohta ja 43 artiklan 3 kohdan uusi alakohta): vaikka nämä tarkistukset ovat neuvoston mielestä hyväksyttäviä, se kuitenkin katsoi, että artiklan otsikko olisi muutettava kuulumaan seuraavasti: "Etuuksien laskemista koskevat lisäsäännökset".

Neuvosto ei kuitenkaan pitänyt suotavana seuraavien tarkistusten ottamista mukaan:

- Tark. 1 (johdanto-osan kolmas kappale, joka koskee yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja vaihdossa): neuvosto katsoi, että tämä kiinteästi tarkistukseen 15 (ks. jäljempänä) liittyvä tarkistus on tarpeeton, koska kysymystä olisi paras käsitellä 3 artiklan 2 kohdassa. Neuvosto katsoi näin ollen, että tässä johdanto-osan kappaleessa olisi säilytettävä komission alkuperäisen ehdotuksen teksti (yhteisen kannan johdanto-osan 3 kappale).
- Tark. 35 (12 artiklan uusi 6a kohta): neuvosto päätti poistaa tämän säännöksen, koska hallinto-toimikunta katsoi selvityksessään, että se ei ole teknisesti välttämätön ottaen huomioon, että mitään mahdollista kielteistä vaikutusta henkilöiden oikeuksiin ei ole.
- Tark. 55 (19 artiklan 2 kohta): tässä tarkistuksessa esitetään, että sovellettavaa lainsäädäntöä koskevasta todistuksesta käy ilmi työnantajan maksama palkka. Neuvosto yhtyi komission näkemykseen siinä, että tässä tarkistuksessa edellytetään enemmän kuin sosiaaliturvan kannalta tarvittavia tietoja ja tämän vuoksi se menee asetuksen tavoitteita pidemmälle (yhteisen kannan 19 artiklan 2 kohta).
- Tark. 79 (26 artiklan 6 kohta): neuvoston näkemyksen mukaan toimivaltaisen laitoksen olisi vastattava vakuutetun hoitoon erottamattomasti liittyvistä matka- ja oleskelukustannuksista edellyttäen, että tätä edellytetään laitoksen soveltamassa kansallisessa lainsäädännössä ja että lupa on myönnetty. Neuvosto ei voinut hyväksyä myöskään tarkistuksen loppuosaa, joka koskee vammaisen henkilön saattajan matka- ja oleskelukustannusten korvaamista. Se katsoi, että tämä ei kuulu sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamiseen, koska se johtaisi siihen, että jäsenvaltion olisi annettava uusi sairausvakuutukseen kuuluva etuus (yhteisen kannan 26 artiklan 6 kohta).

On kuitenkin huomattava, että vammaisten erityistarpeet on otettu huomioon, sillä neuvosto hyväksyi tarkistuksen 10 (ks. edellä 2 artiklan uusi -1 alakohta) hieman muutettuna.

- Tark. 164, 165, 166 ja 167 (66 artikla — Saatavien esittämistä ja maksamista koskevat määräajat): neuvosto katsoi olevan tarpeen pidentää komission ehdottamia määräaikoja saatavien esittämiseksi (12 kuukautta) ja maksamiseksi (18 kuukautta) sekä riitojen ratkaisemiseksi (36 kuukautta). Neuvosto ei tämän vuoksi voinut hyväksyä komission ehdottamien määräaikojen säilyttämiseen tähtäviä tarkistuksia 164–167, sillä useimmat jäsenvaltiot katsoivat, että tällaiset määräajat voitaisiin ottaa käyttöön vasta kokemuksen pohjalta ja laitosten välistä tiedonvaihtoa todennäköisesti nopeuttavan tekniikan kehittymisen perusteella. Tässä suhteessa olisi pidettävä mielessä, että ehdotetussa asetuksessa edellytetään jo menettelyjen nopeuttamiseksi osasuorituksia ja viivästyskorkoja.

Koska tämä kysymys kuitenkin on Euroopan parlamentille tärkeä, neuvosto sopi erityisen uudelleentarkastelulausekkeen lisäämisestä yhteisen kannan 86 artiklan 1 kohtaan, jonka mukaan täytäntöönpanoasetuksen 67 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja tarkastellaan uudelleen viimeistään neljän vuoden kuluttua täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivästä hallinto- ja toimikunnan selvityksen pohjalta. Tällä uudelleentarkastelulla pyritään määräaikojen huomattavaan lyhentämiseen.

Komissio on hyväksynyt neuvoston vahvistaman yhteisen kannan.

2. Yksittäiset huomautukset

Ehdotuksen 2 artiklan 4 kohta: neuvosto katsoi, että komission ehdotuksen tekstiä, jonka Euroopan parlamentti haluaa säilyttää, olisi vielä selkeytettävä ja että tässä olisi mainittava vain yhteyselin, koska tässä kohdassa on kysymys ainoastaan tiedonvaihtoon osallistuvista elimistä eikä tavasta, jolla tällaisia tietoja vaihdetaan (yhteisen kannan 2 artiklan 4 kohta). Samassa hengessä neuvosto katsoi, että tarkistus 108 voitaisiin hyväksyä, jos siihen lisätään ilmaus yhteyslaitoksen ominaisuudessaan, jotta jäsenvaltiot voivat organisoida tiedonvaihtojärjestelmänsä (yhteisen kannan 47 artiklan 1 kohta). Tarpeettoman byrokratian välttämiseksi laitosten välisen tiedonvaihdon ei myöskään pitäisi aina olla automaattista. Tässä mielessä myös tarkistus 89 voitaisiin hyväksyä, jos lisätään sana "tarvittaessa" (yhteisen kannan 27 artiklan 9 kohta).

Neuvosto katsoi, että 3 artiklan otsikossa sana "etuudensaajien" olisi korvattava sanoilla "asianomaisten henkilöiden", jotta tulisi selkeämmin esiin, että tätä säännöstä sovelletaan perusasetuksen soveltamisalaan kuuluviin henkilöihin eikä etuudensaajiin yleensä. Lisäksi neuvosto katsoi, että tämän artiklan 4–8 kohta olisi poistettava. Komission ehdotuksen 4–7 kohdan, jotka koskevat vastaanottotodistuksen antamista lähetettäessä asiakirjoja jäsenvaltiosta toiseen, sen oikeudellisia vaikutuksia ja muutoksenhakukeinoja, katsottiin puuttuvan kansalliseen toimivaltaan. Artiklan 8 kohdasta, joka koskee asianomaiselle henkilölle sähköisesti lähetettäviä päätöksiä, oltiin sitä mieltä, että kysymys kuuluu pikemmin 4 artiklaan. Säännös on sen vuoksi sisällytetty yhteisen kannan 4 artiklan 3 kohtaan.

Neuvosto katsoi, että komission alkuperäisen ehdotuksen 4 artiklan 2 kohta, jonka parlamentti haluaa säilyttää, on ristiriidassa sen järjestelmän kanssa, jonka jäsenvaltiot ottavat käyttöön. Neuvoston näkemyksen mukaan säännöksen sanamuotoa olisi muutettava, jotta siitä kävisi ilmi, että tietojen siirto laitosten tai yhteyselinten välillä on tehtävä sähköisesti joko suoraan tai yhteyspisteiden välityksellä, sillä yhteyspisteet toimivat sähköisinä yhteyspisteinä (yhteisen kannan 4 artiklan 2 kohta).

Neuvosto oli sitä mieltä, että sekä 5 artiklan otsikossa että sen tekstiosassa olisi englanninkielisessä toisinnossa käytettävä termiä "*supporting evidence*" eikä "*supporting documents*". Tässä on kysymys näytöstä, jonka perusteella asiakirja annetaan ja joka ei sido laitoksia toisessa jäsenvaltiossa, ellei se ole osa johonkin asiakirjaan sisältyviä tietoja. Lisäksi neuvosto katsoi, että artiklan viittaus veroviranomaisten päätöksiin olisi poistettava, koska joko yhteisö ei ole asiassa toimivaltainen taikka tätä kysymystä käsitellään muissa yhteisön säädöksissä (yhteisen kannan 5 artikla).

Neuvosto on samaa mieltä komission ehdotuksen 5 artiklan 3 kohdan sisällöstä, jonka parlamentti säilytti, mutta katsoi kuitenkin, että teksti olisi muotoiltava uudelleen niin että kohdassa säädettäisiin, että laitosten on pyrittävä ratkaisemaan kaikki riidat vähintään kuukautta ennen kuin ne saavat oikeuden viedä asian hallintotoimikuntaan. Tämä selvennys tuntui olevan tarpeen, jotta jäsenvaltioita kannustettaisiin sopimaan asioista kahdenvälisesti sen sijaan että ne veisivät riita-asioita automaattisesti hallintotoimikunnan käsittelyyn. Tärkeää on myös se, että tällaiset pyynnöt tehdään toimivaltaisten viranomaisten eikä kunkin yksittäisen laitoksen kautta (yhteisen kannan 5 artiklan 4 kohta).

Neuvosto katsoi, että 6 artiklan 2 kohdassa olisi täsmennettävä etuuksien olevan raha- tai luontoisuuksia. Ehdotuksen 6 artiklan otsikkoa olisi muutettava vastaavasti eli siten, että termin "maksaminen" sijasta käytetään termiä "myöntäminen" (yhteisen kannan 6 artikla).

Neuvoston näkemyksen mukaan 7 artiklan otsikko olisi muotoiltava uudelleen sen täsmentämiseksi, että artikla liittyy etuuksien ja maksujen väliaikaiseen laskemiseen. Artiklan 2 kohtaan olisi lisättävä sanat "tai asiakirjat", jotta maksujen tai etuuksien lopulliseen laskentaan tarvittavat tiedot sisältyisivät myös asiakirjoihin (yhteisen kannan 7 artikla).

Neuvosto saattoi hyväksyä komission ehdotuksen 8 artiklan 1 kohdan säilyttämisen edellyttäen, että viittaus 8 artiklaan korjataan viittaukseksi 8 artiklan 1 kohtaan (yhteisen kannan 8 artiklan 1 kohta).

Ehdotuksen 9 artiklassa olisi mainittava "viranomaiset ja laitokset", koska tämä artikla ei koske pelkästään laitoksia (yhteisen kannan 9 artikla).

Neuvosto katsoi 10 artiklan osalta, että koska perusasetuksen 53–55 artiklassa on etuuksien päällekkäisyydestä muiden etuuksien tai tulojen kanssa nimenomaisia säännöksiä, joihin ei saisi puuttua tässä etuuksien päällekkäisyyttä koskevassa säännöksessä, tähän olisi lisättävä ilmaus "sen estämättä, mitä perusasetuksen muissa säännöksissä säädetään" (yhteisen kannan 10 artikla).

Neuvosto katsoi, että 11 artiklan c, d ja e alakohta olisi poistettava, koska 1 kohta on muotoiltava uudelleen (yhteisen kannan 11 artikla).

Neuvosto katsoo, että 12 artiklan 5 kohdassa olisi (yhdenmukaisuuden varmistamiseksi 12 artiklan 1 kohdan kanssa) korvattava termi "vakuutettu" sanoilla "asianomainen henkilö", koska perusasetuksen 6 artikla ei rajoitu vakuutettuihin henkilöihin. Tätä termiä ei sitä paitsi käytetä kaikissa perusasetuksen luvuissa (esimerkiksi eläkkeitä koskevassa luvussa, jossa englanninkielisessä toisinnossa käytetty termi on "persons") (yhteisen kannan 12 artiklan 5 kohta).

Ehdotuksen 13 artikla (yhteisen kannan 13 artikla) koskee eri yksikköinä ilmaistujen vakuutuskausien muuntamista kausien yhteenlaskemista varten. Komission ehdotus perustuu oletukseen siitä, että muuntaminen on tarpeen vain viisipäiväiseen viikkoon perustuvien kausien osalta. Neuvostossa käyty keskustelu osoitti, että tämä ei riitä, sillä jäsenvaltiot laskevat (ainakin joissakin järjestelmissä) yhä kuusi- tai seitsemänpäiväisen viikon perusteella (esimerkiksi itsenäisten ammatinharjoittajien kohdalla). Tässä tilanteessa vaihtoehtona oli joko valita neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 15 artiklan 3 kohdan mukainen järjestelmä tai laatia uusia säännös. Nykyinen muuntamissäännös ei ole selkeä, joten päätettiin laatia uusi säännös, jossa otettaisiin huomioon kaikki nykyisessä järjestelmässä havaitut ongelmat.

Tavoitteena oli laatia kausien muuntamista varten johdonmukaisesti sovellettava uusi järjestelmä, jotta kausien muuntaminen ei koskaan johtaisi vakuutuskausien menettämiseen.

Ehdotuksen 14 artiklan 2 kohta koskee keskuspaikkaa, jonka perusteella määräytyy perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla asiaankuuluvan jäsenvaltion toimivalta itsenäisen ammatinharjoittamisen osalta, ja neuvosto katsoi, että tähän on lisättävä suoritettujen palvelujen lukumäärä (kuten jo neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 12 a artiklan 5 kohdan d alakohdassa) ja poistettava viittaus siihen jäsenvaltioon, johon asianomaisen henkilön on maksettava veronsa, sillä neuvoston mielestä verotuskysymykset eivät kuulu sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen soveltamisalaan (yhteisen kannan 14 artiklan 8 kohta).

Neuvosto katsoi, että 14 artiklan 10 kohdassa ilmauksen "unionin alueen ulkopuolelle" sijasta olisi käytettävä sanoja "kolmanteen maahan" myös Euroopan talousalueeseen ja Sveitsiin liittyvien tilanteiden ottamiseksi huomioon (yhteisen kannan 14 artiklan 11 kohta).

Ehdotuksen 17 artikla koskee henkilöitä, jotka tavallisesti harjoittavat toimintaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Komission ehdotuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaan kaikille jäsenvaltioille olisi ilmoitettava ja sovellettava lainsäädäntö olisi määritettävä yhteisellä sopimuksella. Neuvosto katsoo, että nopeammat menettelyt ovat tarpeen ja että asuinjäsenvaltion laitoksen olisi tehtävä päätös. Lisäksi komission ehdotuksen 1 kohta menisi päällekkäin 2 kohdan kanssa, joka on tarkistuksessa 47. Neuvosto voisi omasta puolestaan hyväksyä tämän tarkistuksen, jos parlamentti hyväksyy yhteisen kannan 16 artiklan 1 kohdan. Myös tarkistus 48 on hyväksyttävä, mutta sen sanamuotoa on jonkin verran muutettava (yhteisen kannan 16 artiklan 3 kohta).

Ehdotuksen 20 artiklan 2 kohta koskee toimivaltaisen laitoksen velvollisuutta toimittaa tietoa sovellettavasta lainsäädännöstä, ja neuvosto päätti käyttää samaa sanamuotoa kuin 15 artiklassa, jotta olisi selvää, että kaikissa tapauksissa ei ole automaattista velvollisuutta toimittaa tietoja aiemmin toimivaltaiselle laitokselle vaan että tiedot on ainoastaan saatettava saataville (yhteisen kannan 20 artiklan 2 kohta).

Neuvosto katsoi, että 22 artiklan 2 kohta olisi poistettava ja korvattava uudella yleisellä johdanto-osan kappaleella (yhteisen kannan johdanto-osan 16 kappale). Samaten neuvosto katsoi, että 3 kohta on tarpeeton, koska 9 artiklassa annetaan jo mahdollisuus sopia muista menettelyistä (yhteisen kannan 22 artikla).

Neuvoston mielestä 23 artiklassa ei pitäisi viitata 27 artiklaan (yhteisen kannan 23 artikla).

Neuvoston näkemyksen mukaan 24 artiklan 1 kohdasta olisi käytävä selvästi ilmi, että toimivaltaisen laitoksen antama asiakirja olisi annettava vakuutetun tai asuinpaikan laitoksen pyynnöstä ja että toimivaltainen laitos voi myös peruuttaa sen, jos edellytykset eivät enää täyty (yhteisen kannan 24 artiklan 1 kohta).

Neuvosto katsoi, että 25 artiklaan olisi lisättävä uusi kohta komission 6 kohdan 3 alakohdassa ehdotetun säännöksen selkeyttämiseksi (yhteisen kannan 25 artiklan 7 kohta).

Neuvosto katsoi, että komission ehdotuksen 27 artiklaan olisi tehtävä useita muutoksia (yhteisen kannan 27 artikla):

- Teksti olisi muotoiltava uudelleen 27 artiklan 5 kohdassa sen selventämiseksi, että asuin- tai oleskelupaikan laitoksen olisi suoritettava tarpeelliset hallinnolliset tarkistukset tai lääkärintarkastukset ainoastaan toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä. Tässä olisi käytettävä sanaa ”viipymättä”.
- Neuvosto katsoi, että komission ehdotusta olisi selkeytettävä 8 kohdassa varsinkin tarkastuksen tehneen lääkärin tai laitoksen lääketieteellisten havaintojen osalta ja täsmentäen, että työhön kykenemättömyyttä koskevan todistuksen olisi oltava oikeudellisesti yhtä pätevä kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa laadittu todistus.
- Neuvosto katsoi 9 kohdan osalta, että jos rahaetuudet evätään, asuinpaikan laitokselle ei välttämättä tarvitsisi ilmoittaa. Tämän vuoksi olisi lisättävä sana ”tarvittaessa”.

Neuvoston näkemyksen mukaan parlamentin aikomuksena on tarkistuksella 91, jonka neuvosto voi täysin hyväksyä, supistaa komission ehdotuksen 28 artikla pelkkään 1 kohtaan, kuten yhteisen kannan 29 artiklassa.

Yhteisen kannan 31 artiklan 1 ja 3 kohdassa on vakuutuksesta vapauttamista koskevia säännöksiä, jotka ovat välttämättömiä tietyille jäsenvaltioille ja joiden tarkoituksena on turvata tasapaino jäsenvaltioiden välillä.

Neuvostossa sovitut yhteisen kannan 33–42 artiklan säännökset (III osaston II luku, työtapaturma- ja ammattitautietuudet sekä kuolemantapauksen johdosta myönnettävät avustukset) on suureksi osaksi otettu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 vastaavista säännöksistä (erityisesti 34 ja 40 artiklasta), sillä neuvosto pitää näiden säännösten säilyttämistä tärkeänä työntekijöiden suojelemiseksi. Komission ehdotuksen 33 artikla (jossa edellytyksiä luvan myöntämiseksi tietyssä määrin kavennetaan työtapaturmien tai ammattitautien yhteydessä) on poistettu ja sen sisältö lisätty perusasetuksen 36 artiklaan. Komission ehdotuksen 35, 36, 37, 38, 39 ja 42 artiklaa on selkeytetty yhteisessä kannassa (yhteisen kannan 35, 36, 37, 38, 39 ja 42 artikla).

Neuvoston näkemyksen mukaan 43 artiklan otsikosta olisi käytävä selkeämmin ilmi, että artiklassa annetaan etuuksien laskemista koskevia lisäsäännöksiä (yhteisen kannan 43 artikla). Sama koskee 47 artiklaa, jonka otsikkoon olisi lisättävä sana ”asianomaisissa” (yhteisen kannan 47 artikla).

Viittaus perusasetuksen 47 artiklan 1 kohdan b alakohtaan olisi komission ehdotuksen 45 artiklan 3 kohdassa oikaistava viittaukseksi 47 artiklan 1 kohdan a alakohtaan (yhteisen kannan 45 artiklan 3 kohta), ja 45 artiklan 6 kohtaa olisi muutettava, jotta siitä kävisi selkeästi ilmi, että jos hakija tarkoituksellisesti jättää toimittamatta tiedot, jotka koskevat hänen työskentelyään tai asumistaan jossakin jäsenvaltiossa, ja hän myöhemmin jättää eläkehakemuksen samassa jäsenvaltiossa, hakemus olisi katsottava uudeksi hakemukseksi (yhteisen kannan 45 artiklan 6 kohta).

Neuvosto katsoi, että 49 artiklan 1 kohta olisi muutettava, jotta olisi selvää, minkä laitoksen pitäisi kussakin tapauksessa tehdä päätös. Lisäksi komission ehdotuksen englanninkielisessä toisinnossa olisi käytettävä sanan ”immediately” sijasta sanoja ”without delay” (yhteisen kannan 49 artiklan 1 kohta).

Neuvosto katsoi, että 50 artiklan 2 kohdan säännöstä etuuksien väliaikaisesta maksamisesta tai ennakkoiden maksamisesta olisi selkeytettävä. Maksu katsotaan väliaikaiseksi, jos hakemuksen käsittely on kesken ja sen tulos saattaa vaikuttaa myönnettävän etuuden määrään. Ennako maksetaan sen jäsenvaltion laitoksesta, jonka lainsäädännön nojalla asianomainen henkilö saa oikeuden *pro rata* -eläkkeeseen (yhteisen kannan 50 artiklan 2 kohta).

Neuvosto oli samaa mieltä komission ehdotuksen 51 artiklan 2 sisällöstä, mutta katsoi, että joitakin muutoksia olisi tehtävä ja erityisesti sana "*immediately*" olisi englanninkielisessä toisinnossa korvattava sanoilla "*without delay*" (yhteisen kannan 51 artiklan 2 kohta). Sama pätee 54 artiklan 1 kohtaan (yhteisen kannan 54 artiklan 2 kohta).

Neuvosto katsoi, että komission ehdotuksen 55 artiklan 2 kohdan sanamuotoa olisi selkeytettävä. Neuvoston mukaan 5 kohdan toisen virkkeen alkuun olisi lisättävä sana "tarvittaessa". Neuvosto katsoi, että 6 kohdan tekstissä olisi oltava enemmän joustoa ja annettava mahdollisuus tehdä kahden tai useamman jäsenvaltion kesken sopimuksia muista työnhakua helpottavista toimista. Lisäksi kohtaan olisi lisättävä, että jos kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tai laitokset tarvitsevat muita menettelyjä ja/tai aikarajoja, ne voivat sopia siitä keskenään (yhteisen kannan 55 artikla).

Vaikka 56 artiklan 1 kohdan sisältö säilytetään, neuvosto katsoi, että siihen on tarpeen tehdä joitakin muutoksia, jotka osoittavat, että etuudet myöntävä asuinpaikan toimivaltainen laitos on keskeisessä asemassa. Niinpä kun työtön päättää ilmoittautua myös sen jäsenvaltion työvoimaviranomaisten käytettäväksi, jossa hän viimeksi työskenteli, rekisteröitymällä siellä työnhakijaksi, hänen olisi ilmoitettava tästä asuinjäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle (yhteisen kannan 56 artiklan 1 kohta).

Neuvosto katsoi tarpeelliseksi lisätä yhteiseen kantaan uusi 57 artikla, jossa on säännöksiä perusasetuksen 61, 62, 64 ja 65 artiklan soveltamiseksi henkilöihin, jotka kuuluvat johonkin virkamiesten erityisjärjestelmään.

Neuvosto katsoi, että komission ehdotuksen 59 artiklan 5 kohdan säännöksestä olisi tehtävä joustavampi korvaamalla englanninkielisessä toisinnossa sana "*shall*" sanalla "*may*" (yhteisen kannan 60 artiklan 5 kohta).

IV luvun I luvun otsikossa olisi viitattava koko 35 artiklaan.

Neuvosto katsoi, että 61 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä 62 artiklan 3 kohdan tekstiä olisi selkeytettävä (yhteisen kannan 62 artiklan 1 ja 2 kohta sekä yhteisen kannan 63 artiklan 2 kohta).

Neuvosto katsoi, että komission ehdotuksen 64 artiklan 2 kohdassa on täsmennettävä, että keskimääräiset vuosikustannukset on määritettävä ehdotuksessa edellä olevan kohdan mukaisesti (yhteisen kannan 65 artiklan 2 kohta).

Neuvosto hyväksyi komission ehdotuksen IV osaston III luvun pääperiaatteet mutta teki muutoksia (yhteisen kannan 71–86 artikla), jotta otetaan huomioon toisaalta voimassa olevat säännökset (etenkin asetuksen (ETY) N:o 574/72 111 artikla) ja toisaalta sosiaaliturva-alan erityispiirteet, jotka edellyttävät poikkeamista eräeseen verotusta koskevaan direktiiviin pohjautuvasta komission ehdottamasta tekstistä.

Komission ehdotuksen V osaston (Erinäiset säännökset sekä siirtymä- ja loppusäännökset) osalta neuvoston tavoitteena oli helpottaa siirtymistä voimassa olevasta yhteisön lainsäädännöstä uuteen yhteisön lainsäädäntöön siten, että samalla turvataan oikeusvarmuus (esimerkiksi asetuksen (ETY) N:o 1408/71 nojalla tehtyjen kahdenvälisen sopimusten osalta tai silloin, kun siirrytään uuteen lainsäädäntöön voimassa olevasta lainsäädännöstä, jonka mukaisesti on myönnetty eläke-etuuksia), otetaan huomioon sähköisen vaihdon logistiset rajoitukset ja turvataan henkilöiden oikeudet.

Tärkeimmät muutokset, jotka yhteiseen kantaan tehtiin komission ehdotukseen nähden, ovat seuraavat:

— Neuvosto katsoi, että komission ehdotuksen 85 artiklan 1 ja 3 kohtaan olisi syytä lisätä tiedotamisen laatua koskevia lisätäsmennyksiä (yhteisen kannan 89 artiklan 1 ja 3 kohta).

- Neuvoston mielestä komission ehdotuksen 88 artiklaan liittyen perusasetuksen 9 artiklaan on lisättävä uusi 3 kohta. Tavoitteena on turvata oikeusvarmuus jäsenvaltioiden neuvoston asetusten (ETY) N:o 1408/71 ja 574/72 nojalla tekemien sopimusten osalta.
- Lisäksi yhteiseen kantaan on lisätty hoitotarvetta koskeva uusi 87 artiklan 4 kohta hoitotarpeen asteen määrittämisedellytyksien selkeyttämiseksi.
- Neuvosto katsoi komission ehdotuksen 89 artiklan osalta, että perusasetuksen 87 artiklan 8 kohtaa olisi muutettava (asiak. 14518/08 ADD 1 REV 1).
- Yhteisen kannan 88 artiklan 2–5 kohdassa on joitakin täsmennyksiä liitteeseen 4.
- Komission ehdotuksen 91 artiklan kohdalla neuvosto pääsi yksimieliseen sopimukseen säännöksestä, jossa todetaan, että asetuksen olisi tultava voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa asetuksen julkaisupäivästä laskettua kuuden kuukauden kautta, eikä missään tapauksessa ennen 1.1.2010 (yhteisen kannan 97 artikla).
- Neuvosto lisäsi yhteiseen kantaan eläkkeitä koskeviin siirtymäsäännöksiin liittyen uuden 94 artiklan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 118 artiklan mallin mukaan, sillä näillä säännöksillä on erityistä merkitystä uusille jäsenvaltioille.
- Neuvosto katsoi, että yhteiseen kantaan on tarpeen lisätä sähköiseen tiedonvaihtoon sovellettavaa siirtymäkautta koskeva uusi 95 artikla sen täsmentämiseksi, että sähköiseen tiedonvaihtoon sovellettavien siirtymäkausien kesto ei saisi ylittää 24:ää kuukautta asetuksen soveltamisen alkamispäivästä.

Lisäksi yhteisessä kannassa on viisi liitettä, joiden aiheina ovat: kahdenväliset sopimukset (liite 1), virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät (liite 2), luettelo jäsenvaltioista, jotka käyttävät luontoistuuksien kustannusten korvaamisessa kiinteitä määriä (liite 3), yksityiskohtaiset tiedot asetuksen 89 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tietokannasta (liite 4), ja luettelo jäsenvaltioista, jotka määrittävät vastavuoroisesti perusasetuksen 65 artiklan 6 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitettua korvauksen enimmäismäärän (liite 5).

IV PÄÄTELMÄ

Neuvosto pitää myönteisenä yhteistyöhön, joka vallitsi Euroopan parlamentin kanssa tämän tärkeän lainsäädäntöehdotuksen ensimmäisen käsittelyn aikana ja jonka ansiosta nämä toimielimet pystyivät jo hyvin pitkälti vähentämään erimielisyyden vaaraa.

Neuvoston näkemyksen mukaan yhteisessä kannassa otetaan pitkälti huomioon parlamentin esittämät huolet siitä, että sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen uudistuksessa olisi varmistettava, että uudet säännöt parantavat ja yksinkertaistavat menettelyjä sekä työnantajien (etenkin pk-yritysten) että vakuutettujen (palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien) kannalta sekä toisaalta yleensä EU:n kansalaisten ja toisaalta sosiaaliturvalaitosten kannalta.

Neuvosto odottaa kiinnostuneena tämän rakentavan keskustelun jatkamista Euroopan parlamentin kanssa, jotta lopulliseen sopimukseen päästäisiin mahdollisimman pian, koska on erittäin tärkeää, että uusia sääntöjä sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen nykyaikaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi aletaan pikaisesti soveltaa.

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.